

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 104

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 5 de novembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 11315/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a labor de la Conselleria d'Educació. 4491
 - 2) RGE núm. 11296/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a símbols a la façana de les escoles. 4492
 - 3) RGE núm. 11314/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incorporació de l'alumnat nouvingut. 4493
 - 4) RGE núm. 12891/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia. (**Ajornada**). 4493
 - 5) RGE núm. 12892/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanització de Muleta II. 4494
 - 6) RGE núm. 12885/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de vacunació de la grip. 4495
-
-

- 7) **RGE núm. 12898/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a directors de Maó expedientats. 4495
- 8) **RGE núm. 12880/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca. 4496
- 9) **RGE núm. 12883/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a XXa edició de la Fira Nupcial. 4497
- 10) **RGE núm. 12888/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de conscienciació i estalvi energètic a la llar. 4498
- 11) **RGE núm. 12894/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2014 (I). 4499
- 12) **RGE núm. 12893/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del codi ètic del PP. 4500
- 13) **RGE núm. 12884/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de coordinació de policies locals del sud-est de Mallorca. 4501
- 14) **RGE núm. 12886/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viatge del president del Govern a diversos països d'Amèrica del Sud. 4502
- 15) **RGE núm. 12882/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de vigilància i boies ecològiques del Parc natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. 4503
- 16) **RGE núm. 12887/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del dèficit per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 4504
- 17) **RGE núm. 12895/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2014 (II) (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 12900/13). 4505
- 18) **RGE núm. 12881/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de la via verda entre Manacor i Artà. 4506
- 19) **RGE núm. 12889/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre ocupació. 4507
- 20) **RGE núm. 12878/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre Pla d'ocupació. (**Ajornada**). 4508
- 21) **RGE núm. 12896/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibertat d'expressió. (**Ajornada**). 4508
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9177/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014. 4508
- III. COMPAREIXENÇA de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7919/12, relativa al centre d'educació infantil i primària Pere Garau a Son Macià (escrit RGE núm. 10890/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4512
- IV. Debat i votació de les esmenes a la totalitat**, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 8746/13, d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears:
- 1) **RGE núm. 9687/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 4516
- 2) **RGE núm. 10290/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 4520

V. MOCIÓ RGE núm. 12764/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb les inversions reconegudes per l'Estatut d'Autonomia, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 10281/13. 4538

VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 4166/13, de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats a les Illes Balears. 4545

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, començam el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 11315/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a labor de la Conselleria d'Educació.

Primera pregunta, RGE núm. 11315/13, ajornada de la sessió anterior, relativa a labor de la Conselleria d'Educació, que formula el Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, como todo el mundo sabe el Sr. Bauzá necesitaba generar un conflicto en el mundo educativo para reagrupar a sus radicales tras él y para ello tenía un supuesto proyecto pedagógico que era que los profesores explicaran las asignaturas en una lengua que no saben a jóvenes que la ignoran y de ese modo acabar con el fracaso escolar. No se preocupen si no lo entienden, el Sr. Bauzá tampoco lo entiende y es presidente.

Miren, usted ha generado una serie de enfrentamientos, enfrentamientos que han derivado en poca educación y mucha represión. Se hacen una prueba e introducen el Google las palabras "mejoras educativas Joana Maria Camps" aparecen 17.200 resultados, pero si introducen "amenazas Joana Maria Camps educación" encontrarán 314.000 resultados.

¿Qué está pasando en Baleares? En el poco tiempo que lleva en el cargo ha demostrado que de educación no tiene ni idea, como usted misma dijo, pero que para la represión tiene la incapacidad necesaria.

Amenazan a los docentes con listas negras, amenazan a los padres con perder la patria potestad, aplican a directores de instituto por votar la misma sanción que se aplica a funcionarios de policía que falsean oposiciones a *mossos* de escuadra presuntamente homicidas, la misma sanción, suspensiones cautelares, y la última, amenazar a los músicos de la sinfónica por interpretar música en su tiempo libre, ¿les prohibirá también cantar bajo la ducha?

¿Cuál es su límite, Sra. Consellera? ¿Cuál es su límite en su actividad represiva?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Diputat. La Conselleria d'Educació no ha practicat cap tipus de repressió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Ya le decía que no tenía ni idea de lo que ha pasado en su conselleria, miren, ahora lo han visto.

Mire, Sra. Consellera, un gobierno fuerte no es el que más utiliza la fuerza, sino el que menos la necesita. La fuerza de un gobierno no se mide por el número de diputados, el número de diputados es la confianza que en un momento depositan en ustedes la sociedad y esa confianza se puede ganar y aumentar o se puede perder o disminuir. Y la confianza, el apoyo social, ustedes -ustedes- lo han perdido. Sin apoyo social solamente les queda la represión. Son un gobierno completamente asustado, miedoso, que se defiende haciendo hasta leyes para defenderse de unos pequeños lazos que aparecen en los institutos, hasta tal punto está asustado este gobierno!

Mire, Sra. Consellera, lo que se necesita para resolver los conflictos es, primero que nada, negociar, negociar sinceramente, no tomar el pelo a los ciudadanos y a la comunidad educativa como están haciendo. Lo que se necesita para sacar a Baleares del problema en que ustedes la han metido es más negociación, sobre todo más educación y sobre todo menos represión.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, nosaltres entenem que el suport social no l'hem perdut i això es veu a les urnes, la resta és xerrar i negociar, sempre hem dit que volem negociar i, en darrer lloc, aquest govern no aplica... segurament aplica menys repressió que la que varen aplicar vostès. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 11296/13, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a símbols a la façana de les escoles.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 11296/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a símbols a la façana de les escoles, que formula el Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Exigir, Sra. Consellera, una autorització prèvia per exercir la llibertat d'expressió és clarament inconstitucional perquè vulnera un dret fonamental, talment ho diu el Consell Consultiu amb la paraula "clarament" dins l'informe.

En un país democràtic no hi ha censura prèvia, tanmateix el PP pretén que tots i cadascun dels centres escolars hagin de demanar-li permís, a vostè, per penjar un llaç rosa amb solidaritat amb els malalts de càncer, per exemple, i col·lapsar la conselleria. Què en pensa, Sra. Consellera?, ho troba adequat o ho troba un excés? Esper un *alarde* de la seva brillant oratòria en aquesta resposta.

Comparteix la conselleria les sospites del PP que els directors no tenen criteri?, que els claustres i els consells escolars són perillosos?, creu també que només el Govern sap quin són els símbols que van contra els drets i les llibertats fonamentals i quins no?, només ho sap el Govern això?, no ho sap ningú més? Creu que és el Govern el que ha de dir a la societat cas per cas allò que és convenient i allò que no ho és?, que a la comunitat educativa se l'ha de vigilar amb paternalisme i amb prohibicions? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, avui es debat la Llei de símbols i en el seu text queda determinat quin serà el procés a seguir en totes les qüestions. No li puc dir altra cosa perquè no és d'aquesta conselleria. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostè és la màxima responsable de l'educació i dels centres escolars de les Illes Balears, jo crec que sí que és de la seva competència tenir una opinió, tenir un parer, fins i tot sobre el que fa el Parlament. Vostè pot tenir un parer del que fan els distints grups parlamentaris, sobre el nostre bé que l'ha expressat moltes vegades, per tant, pot tenir una opinió i jo li deman perquè estam en sessió de control, llavors vendran els minuts publicitaris i és per demanar-li què pensa respecte de la política que a vostè li correspon com a responsable educativa.

Nosaltres li volem dir que ja n'hi ha prou, Sra. Consellera, com no sabrà un equip directiu, vostè que els ha de defensar, el que és adequat o no? Vostè recorda algun problema mai?, dic un problema de veritat, perquè ja sabem que tot ve del problema que hi ha uns llaços amb la senyera. El problema, Sra. Consellera, no és el llaç. El problema és que el PP odia la llengua catalana perquè, Sra. Consellera, qui odia un símbol odia allò que representa i els llaços quadribarrats representen un compromís amb la llengua i la cultura del país, res més i res manco. I només per això han fet una llei de símbols, no en positiu per afirmar els propis símbols, sinó com a (...) repressor, com pot dir que no hi ha repressió?, una repressió contra la comunitat educativa i la seva llibertat d'expressió.

Estan malalts, Sra. Consellera, això és malaltís, i vostès estan malalts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, molt breument, ja li he contestat anteriorment la pregunta que vostè m'havia demanat.

Una altra cosa, ja li ho repetesc, la llengua catalana que es parla a Balears no és patrimoni seu, és patrimoni de tots, per tant, no doni lliçons de qui se l'estima i qui no se l'estima.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 11314/13, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incorporació de l'alumnat nouvingut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 11314/13, ajornada a la sessió anterior, relativa a incorporació de l'alumnat nouvingut que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera d'Educació, en el panorama de baixa qualitat educativa que ens planteja el TIL i desolador de la LOMQE que suprimirà els programes que encara queden per atendre la diversitat, s'enviarà l'alumnat de necessitat cap a una FP bàsica, hi haurà una gran bossa d'alumnes que estarà exclosa de facto del sistema educatiu, encara que aquesta exclusió es dissimularà perquè constaran com a alumnes que continuen els seus estudis. A la llarga, emperò, es generarà una problemàtica social molt greu que només es podrà contrarestar amb mesures de caire repressiu, d'aquí s'entenen alguns comentaris.

Per tant, Sra. Consellera, en un context d'aplicació del TIL i pròximament d'aquesta LOMQE, quines mesures pensa prendre el Govern per a la incorporació del nou alumnat nouvingut? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, el baix nivell educatiu no és el que crearà el TIL, és el que tenim ara, abans del TIL.

Li vull dir per una altra banda que s'incorporaran els nous alumnes com s'ha fet fins ara, amb els tots els mètodes i totes les persones que facin falta perquè es puguin incorporar amb normalitat als cicles escolars. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Consellera, el pressupost no puja com perquè es puguin mantenir les mesures i vostè ho sap. I li record que la cohesió de l'alumnat passa per fer possible que tots els estudiants disposin dels mateixos instruments per integrar-se a totes les aules de tots els centres i això amb aquest pressupost que vostès han deixat és impossible.

Els pocs diners que s'inverteixen en educació -i això que havia de ser la seva prioritat- els destinen a habilitar professorat que no té la titulació per impartir classes d'anglès amb 70 hores, bon miracle!, i en això destinen més de 80.000 euros, mentre cauen professors d'atenció a la diversitat i els auxiliars tècnics, s'han suprimit, promovent aquesta dèria que té el president, eliminant els programes d'acollida l'únic que s'aconsegueix és excloure alumnat nouvingut i suprimint tots aquests programes d'atenció a la diversitat es deixa una part important de l'alumnat fora del sistema.

De tot aquest panorama gent del seu partit, del Partit Popular, s'excusen dient que això és cosa del president, "no va amb mi, això és el president". Si vostès deixen el sistema educatiu completament desbaratat per mor d'aquesta dèria d'eliminar l'ús del català com a llengua d'aquestes illes, si es mengen tot el nostre sistema educatiu, deixen milers d'alumnes a l'intempèrie, deixen l'educació sense recursos, vostès, tots aquests diputats del Partit Popular, en són responsables. I recordin, senyores diputades i senyors diputats, els ho repetesc, la ignorància del que s'està fent no els eximirà de la culpa que en tenen.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Li ho repetesc, el català no és patrimoni seu, és patrimoni de tots, per si ho han oblidat.

Efectivament, tots som responsables del que som i supòs que l'alt nivell de fracàs escolar també és responsabilitat seva, el que tenim fins ara.

Li diré una cosa, la cohesió, la volem tots i volem que tots els nins s'integrin. Vostès diuen, ja avancen que el pressupost no dóna per a açò, nosaltres no coincidim, creim que sí, que el pressupost dóna per açò i que no es deixarà fora cap fillet, cap nin i que el sistema funcionarà, la resta són opinions vessades sense cap tipus de prova i sense cap tipus de serietat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 12891/13, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia.

LA SRA. PRESIDENTA:

La quarta pregunta, RGE núm. 12891/13, relativa a mesura per a la millora de la connectivitat i l'economia, presentada pel diputat Damià Borràs i Barber del Grup Parlamentari Socialista, és ajornada atesa la petició del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 12951/13.

I.5) Pregunta RGE núm. 12892/13, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanització de Muleta II.

Cinquena pregunta, RGE núm. 12892/13, relativa a urbanització de Muleta II, que formula el Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, el mes de juny el Consell de Govern va aprovar un conveni amb el promotor Matias Kühn per desprotegir la urbanització de Muleta II de Sóller aplicant la disposició addicional primera de la llei Company, la 7/2012, acord transaccional que fou validat per una interlocutòria de la Sala Contenciosa de data 23 de juliol. L'addicional primera de la seva llei assenyala com a requisit indispensable perquè un sòl transformat sigui urbà que tengui tots els serveis bàsics plenament funcionals i suficients a la data d'aprovació de la llei, 23 de juny de 2012.

Sr. Company, quins dels serveis urbanístics de la urbanització Muleta II eren plenament funcionals i suficients en data 23 de juny de 2012?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, el primer de tot, vull agrair-li que destaquí de forma clara que és la llei Company i no la 7/2012, la qual cosa a mi m'enorgulleix.

El segon és dir-li que com vostè sap sense cap dubte que no és competència meua decidir aquestes coses, sinó que és competència municipal, però és que en aquest cas em puc banyar completament i absolutament perquè qui ha dit que compleix la disposició addicional no és aquest conseller ni és ningú més que un jutge, un jutge que s'ha basat en un informe pericial de tres col·legues seus arquitectes. Per tant, compleix la disposició addicional perquè així s'ha dit als jutjats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, vostè sí té responsabilitat, vostè va dur al Consell de Govern -i es va aprovar- una transacció entre el Govern i el promotor.

Qualsevol pot veure, basta anar allà i mirar, anar a Muleta, que no hi ha cap servei bàsic plenament funcional, que funcioni. Vostè ha fet referència a un dictamen pericial, però no ho ha comptat tot, diuen els perits "en l'actualitat...", però, "*en la actualidad en caso de tener que entrar en uso los servicios indicados como existentes, gran parte de ellos deberían ser reconstruidos o reinstalados ya que no pueden ofrecer los servicios para los que fueron realizados*".

No defensarem mai la seva llei, la 7/2012 si li sembla millor, perquè entre altres coses es va fer per possibilitar reclassificacions urbanístiques. El que és increïble és que no la defensí vostè, és la seva llei i vostè no la defensa. L'addicional primera diu que els serveis bàsics han de ser plenament funcionals i suficients i a Muleta II no n'hi ha ni un que compleixi: aigua, no; clavegueram, no; subministrament d'energia elèctrica, no; faroles, Sr. Company, faroles, no.

Hi ha anat vostè? Jo li recoman que hi vagi i ho vegi i, aplicant la gran aportació de l'urbanisme lliberal *la fuerza normativa de lo fáctico*, revoqui l'acord de la reclassificació del Consell de Govern ja que incompleix de manera manifesta -jo diria que escandalosa- la disposició addicional primera de la seva llei.

A més, Sr. Company, la Serra de Tramuntana és Patrimoni de la Humanitat, a més, Sr. Company, és un greu precedent i a la seva conselleria ja hi deu haver cua. I recordi el proverbi català: fer i desfer és treballar per al diable. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies. Bé, jo, Sr. Carbonero, entenc que vostè, per tant, no admet el que diu un jutge, perquè vostè ha fet referència... miri, aquí hi ha l'informe pericial, l'informe pericial a les conclusions... Informe pericial interlocutòries 440/2010 de la Sala Contenciosa Administrativa, conclusions: "*por todo lo analizado e indicado anteriormente -perquè ho diu en castellà- los peritos informantes consideran que los terrenos comprendidos en la urbanización Muleta II constituyen suelo urbano a los efectos de la disposición adicional primera de la Ley 7/2012 -la llei Company- de 13 de juny, de medidas urgentes para la ordenación urbanística sostenible ya que cumple con todos los requisitos requeridos por la misma*".

Davant això, Sr. Carbonero, tres col·legues seus que en deuen saber tant com vostè almanco, no vull dir que més, però almanco tant com vostè, una tal Sra. Norma, un tal Sr. Pere i un tal Sr. José María, diuen que compleix tot això, per tant, Sr. Carbonero, si vostè no vol creure el que diuen els jutjats, idè endavant les atxes, però jo en aquest cas crec que... de fet, m'estranya que m'hagi fet la pregunta fins i tot, perquè això és guanyar de golejada, Sr. Carbonero, no m'ho posi tan fàcil. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 12885/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya de vacunació de la grip.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 12885/13, relativa a campanya de vacunació de la grip, que formula la Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, com ja ve sent habitual quan comença l'hivern i amb l'arribada del mal temps, any rere any, la Conselleria de Salut posa en marxa una campanya de vacunació per tal d'evitar i prevenir la grip estacional, campanya que es du a terme en els distints centres de salut d'Atenció Primària i que enguany va començar el passat 24 d'octubre.

A la nostra comunitat tenim un gran nombre de col·lectius amb risc, ja siguin persones majors, dones embarassades, infants i adults amb malalties cròniques, persones amb problemes respiratoris, personal sanitari, personal de residències de gent gran i discapacitat, personal de seguretat, entre d'altres.

L'experiència demostra que aquestes campanyes són beneficioses i ajuden a reduir els possibles casos de grip durant els mesos d'hivern, així després de la campanya de 2012 els casos detectats varen ser inferiors als de l'any 2011.

Per tal d'ajudar a aquests col·lectius que estan més exposats en aquests virus, és per això, Sr. Conseller, que li demanam, com té previst executar la Conselleria de Salut la campanya de vacunació de la grip d'enguany? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Hem activat com ve sent habitual -i vostè ho reconeixia i ho deia- una campanya de vacunació per a la grip estacional que va des de dia 24 d'octubre fins a dia 5 de desembre, es titula "Per responsabilitat, vacuna't". L'objectiu principal que tenim en aquesta campanya és incrementar la taxa de cobertura de les persones que varen ser vacunades a la campanya 2012-2013. L'any passat es varen vacunar 124.000 dosis i per engany en tenim comprades 139.800 per tal d'incrementar aquesta taxa de cobertura.

L'important és donar difusió i donar coneixement a la població per tal que puguin accedir a aquesta prestació, per això hem activat planells informatius a tots els centres de salut com es venia fent, hem introduït anuncis a ràdio i a premsa escrita, enviam sms als grups de risc a què vostè feia referència i hem enviat un llistat als professionals d'Atenció Primària. Vostè feia referència als majors de 64 anys, als malalts crònics pulmonars,

cardíacs, asmàtics, immunodeprimits, també al personal sanitari, gent que està a residència per a la qual hem reservat 4.800 dosis i, per tant, el que feim és incrementar aquesta taxa de cobertura donant major difusió per tal que la gent pugui accedir en els centres de primària o en aquestes situacions especials per tal d'incrementar el nombre de població vacunada. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 12898/13, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufriu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a directores de Maó expedientats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 12898/13, relativa a directores de Maó expedientats, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufriu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camps, quins són els fets que s'imputen a dia d'avui als tres directores expedientats i cessats també en el seu moment de sou i feina? On queda el compromís de resoldre amb la major brevetat possible la tramitació dels esmentats expedients?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La tramitació ha estat ràpida pel que duren normalment les tramitacions d'aquests expedients, i jo li puc dir que els fets objecte d'instrucció obren a l'expedient, per tant, no hi ha cap dubte que simplement la lectura d'aquests fets, i vostès supòs que els tenen perquè solen tenir còpia sempre, ...

No hi ha res més a dir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Ara resulta que ja no és la no-aprovació del TIL de la conselleria o la carta al secretari autonòmic, ara resulta que el motiu de l'expedient és la manca d'obediència a l'autoritat i el vot del director, com si el sentit del vot sigui motiu per expedientar. Ara resulta que els directores han de votar allò que els encomani la consellera.

S'imaginem vostès, senyors diputats, el conseller de Medi Ambient donant instruccions de vot als tècnics de la Comissió Balear de Medi Ambient? Idò, Sra. Camps, els directors, els professors, són els seus tècnics, els seus professionals d'educació que han d'actuar d'acord amb la llei i amb la normativa, clar que sí, però regits per la professionalitat, no per l'autoritat.

Amb els expedients ha pretès i pretén encara avui fer callar totes les veus que qüestionen el TIL i coaccionar i coartar la llibertat d'expressió i de vot d'un òrgan democràtic, els consells escolars, i dels professionals de l'educació. Vostè voldria que els consells escolars fossin les seves gestories, i el Sr. Estarellas supòs que els voldria els seus presoners, però no ho aconseguiran. Amb la nova imputació, Sra. Consellera, posa de manifest diverses coses, primer, que l'anterior imputació es va fer sense una motivació clara, no tenia fonaments jurídic, posa de manifest que va prevaricar, posa de manifest que va actuar aplicant una sancions i mesures cautelars absolutament desproporcionades, però a més, Sra. Consellera del TIL, que no d'Educació, ha estat arbitrària, selectiva, discriminatòria, sense seguir el principi d'imparcialitat que garanteix la seguretat jurídica i la igualtat davant l'aplicació de la llei.

Obre expedients als tres directors de Maó i de la resta de directors que estan en la mateixa situació no ha dit res. Per què el director de l'IES Josep Miquel Guàrdia, que no va aportar ni un nou TIL al consell escolar ni el va sotmetre a votació no ha estat expedientat? Té a veure que el director és l'exdelegat territorial d'Educació a Menorca del Partit Popular? I què me'n diu, del cas de Ferreries? I de tota la resta que són a la mateixa situació? I no s'equivoqui, el nostre grup no cerca més expedients...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... cerca...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Martí.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, l'instructor ha qualificat els fets, aquesta conselleria ni hi ha entrat ni n'ha sortit. Imagini's vostè si nosaltres aquí, en aquesta cambra, políticament haguéssim de discutir-los si són correctes, si són imparcials, si no ho són els 33 expedients que vostès varen obrir. Precisament la garantia constitucional, la garantia de tots els ciutadans fa que hi hagi instructors que són objectius i que políticament, com els jutjats, si haguessin de dictar les

sentències pel que diguessin les càmeres no tendrien una objectivitat. En conseqüència, les propostes de sanció les marquen els instructors, no es marquen en aquesta cambra, ni políticament, perquè vostès consideren i fan apreciacions de falta de garanties i pensin vostès que altres persones els farien el contrari. Per tant, les garanties es marquen amb els processos democràtics i aprovats per la legislació vigent, no pel que parlem en aquestes cambres. Ara, abans i sempre.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 12880/13, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 12880/13, relativa a Servei de Desenvolupament Infantil i Atenció Primerenca, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. El Servicio de Desarrollo Infantil y Atención Temprana, llamado SEDIAP, del Govern de les Illes Balears atiende a niños menores de 6 años afectados por cualquier tipo de trastorno en el desarrollo motor, cognitivo, sensorial o conductual o aquellos que tienen algún riesgo de sufrirlo así como también aquellos que tienen alguna discapacidad. De esta manera, los menores pueden recibir atención profesional de psicólogos, fisioterapeutas y logopedas así como un servicio específico para el tratamiento de niños prematuros. Éste es un servicio directo del Govern que realiza a través de sus oficinas en Palma.

Por otra parte, y con el fin de agilizar los trámites y conseguir que pasen el menor tiempo posible entre el momento en que se detecta el trastorno y el momento en que el niño empieza a recibir una atención especializada y adecuada, el Govern concierta sesiones con nueve asociaciones del ámbito de la discapacidad. Estas asociaciones son Mater Misericordiae, Aproscm, APNAB, ASNIMO, ASPACE, Juan XXIII, APNEEF, Fundación Menorca y ASPAS.

Dada la importancia que tiene que la intervención con el menor se realice lo antes posible y a fin de que todo su potencial se pueda desarrollar al máximo, Sra. Consellera, ¿qué valoración hace del Servicio de Desarrollo Infantil y Atención Temprana prestado por el Govern a través de las entidades en los últimos años y qué mejoras ha introducido la Conselleria de Familia en el sistema para la agilidad en el tratamiento de estos menores? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. La verdad es que podemos considerar este servicio con una evolución muy positiva, es un servicio que está evolucionando considerablemente a la alza en los últimos años con un aumento importante de los usuarios. Baste decir que este servicio ha pasado de atender a 360 menores de 6 años en el año 2010 hasta los 612 que atendió en el año 2010. Esto supone un incremento de un 70% en dos años y casi un 20% si lo comparamos entre 2011 y 2012.

También se han introducido una serie de mejoras por parte de este equipo de Gobierno en este servicio, una de ellas, evidentemente, ha sido a nivel presupuestario. La dotación, por ejemplo, destinada al concierto de plazas o sesiones con las diferentes entidades, que usted comentaba, que prestan estos servicios ha pasado de 845.194 euros en el año 2010 a los 1,38 millones de euros en el año 2012. Estamos hablando de un incremento que supera el 63%.

Esta tendencia también se ha mantenido durante el 2013 cuando el importe destinado a esta actividad ha sido de 1,58 millones de euros, 200.000 euros más que el año anterior. Y también puedo decirles que este año 2014 en los presupuestos se ve reflejado también otro aumento más.

Respecto a las sesiones podemos decir que en el año 2012 las nueve entidades que gestionan los diferentes SEDIAP realizaron 48.840 sesiones, y este año 2013 se prevé que serán aproximadamente un 15% más y se podrán superar las 56.100 sesiones. Tampoco quiero olvidarme, como usted comentaba, que aparte del servicio que prestan las entidades debemos añadir los que presta directamente la conselleria en las oficinas de la calle Joan Maragall donde hay dos equipos de intervención, cada uno con un fisioterapeuta, dos psicólogas y un logopeda. También en esta oficina se lleva a cabo el tratamiento especializado con prematuros.

También una de las mejoras que se ha introducido viene del ámbito de la divulgación y de la información, es muy importante ya que ofrecemos este tipo de servicios que las familias los conozcan. Por eso, desde la conselleria se editaron 7.000 trípticos en los que se informaba de todos estos servicios disponibles y allí donde podían acudir las familias en el caso de detectar alguna de las problemáticas que usted ha comentado antes que se repartieron tanto en los centros de salud como en los hospitales. Y ahora se está preparando una nueva edición de trípticos que se repartirán por las diferentes islas, en centros escolares, en guarderías, en asociaciones de madres y padres y diferentes entidades. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 12883/13, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a XXa edició de la Fira Nupcial.

Novena pregunta, RGE núm. 12883/13, relativa a vintena edició de la Fira Nupcial, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, debo comenzar por felicitarle porque hoy, con este gobierno, se realizan más y mejores ferias que cuando gobernaban los señores que hoy tengo a mi derecha. Los señores que hoy tengo a mi derecha parecen desconocer, Sr. Conseller, que el sector nupcial en España mueve una cifra de más de 4.000 millones de euros al año, igualmente, además, parecen desconocer que mientras a ellos ferias como de la que hoy trae a cuenta esta pregunta costaban 15 millones de pesetas a los ciudadanos de Baleares, hoy, gracias a la labor de su gobierno, son gratuitas y no cuestan un duro a las arcas públicas. Y yo creo que eso bien merece una pregunta y una reflexión por parte de los diputados de la izquierda.

Las ferias son importantes y lo son, además, las ferias, como he dicho antes, del sector que nos ocupa. La colaboración público-privada ha hecho posible, y el trabajo conjunto del Gobierno, que ferias como la que se ha celebrado hace unos días en esta comunidad autónoma relativa, eso sí, al asunto nupcial, en este caso, tengan más y mejores resultados...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

...que en ediciones anteriores. Así las cosas, Sr. Conseller, quiero preguntarle, ¿cómo valora la última edición de la Feria Nupcial?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tiene la palabra, conseller, para responder.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado. Muchas gracias por los aplausos, la verdad es que aplaudir la buena gestión es importante, gracias...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... y és més, yo sólo voy a trasladarle un poco para que compartamos los datos aprovechando..., bueno, es cierto, 6.700 visitantes frente a menos de 4.000 en hace unos años, un 30% más de visitantes, 82 expositores, 82 empresarios, si queremos hablar con ellos y trasladarle lo importante que es Nupcial puede aprovechar ustedes esta comparecencia o después y comentárselo.

Miren, hay sectores como la restauración, sectores como el del vestido, empresas de seguros, agencias de viajes, yo creo que había 82 expositores que trataban de comercializar sus productos y, por tanto, de generar empleo. Se ha pasado de 2.000 metros cuadrados a 2.700 cuadrados de exposición. Por lo tanto, yo creo que el éxito es importante. El 95% de los expositores han decidido repetir el año que viene intentando ya nos han trasladado que les gustaría tener más metros.

Por otro lado, la cofinanciación, es verdad, es decir, la cuenta de resultados ha sido cero para el Gobierno y, por lo tanto, cero para los ciudadanos. Y al final esto es hacer una actividad, desarrollar negocio costando cero, pues es verdad, es para aplaudir la gestión.

Para terminar, y un poco por hacer, por hacer la connotación de ferias, nosotros vamos a seguir trabajando en ferias, hemos hecho la Náutica, ahora estamos con Nupcial, y todas aquellas que tengan tres características, que existan empresarios que quieran desarrollar la feria, que exista interés por el ciudadano y por potenciales clientes y, evidentemente, que el coste, que el coste de la feria y de la promoción sea cero. Es una forma de hacer gestión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 12888/13, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla de conscienciació i estalvi energètic a la llar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 12888/13, relativa a Pla de conscienciació i estalvi energètic a la llar, que formula el diputat Sr. Jaime Fernández i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sra. Presidenta. Señores, señores diputados. El aumento exponencial de la equipación en los hogares y el aumento natural de la población y de los hogares en nuestra sociedad hacen que las necesidades energéticas del sector residencial aumenten y demanden más energía al sistema eléctrico. Este incremento de demanda de electricidad significa que los centros de generación han de generar esa energía que ahora se demanda además con todos los costes económicos y medioambientales que ello conlleva.

Por tanto, desde el Grupo Parlamentari Popular consideramos necesario la divulgación de una cultura de ahorro energético, para que de este modo cada uno de los usuarios de

la electricidad hagan un uso responsable de la misma sin malgastar esa energía de más cuando se pueda evitar. Entendemos que fruto de esta cultura de ahorro energético se beneficiarán los usuarios a la vez que entre todos se conseguirá una reducción en la energía demandada que acabará repercutiendo en los beneficios sobre el medio ambiente.

Por todo ello, Sr. Conseller de Economía y Competitividad, habiendo ya presentado un plan de concienciación y ahorro energético en los hogares de nuestras islas, desde el Grupo Parlamentari Popular le pedimos que nos detalles los posibles beneficios que repercutirán sobre los hogares de las Islas Baleares, los detalles del plan que se ha desarrollado así como nos indique si este tipo de iniciativas se ampliará o continuará en otros posibles ámbitos.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVAT (Joaquín García i Martínez):

Sí, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo creo que lo primero es enmarcar todas estas actuaciones desde el Gobierno, yo creo que es una concienciación a nivel nacional y evidentemente tenemos la responsabilidad de trabajar sobre ella. El consumo energético es un problema, la generación de energía hoy vemos que está teniendo mucho debate y, evidentemente, lo que tenemos que ser es eficientes en su gestión.

Hemos desarrollado un plan primero para ir a las economías domésticas con dos objetivos, uno, el tema de la concienciación en los hábitos de consumo, que el ciudadano sepa realmente en qué consume, cómo consume y, por tanto, cuánto gasta y, por otro lado, evidentemente sacar acciones para la mejora del consumo y, por tanto, el ahorro energético.

El plan ha venido enmarcado en un acuerdo con la compañía comercializadora Endesa que a través de recursos puestos por esta compañía y de unas instalaciones que se instalan en los hogares, unos aparatos inteligentes, durante nueve meses se ha medido el consumo de 150 hogares sobre 660 que pidieron hacer el proyecto, pero evidentemente el piloto era 150. Conclusiones, hábitos de consumo, hay hábitos en los cuales sin actuar mucho se puede ahorrar al año más de 100 euros por economía doméstica y, evidentemente, ahí se puede hacer exponencial si con toda una serie de recomendaciones en hábitos que se han desarrollado el ahorro puede ser exponencial.

Sobre su segunda pregunta, evidentemente, es decir, pasado del ciudadano yo creo que el coste energético es el segundo coste más relevante en una empresa y, por tanto, hay que ir a trabajar con las pymes que son aquellas que necesitan ahora mismo más ajustar y más ir al tema de productividad. Se va a hacer un plan específico de concienciación para el sector de la pequeña y mediana empresa en donde ya se han empezado a hacer actuaciones, como con el sector hotelero que se han hecho unas jornadas de monitorización en donde se han dado ya en estas jornadas hábitos de gestión dentro de la pequeña y mediana empresa para mejorar el consumo eléctrico, para implantar tecnologías y hacer más eficiente la gestión de una empresa. Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 12894/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2014 (I).

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 12894/13, relativa a pressuposts per a l'any 2014 (I), que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. 1.088 milions d'euros més de deute en un sol any són molts de diners i molt més per a un govern que s'havia marcat com a objectiu de legislatura no gastar més del que ingressava, per a un govern que ho va apostar tot a l'austeritat extrema com a fórmula per generar confiança i que ara, en canvi, comprovam com s'han equivocat.

Miri, el Govern de les Illes Balears tancarà aquest any 2013 fregant els 6.000 milions d'euros de deute, sumin-los els 1.088 del pressupost de 2014 i veuran que acabarem aquesta legislatura per sobre dels 7.000 milions d'euros de deute, una xifra sense precedents, tot el contrari al que vostès s'havien compromès, i ja és curiós, la legislatura més magre en inversions, amb majors retallades en serveis serà també la de major deute públic.

Mai un govern no s'havia endeutat tant havent fent tan poc, i és que amb l'austeritat crec, sincerament, que s'han passat de frenada i que ara veim les conseqüències. Per això, li demanam, Sr. Conseller, si no creu necessària una rectificació de les polítiques econòmiques i pressupostàries del Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pons. Li contestaré a dues preguntes, la que m'havia fet per escrit i a aquesta que m'acaba de deixar ara.

No pretenen els pressuposts del 14 reduir l'endeutament, vostès són els campions del dèficit, i haurien de saber que mentre liquidem pressuposts amb dèficit l'endeutament s'incrementa. I si no ho saben, em preocupa encara més.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

No els funciona la fórmula de l'austeritat extrema, Sr. Conseller, i està bé que ho reconegui davant de tothom després del que hem sentit durant dos anys.

Miri, els pressuposts, el pols vital de l'economia en uns pressuposts és mira bàsicament per la recaptació dels impostos, i estarà d'acord amb mi. L'IVA, que indica l'evolució del consum, les previsions seves són que baixi un 5%, està en caiguda, i l'IRPF, que assenyalava l'evolució de la renda de treball, frega el zero. Per tant, idò, el mateix Govern està reconeixent que continuarà amb més precarietat laboral i que es reduirà el consum el proper any. Aquest és el plantejament del Govern a la recta final de la legislatura i se sent incapaç d'afrontar o de fer un plantejament nou per rompre aquesta tendència.

Explicacions? Explicacions n'hi ha moltes, Sr. Conseller, tal vegada el clima de desconfiança cap al Govern que s'ha instal·lat en el carrer?, tal vegada l'escalada en la tensió social innecessària en temes educatius o sanitaris?, tal vegada la pujada desproporcionada dels impostos sobre les classes mitjanes? Tot açò mescli-ho, faci'n un còctel i s'acabarà adonant que han acabat generant tal reducció de consum que els seus pressuposts es desquadren, no per allò que gasten, sinó per allò que són incapaços d'ingressar. I aquí encara és més, l'espiral aquesta de l'austeritat els ha portat a augmentar cada vegada més el deute, fent cada vegada menys coses. Aquesta és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pons.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, sigui vostè rigorós. La baixada d'IVA i la baixada d'IRPF que reflecteixen els pressuposts de la comunitat autònoma és el seu sistema de finançament autonòmic...

(Remor de veus)

Sí, Sr. Pons, entrega el compte del sistema de finançament autonòmic...

(Alguns aplaudiments)

...la comunitat no recapta IVA, ni recapta IRPF. El seu sistema de finançament autonòmic.

Per altra banda Sr. Pons, per demostrar-li...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

A 30 de juny del 2011, 4.500 milions d'euros, Banc d'Espanya, sap què hem pagat dels exercicis, dels pressuposts 2008 a 2011, sap què hem pagat en aquests dos anys? Jo li ho diré, 2.002 milions d'euros, això hem pagat aquests dos anys i mig de gestió!

Sr. Pons, sigui vostè rigorós. Un increment del 18% en despesa corrent. Vostès no es varen endeutar per fer inversió, un increment del 18% i en canvi en inversió només un increment del 3%. Sigui seriós, Sr. Pons, sigui seriós i un altre dia parlarem més estona. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 12893/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del codi ètic del PP.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 12893/13, relativa a aplicació del codi ètic del PP que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, un jutjat d'instrucció de Palma ha admès a tràmit una querella interposada per UGT contra vostè i contra el president Bauzá per una presumpta prevaricació i malbaratament de diners públics, entre d'altres delictes. Independentment del fons de l'assumpte i del camí que segueixi en els jutjats, ens agradaria saber, Sr. Vicepresident, si vostè i el Sr. Bauzá s'aplicaran el codi ètic del seu partit, com han aplicat a altres quan els han cridat a declarar?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE
PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Muy buenos días a todos. Sra. Diputada, desde el inicio de esta legislatura ustedes mantienen la estrategia de judicializar la vida política. Poco les importa respetar los procesos judiciales y dejar que la justicia haga su trabajo. Están utilizando como plataforma esta sede parlamentaria para crispar y para manipular. No es serio, Sra. Diputada, hacer futurología en esta sede. De futurología podríamos hacer todos, incluso de usted. Pero como usted ve no lo hacemos. Considero que debemos de ser serios, concretos y ciertos en esta cámara.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. És a dir, Sr. Vicepresident, vostès no s'aplicaran el que han aplicat als seus companys. I permeti'm que li digui, això no és futurologia, l'admissió a tràmit de la querella ja s'ha produït, Sr. Vicepresident, ara només està pendent dels recursos que supòs que vostès hauran posat contra aquesta admissió a tràmit.

I miri, és molt clara la pregunta que jo li he fet, digui'm sí o no. Si a vostè i al Sr. President els criden per anar a declarar com a imputats en el jutjat d'instrucció pels presumptes delictes de malbaratament de cabals públics i prevaricació, s'aplicaran el codi ètic del PP, sí o no?

I té gràcia, si no fos tan seriós, que vostè parli de judicialitzar la vida política, quan justament estam parlant d'un cas que està en els jutjats per la seva culpa, Sr. Vicepresident, i per la culpa del Sr. Bauzá. O li he de recordar qui és que va posar una demanda pel dret a l'honor contra l'exdirigent d'UGT Sr. Bravo? Va ser el Sr. President, el Sr. Bauzá, utilitzant, com a mínim incorrectament, els serveis de l'Advocacia de la comunitat autònoma. No em digui que no, Sr. Vicepresident, perquè vostè és especialista en parlar i no dir res.

Em conform només que em digui sí o no. Li torn repetir per si no m'ha entès, vostè i el Sr. President Bauzá s'aplicaran el codi ètic, com han aplicat a altres dirigents del Partit Popular, en cas d'haver d'anar a declarar als jutjats? És així de simple, Sr. Vicepresident, no poden estar sempre saltant-se presumptament la legalitat vigent, quan es demanen esforços i compliments a tots els ciutadans, perquè hi ha un dita que diu que *lo que no quieras para ti, no lo quieras para los demás*.

Vostès van bravejar al principi de la legislatura de tot un seguit de principis que ara, quan els ha tocat aplicar-se'ls a vostès, molt em tem que tot això quedarà en no res. Després ja em dirà com ho explicaran als ciutadans. Digui'm ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

... sí o no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sra. Diputada, usted sigue hablando en futuro. No se preocupe usted tanto por lo que pueda suceder. El famoso cuento de la lechera lo conocemos todos, ocúpese más de lo que está sucediendo y lo que realmente está sucediendo es una lucha titánica de una sociedad que quiere recuperar el estar en la misma situación social en que estaba y que ustedes son los responsables de la situación en que nos encontramos hoy...

(Remor de veus)

Ustedes, Sra. Diputada, siguen instalados, como siempre, en un acoso constante y derribo de un gobierno legítimamente salido de las urnas. Una cosa es no compartir sus políticas, pero otra es el todo vale con tal de conseguir por otras vías lo que no han sido capaces de conseguir en las urnas...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Pero qué podemos esperar de quienes no les tembló la mano a la hora de ocultar sentencias en los cajones. Tenemos la sentencia de carreteras que incluso no sólo la ocultaron a la sociedad, sino que la ocultaron a sus propios socios de gobierno. O ocultar la sentencia del famoso caso de los médicos. Como tampoco les tembló la mano a la hora de ocultar facturas en los cajones y que tanto daño supusieron para esta sociedad balear. Como tampoco les tembló la mano a la hora de adoptar los acuerdos que adoptaron en el seno del gobierno del pacto de progreso y que resultaron letales para el conjunto...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, volen callar! Per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Creo, Sra. Diputada, que es el momento de que miren hacía atrás y de que recapaciten.

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 12884/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de coordinació de policies locals del sud-est de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 12884/13, relativa a Consell de coordinació de policies locals del sud-est de Mallorca, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, aquest parlament aprovà fa uns mesos la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears. Aquesta llei, entre diferents qüestions, elevà a rang legal els consells de coordinació de policies locals, reforçant d'aquesta manera el seu paper que no és un altre que el d'unificar i coordinar les accions dels policies locals de diferents municipis de les Illes Balears. D'aquesta manera, es fa feina amb aquest instrument i juntament amb l'associació de municipis, per treballar per a l'homogeneïtzació i creació de polítiques conjuntes de seguretat. Els consells de coordinació s'han convertit en un nou instrument, mitjançant el qual s'exercirà la competència de la coordinació.

Concretament vostè, Sra. Consellera, fa unes setmanes va presidir la reunió del Consell de coordinació de policies locals del sud-est de Mallorca, on s'ha establert un nou calendari d'actuacions policials per als anys 2013-2014. Consell de coordinació que afecta els municipis d'Artà, Capdepera, Felanitx, Campos, Manacor, Sant Llorenç, Santanyí, Ses Salines i Son Servera. Ens pot, Sra. Consellera, explicar quines conclusions es varen extreure d'aquella reunió del darrer Consell de coordinació de policies locals del sud-est de Mallorca? Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostè bé ha dit, dins els vuit consells de coordinació de policies locals que engloben a tots els municipis de les Illes Balears, hi ha un consell de coordinació constituït a la part del sud-est i que inclou aquests municipis que vostè ha enumerat.

Vàrem fer una reunió dia 17 d'octubre en el municipi de Son Servera, en el seu ajuntament, amb la finalitat de repassar i fer una memòria de les activitats que s'havien fet de forma coordinada per part dels policies locals de tota aquella zona, així com establir aquest nou calendari d'actuacions, per millorar de forma homogènia la seguretat per a l'hivern, per a aquesta temporada 2013-2014.

En relació amb l'hivern, les actuacions que s'han previst fer és en primer lloc actuacions de control de documentació de ciclomotors, més de caràcter preventiu, per comprovar que la gent du tota la documentació i d'aquesta manera controlar que circulin de forma adequada per les vies urbanes, que és la part de competència de la policia local. També campanyes de control en zones rurals i d'estiuig per d'aquesta manera prevenir i dissuadir actuacions de robatoris que s'han succeït darrerament a zones rurals. Controls de detecció de vehicles abandonats. Controls d'alcoholèmia. I una campanya molt important que els batles varen considerar que era prioritària, el control dels sistemes de retenció de les cadiretes infantils en els cotxes. I vàrem decidir establir aquesta campanya durant les primeres setmanes de gener, a l'inici de curs després de les vacances de Nadal, per controlar d'aquesta manera la seguretat dels infants.

Per altra banda també la darrera actuació que es va decidir fer, després cada municipi de totes aquestes actuacions, decidirà la que consideri més oportunes per al seu terme, és una campanya de control de sortides d'emergència als establiments públics, també coincidint en les èpoques de vacances o que hi ha més moviment en aquests establiments, que també ja s'havia fet de forma pilot a l'estiu al Consell de coordinació del sud-est.

Hem de destacar aquesta campanya pilot perquè se varen 32 inspeccions en matèria de control de sortides d'emergència als establiments. També s'havien fet de forma pilot controls de venda d'alcohol a menors, com a experiència pilot a cinc d'aquests municipis del sud-est. I després se va repassar també la campanya d'estiu, el control de venda ambulants a les platges, 70 denúncies administratives, el control de venda ambulants a zones de vianants i després inspeccions a vehicles, amb un total de 695 vehicles inspeccionats.

En aquest sentit, per tant, crec que són campanyes molt importants, vull agrair aquesta col·laboració dels municipis i sobretot de tots els policies locals que la desenvolupen a l'estiu i que continuaran ara a l'hivern. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 12886/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a viatge del president del Govern a diversos països d'Amèrica del Sud.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 12886/13, relativa a viatge del President del Govern a diversos països de Sud-Amèrica i que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Entre les funcions del President, hi ha la representació de les Balears i les cases balears a l'exterior són fonamentals, per tal de mantenir els vincles històrics, culturals i les arrels de les illes a les persones que viuen lluny, especialment a aquelles que ho fan en condicions més desfavorables.

Així ho han entès tots els presidents d'aquesta comunitat, que en un moment o en un altre han realitzat visites a Amèrica del Sud amb aquesta finalitat. El que passa és que la manera de viatjar d'uns i altres canvia radicalment, segons parlem de la festa del pacte a l'exterior o l'austeritat del Govern del Partit Popular. 345.000 euros es va gastar el Sr. Antich en el seus viatges a Sud-Amèrica, o més de 200.000 euros en una festa a Brussel·les, llogant un avió i pagant un hotel a una comitiva de 140 persones, la majoria càrrecs polítics, sindicalistes o empresaris. O 368.000 euros que es va gastar el Consell de Mallorca per anar a una fira de luxe a Cannes, sense tenir-ne ni tan sols les competències. Tot això els anys en què la dura crisi econòmica era ja una realitat.

Així mateix tothom entén..., bé, gairebé tothom, que actualment és de vital importància obrir nous mercats a l'exterior per a les empreses de les Illes i establir nous contactes entre els empresaris i empresaris dels països inclosos dins el Pla d'internacionalització. I tothom entén..., bé, gairebé tothom, que amb la presència institucional del president Bauzá, permet que tinguin lloc reunions de primer nivell, amb ministres de diferents països i juntament amb la Cambra de Comerç, repetir l'èxit de missions comercials anteriors, com la del Marroc. Això ho entén tothom, o gairebé tothom. Però aquests que no ho entenen, que són curiosament els mateixos de les festes, són els que com diria Margaret Thatcher, si el veiessin caminar sobre les aigües dirien que ho fa perquè no sap nedar.

Per això, Sr. Vicepresident, volem saber la seva valoració del viatge realitzat pel president del Govern a diferents països d'Amèrica del Sud.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, los empresarios están muy contentos y el Consejo de comunidades se desarrolló de una forma muy satisfactoria.

En cuanto a la comitiva empresarial, hacía ya mucho tiempo que la Cámara de Comercio había solicitado que el presidente encabezara esta delegación para visitar estos países, Chile y Uruguay, que forman parte de nuestro Plan de internacionalización de la economía y son países prioritarios. El hecho de que el presidente encabece esta delegación, supone que se abren muchas puertas y de hecho pusimos tener contacto

y reuniones con las más altas instancias, tanto institucionales como empresariales. Los empresarios pudieron comprobar de primera mano las enormes posibilidades que ofrecen estos países. Además, quiero decirle que el viaje se encuadra dentro del compromiso que tiene este gobierno con la participación público-privada.

En cuanto al Consejo de comunidades, decirle que resultó muy entrañable. Convocamos a todas las casas en Buenos Aires, para mayor comodidad de todos y para un menor coste. Pudimos partir con los descendientes de Baleares en el exterior, pudimos conocer de primera mano la situación que tienen y también pudimos explicarles de primera mano qué políticas está siguiendo este gobierno en este sentido. Usted sabe que el Consejo de comunidades hay que convocarlo cada año, pero en el año 2012 no lo convocamos por razones de austeridad.

Decirle que la austeridad ha presidido este viaje, como preside todas las acciones de este gobierno. Nada que ver con los pomposos y costosos viajes que realizaba, como usted muy bien ha apuntado, el pacto de progreso.

Muchísimas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 12882/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de vigilància i boies ecològiques del Parc natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 12882/13, relativa a funcionament de vigilància i boies ecològiques del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, que formula la diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Acabat ja l'estiu, fins i tot climatològic, crec que és l'hora de fer balanç i dins aquests balanços crec que per al Govern, per a la conselleria i sobretot per al nostre medi ambient, una de les qüestions a analitzar, ja que altres anys havia estat una qüestió polèmica, és com ha funcionat la gestió dels fondeigs en el Parc Natural de Ses Salines, especialment pel que fa referència a Illetes, el Banc de s'Oli i la zona de S'Espalmador.

La primera notícia que qualsevol ciutadà pot analitzar d'allò què ha passat, és que no hi ha hagut notícies, la qual cosa jo crec que ja és un motiu per felicitar-nos el fet que no hi hagi hagut incidents de la magnitud d'altres anys i que havien estat en boca de tothom i dins el focus d'atenció de diferents entitats. Estic convençuda, Sr. Conseller, que alguna cosa tenen a veure les mesures programades i implantades per part de la seva conselleria per gestionar aquests espais l'estiu de l'any 2013.

Per això, li agrairíem que ens expliqués quines han estat les mesures tant d'assistència tècnica, com de vigilància, com de coordinació amb altres institucions i poders públics, especialment pel que fa referència a Guàrdia Civil, SEPRONA, etc., per aconseguir els resultats de tots desitjats, que no és un altre que una gestió racional dels nostres recursos naturals, que no és incompatible ni amb el nostre turisme, ni amb el turisme nàutic, sinó que és aplicar seny i aplicar rigor a l'hora de gestionar els nostres espais. Només un recordatori, perquè no fa molt parlàvem de Patrimoni de la Humanitat. Els que varen creure que la posidònia havia de ser Patrimoni de la Humanitat va ser un govern del Partit Popular i un ajuntament del Partit Popular, que va fer la primera declaració d'Eivissa, diversitat i cultura. L'única mixta que hi ha en aquest país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament enguany ha estat un any en què hem pogut passar un estiu relativament tranquil quant a notícies en els diaris. Nosaltres allò que varem fer el primer any, ho he dit moltes vegades, nosaltres quan entràrem en el Govern ens trobàrem que ni tan sols no s'havia licitat ni s'havia iniciat el procediment per licitar les famoses boies ecològiques.

Per tant, varem passar un primer estiu molt complicat. Hem tengut un parell d'anys en què la situació financera tots sabem quina ha estat, però així i tot hem anat implementant mesures. Cada any n'hem implementat de noves, i enguany hem acabat ja pràcticament amb una situació estàndard, que nosaltres creim que ja és molt correcta, tot i que continuam cercant noves fórmules per protegir la posidònia.

Què hem fet? Idò hem anat a cercar el que hem dit. Aquí hi ha hagut gent que pensa a prohibir, ha pensat històricament a prohibir i jo crec que no amb mala intenció, vull suposar, el que no ha contemplat és que la prohibició generalment du a la desprotecció, du a l'abandonament. Per a nosaltres és molt important aconseguir aquest equilibri entre protegir i que ho puguem gaudir, i hi ha gent que sembla ser que això li ha molestat, sobretot al començament; jo crec que ara ja no han començat a entendre, que els espais, els entorns naturals que tenim els hem de poder gaudir, els hem de protegir però els hem de poder gaudir.

Què hem fet enguany? Hem posat per primera vegada un servei que consisteix en el fet que sobretot les grans embarcacions puguin tenir un servei d'assistència a l'hora de fondejar. No hi ha cap vaixell gros que arribi que no trobi la gent, una sèrie de barques, que l'ajuden a fondejar sempre sobre fons arenosos. És molt important recordar que es pot fondejar, és lliure el fondeig sobre fons arenosos. Això no passava cap vegada. Hem arribat a treballar sobre una assistència de 3.282 casos, és a dir, això són moltíssimes actuacions que abans possiblement causaven qualche malbé -hem pogut veure fotos i vídeos alarmants- i que ara això ja no passa.

Una altra ha estat el de sempre, hem continuat mantenint les boies ecològiques. Tot això ho hem externalitzat, ara ho fa una empresa que va guanyar el concurs i que sincerament també hem pogut observar que s'ha millorat moltíssim, tant en la informació com en el manteniment de les boies, en les reserves, etc.; en aquest cas s'han fet concretament a S'Espalmador 1.787 utilitzacions i en el Caló de l'Oli 623. I després hem continuat amb els agents de Medi Ambient i amb la Guàrdia Civil vigilant i, si fa falta, sancionant; hem arribat a posar 36 denúncies per part de la Guàrdia Civil...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...a actuacions irregulars. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 12887/13, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment del dèficit per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 12887/13, relativa a compliment del dèficit per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La setmana passada coneixíem que Balears és una de les tres comunitats autònomes que presenten superàvit al tancament del mes d'agost, concretament 76 milions d'euros, el que suposa un tancament positiu del 0,29%.

Vàrem rebre aquesta notícia amb tota la prudència possible, en primer lloc perquè sabem els grans esforços que han fet els ciutadans d'aquestes illes per capgirar la gestió tan negativa que va rebre el Govern; hem pagat un preu molt car per aquelles polítiques econòmiques tan desencertades. D'altra banda també s'han de tenir en compte les importants decisions que s'han hagut de prendre des del Govern perquè a la nostra comunitat no tornem a passar aquesta situació, decisions complicades però que deixen constància de la seriositat de la feina ben feta, i és

que cada vegada que tenim l'oportunitat de contrastar una dada econòmica veim que Balears se situa als llocs capdavanters com la locomotora de la recuperació econòmica d'Espanya.

La setmana passada vàrem assistir a una situació absolutament sorprenent, fins i tot còmica. Vàrem poder escoltar l'oposició riure, fins i tot fer mamballetes com avui mateix mentre reien, quan el Govern informava que la despesa en telefonia fixa, mòbil i centraletes davallava en 1 milió d'euros anual, o que el BOIB electrònic havia estalviat als comptes públics uns altres 250.000 euros, tot junt un autèntic despropòsit d'oposició la que hi ha en aquesta cambra.

La realitat és que els comptes públics de la nostra comunitat s'acosten al compliment de la xifra de dèficit exigida pel Govern central i per la Comissió Europea. Rebem aquesta dada amb molta prudència, conscients que el darrer tram de l'any és on s'acumulen molts de pagaments, i volem conèixer avui quina valoració fa el Govern de les Illes Balears en relació amb el compliment per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears de l'objectiu de dèficit per a l'exercici 2013.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Mercadal. Efectivament, sap vostè que estam en un procés de major transparència dels comptes públics, que des de fa un any venim publicant les dades d'execució pressupostària mes a mes i venim fent seguiment mes a mes de com s'executen els ingressos i les despeses de la nostra comunitat, com també del conjunt de l'Estat, derivat de la Llei d'estabilitat i sostenibilitat financera que es va aprovar a les Corts Generals el maig de l'any passat.

És veritat que duim vuit mesos, i en aquests vuit mesos d'execució d'ingressos i despeses representa un superàvit del 0,29% del nostre PIB, és a dir, 76 milions d'euros més d'ingressos respecte de la despesa. I és veritat també que hem de ser prudents, perquè el darrer trimestre de l'any sol haver-hi una pressió de despesa també important pel que fa a l'execució de la despesa dels pressupostos de la comunitat autònoma, i hem de continuar vigilants que els ingressos efectivament també es reflecteixin com es vénen reflectint als pressupostos i que mensualment es vagin produint els ingressos que estan pressupostats.

Parlar de dèficit, parlar d'endeutament, no és parlar de macroeconomia, és parlar de la gent. Quan deim que hem de mirar de complir i que l'administració estigui a l'alçada de l'esforç que fa la gent estam parlant d'això, estam parlant de no dir a la gent "vine que et pagarem" i després no pagar. Estam parlant de xifres d'economia real, d'acord?, estam parlant d'incidir en la nostra economia.

Ara hi ha molta gent preocupada per l'endeutament. Quan un governa pel que es veu no es preocupa molt de l'endeutament. Ara estam tots molt preocupats per l'endeutament, i és important destacar que un dèficit excessiu, un dèficit excessiu, idò només es pot atendre per dues bandes o per dues vies: una, endeutament bancari o, una altra, amb proveïdors, allargant els terminis de pagament a proveïdors, i les dues coses han passat a la nostra comunitat. El dèficit, l'hem de finançar.

I també és important destacar, ara que parlam de l'endeutament, que tenim fixada una senda de consolidació fiscal, i que quan el Govern pressuposta amb dèficit sap que amb aquesta senda hem de pressupostar amb superàvit, perquè el 2020 hem d'estar en el 13% del PIB en endeutament, i estam en el 22. Aquesta és la feina que estam fent, però això és en benefici...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

...dels ciutadans.

(*Alguns aplaudiments*)

I.17) Pregunta RGE núm. 12895/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2014 (II) (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 12900/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE 12895/13, rectificada mitjançant l'escrit RGE 12900/13, relativa a pressuposts per al 2014, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia i moltes gràcies. L'atenció sanitària es troba en pitjor situació des que governa el Partit Popular, i ho manifesten els professionals sanitaris i ho pateixen els ciutadans.

Fa uns dies que coneixem el projecte de pressuposts, que ens semblen insuficients i irrealistes, i per aquest motiu li demanam, Sr. Conseller, si pensa que amb aquest pressupost donarà compliment a les necessitats assistencials dels ciutadans de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, aquests pressuposts són uns pressuposts austers, són els pressuposts que es pot permetre la comunitat autònoma en aquests moments, representa el 45% de la despesa a totes les conselleries la despesa que fa referència a la Conselleria de Salut, i el que li vull dir és que s'incrementa la partida d'assistència sanitària prop de 27 milions d'euros, perquè passam a 1.168 milions d'euros. Per tant el que farem serà gestionar amb la màxima eficiència possible aquests pressuposts.

I també li vull fer menció especial a l'acta del *Diari de Sessions* de l'any passat de dia 13 de novembre, on vostè deia que els pressuposts eren irrealistes, falsos i insuficients, i que a més faltaven 200 milions d'euros. Sr. Thomàs, avui jo crec que no diria les mateixes paraules, i per tant li demanaria que reflexionàs un poquet.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Mantenc el que vaig. Qui hauria de reflexionar és vostè, que va dir a més d'això, que va insultar determinades persones.

Sr. Sansaloni, vostè sap que aquest pressupost no cobreix la despesa real, entre altres coses perquè a dia d'avui ja han hagut de demanar ampliació de crèdit per a diversos hospitals i gerències perquè no tenen doblers per pagar determinades nòmines i complements. I la realitat sanitària és que hi ha 1.200 treballadors manco, que han perdut drets, que han perdut carrera professional.

O si vol podem parlar de com estan els ciutadans; també han perdut drets, ja no tenen drets de garanties de demora, ja no saben quan ni on seran atesos. Podríem parlar d'una taxa de 10 euros per una targeta o un impost de benzina. Podríem parlar de 20.000 persones a les quals ha retirat la targeta sanitària. I també saben els ciutadans que l'any que ve vénen nous copagaments, perquè enguany ja saben els pensionistes, i no estava en el programa electoral del PP, que tendrien un copagament farmacèutic. 10,7 milions d'euros ha recaptat la Conselleria de Salut, i no m'ho invent, ho ha ratificat el conseller de Salut, 10,7 milions d'euros.

Sr. Sansaloni, més de 100.000 persones esperen per ser ateses. Per què creu que els professionals sanitaris per escrit li demanen dotació pressupostària adequada a activitat i ajustada als problemes de salut i als professionals? Doncs perquè les llistes d'espera estan arribant a uns nivells intolerables perquè afecten la salut. Vostè s'està dedicant a descapitalitzar el Servei de Salut, cada pressupost té més doblers per a sanitat privada, enguany arriba a 134 milions. La qualitat baixa, l'accessibilitat disminueix i les desigualtats en salut van augmentant.

Sr. Sansaloni, aquests pressuposts no...

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Gràcies.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...milloraran la salut dels ciutadans.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, vostè diu el que convé en cada moment independentment del mal que pugui fer al sistema, i li diré per què.

Vostè és curiós perquè ha estat conseller de Salut i va defensar en aquesta mateixa cambra un pressupost. Sap a quan ascendia aquest pressupost, que avui critica que és de 1.168, avui? Idò vostè va firmar un pressupost de 1.149 milions d'euros. Per tant, insuficient...

(*Alguns aplaudiments*)

...insuficient, Sr. Thomàs. És una irresponsabilitat el fet de no percebre una qüestió, i és que aquest també és ampliable, aquest mateix pressupost.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Igual que és ampliable també el pressupost del 2013 a què vostè feia referència, i que s'han sol·licitat determinades ampliacions.

Però també li vull fer referència a una altra cosa. Diu el que convé a cada un dels moments perquè els 153 milions d'euros de la sanitat privada vostè sap que no és per derivar pacients i que no és per concert amb clíniques privades, sinó que inclou també concessions, entre d'altres la que vostè va firmar a Can Misses que posarem en funcionament al nou hospital de Can Misses.

Per tant, Sr. Thomàs, hem de ser un poc responsables, hem de tenir memòria històrica, ha de saber quin pressupost va firmar vostè, 1.149,8 milions d'euros. El que duim com a proposta a aquesta cambra és de 1.168 milions d'euros. Ha d'assumir la responsabilitat d'allò que va deixar vostè en el cas de Can Misses, que nosaltres obrirem, perquè serà la major inversió sanitària amb el model que vostè va dissenyar. Perquè vostè critica quan el PP proposa una col·laboració publicoprivada a Son Espases, però després vostè fa el mateix a Can Misses i deixa la mateixa penyora. Moltes gràcies.

I.18) Pregunta RGE núm. 12881/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de la via verda entre Manacor i Artà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE 12881/13, relativa a projecte de la via verda entre Manacor i Artà, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. La importancia del transporte público es evidente en una sociedad avanzada como la nuestra, pero bajo parámetros de sostenibilidad económica y social como garantía para su prestación y futuro.

La pasada legislatura no fue así. La pésima gestión del que eufóricamente llamaron histórico convenio ferroviario y su tren de Llevant, un gran despropósito con unos claros responsables, dejó un inmenso agujero en todos los sentidos, iniciado sin ver su viabilidad y sin financiación; sabiéndolo continuaron licitando obras, además del desastre de cómo dejaron su entorno: obras inacabadas, desmontes, zanjas, vías cortadas con gran impacto paisajístico y uso de territorio, 46.000 metros cuadrados de suelo, la mayoría rústico. Aquí nada de sostenibilidad medioambiental.

Grave es que el anterior govern en funciones, sabiendo que no tenía financiación, cortara por tales obras la carretera de Son Servera, que este govern ha solucionado, igual que las numerosas expropiaciones pendientes.

Este gobierno ha supuesto un giro en transporte público, garantizándolo y mejorándolo, transportando más pasajeros con menos presupuesto, contando con la dificultad de resolver problemas que el anterior gobierno generó y de pagar la gran deuda recibida, como los 344 millones de euros de deuda bancaria encontrados en SFM; teniendo claro que las actuaciones en tren han de adecuarse a la realidad insular y las necesidades de movilidad, no forzando actuaciones inviables social y económicamente como hizo el anterior gobierno, sin consolidar ni modernizar la red ferroviaria existente.

El 19 de abril el Govern inicia la resolución de los contratos del tren de Llevant, fundada, como no, en informes técnicos y jurídicos, incluso por acuerdo parlamentario se instó a auditar tales obras. Además nuevamente este govern arregla platos rotos de problemas creados por el anterior gobierno, poniendo en marcha como solución para estas inacabadas obras en Llevant la vía verde Manacor-Artà.

Así, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, podría explicar aquí, en sede parlamentaria, por su gran trascendencia e importancia, la siguiente pregunta: ¿En qué consiste el proyecto de vía verde entre Manacor y Artà puesto en marcha por el Govern de les Illes Balears? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè ha comentat que ens trobarem també amb una gran dificultat quan vàrem accedir al Govern en relació amb aquesta obra de Manacor a Artà, una obra que, entre aquesta i altres ferroviàries, ens vàrem trobar que s'havien licitat 228 milions d'euros, que hi havia obra executada ja per 160 milions d'euros, i teníem un conveni ferroviari que només en sumava 57,5 milions; més després un parell d'estatutàries alguns de les quals encara belen.

Bé, dins el que és el Manacor-Artà s'havien invertit 55 milions d'euros i així ho deixaren, una autèntica vergonya deixar-ho així, amb una sèrie d'actuacions mediambientals que la veritat és que deixaven molt a desitjar. Per què nosaltres deim que no podem continuar amb aquesta obra? No podem continuar amb aquesta obra perquè acabar-la ens costaria 110 milions d'euros més. Perquè la demanda és baixa, i això que varen ser capaços de fer un estudi de demanada que marcava que hi anirien 550.000 passatgers, quan en aquests moments n'hi ha 78.000 dins tota la comarca que empren el transport públic; a veure qui s'ho creu, que es multiplicaria per 5 o 6 aquesta quantitat que avui viatja. Pel dèficit d'exploació: tenir aquell tren obert costaria a aquest govern, a aquest govern i per tant a tots els ciutadans, 7 milions d'euros anuals. I després ja pel concepte del mateix projecte, perquè per anar d'Artà a Palma amb el tren costaria dues hores i deu, dues hores i quart, quan allò normal és, agafant un autobús, en una hora i vint i són.

Per tot això nosaltres vàrem decidir que això era una situació inviable i vàrem dir que faríem un corredor verd, i el que volem és convertir les actuals obres inacabades en un itinerari ambiental integrat al paisatge natural d'aquesta zona del llevant, retornar a l'ús públic una zona abandonada en l'actualitat, revertir l'impacte mediambiental provocat per l'obra ferroviària i posar en valor la riquesa de la zona. Invertirem uns 5,5 milions d'euros per convertir aquells 28,6 quilòmetres, amb una amplària de 4 metres, en un corredor que sigui apte per a tothom, tant mallorquins com estrangers, de cara a poder-lo gaudir. Es faran nou zones de descans, es recuperaran 24.000 metres quadrats de zones boscoses que es varen destruir quan es feia l'obra, i també farem una plantació de més de 6.000 arbres autòctons, pins, alzines, moreres, etc. Per això també consideram que és clau fer una recuperació ambiental i un itinerari ambiental a la zona.

No vull parlar -bé, no tenc temps- de les expropiacions que també varen deixar pendents de pagament i que nosaltres pagarem ara. Gràcies.

I.19) Pregunta RGE núm. 12889/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovenena pregunta, RGE 12889/13, relativa a dades sobre ocupació, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la setmana passada vàrem conèixer les dades de l'EPA en relació amb el tercer trimestre de l'any 2013, i avui coneixem les dades del Govern en relació amb el mes d'octubre. L'EPA posava en evidència les millors dades dels darrers quatre anys, essent l'única comunitat autònoma, juntament amb La Rioja, a crear llocs de feina, i avui hem sabut que durant dotze mesos consecutius, tot un any sencer, el nombre d'aturats a Balears ha davallat respecte al mateix mes de l'any anterior, i que per sisè mes consecutiu cream ocupació neta.

Es tracta de dades positives, de bons indicadors que des de la prudència i, per suposat, des de la feina que s'ha de continuar, es confirma un canvi de tendència que poc a poc es va consolidant. Jo crec que si fa un any ens haguessin donat aquestes dades molts pocs haguéssim pensat que es complirien, i això s'està produint per la bona feina econòmica d'un govern que ha sabut afrontar el repte de sanejar els comptes públics, de reestructurar l'administració i d'activar l'economia.

Que ens situem en nombre d'aturats en els nivells de l'any 2009 és un signe molt esperançador. Els que hem vist com només en quatre anys, del 2007 al 2011 els aturats es duplicaven, passaven 46.000 aturats més, en només quatre anys, que aquesta tendència esgarriosa s'hagi contingut i comenci a disminuir ens ha d'animar, en especial al Govern, a continuar lluitant, pesi a qui pesi, en aquesta línia de rigor i fermesa que sempre ha comptat amb tots els entebancs dels grups de l'oposició.

Per això, Sr. Conseller, quina valoració fa de les darreres dades d'ocupació?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Bueno, yo creo que los datos ciertos, los últimos los hemos tenido esta mañana, los datos de afiliación y, por tanto, a expensar de que se tengan que analizar en profundidad, yo creo que podemos empezar a estratificar esta información en tres partes diferenciadas: primero, como ha comentado, los datos de la EPA. Es cierto que han salido unos días, pero lo que nos confirmaba es que este trimestre lo que ocurría es que se volvía a generar ocupación neta, empleo neto, más personas trabajando, y que ya llevamos

seis trimestres consecutivos con esta creación neta de empleo. Si nos vamos a las tasas de ocupación, nuestra comunidad está por encima de un 12% al resto de la tasa de ocupación del resto de las comunidades a nivel nacional.

Bueno, partiendo de estos datos que evidentemente hay todavía muchas personas que están desempleadas y que tenemos que seguir trabajando, para ellas y por ellas, lo que sí que podemos transmitir es, por ejemplo, en datos de afiliación, el dato que tenemos hoy es que es el sexto mes consecutivo que generamos empleo neto, sexto mes consecutivo; 3.818 personas más dadas de alta en la Seguridad Social, hoy, a octubre, sexto mes consecutivo.

Datos de desempleo, ya sí que podemos hablar de una cadena de datos de doce meses consecutivos que empezaron en noviembre del año pasado y que mes a mes nos han ido dando la misma información, descenso de la tasa de desempleo. Con este mes, formamos doce meses con este indicador de mejora; los datos para este mes son 4.665 personas menos desempleadas, baja un 5,35% de forma interanual.

Si nos vamos por islas, Mallorca tiene un 5,68% menos de desempleados; Formentera, un 5,37% menos; Ibiza, un 4,68 personas menos desempleadas, y Menorca un 3% menos de desempleados.

Desde hace quince años, 1998, no se producía una caída de paro tan fuerte en un mes de octubre. Resaltar que hemos roto, como usted bien dice, la tendencia de los últimos años, desde el año 2006 se destruía empleo, desde el año 2006 los datos mensuales anuales eran de destrucción de empleo, es decir, de aumentar las tasas de paro.

Señorías, nos queda mucho trabajo a todos que hacer, pero estos datos los tenemos que tomar como referencia al cambio de tendencia y para el optimismo, tenemos que trabajar todos por conseguir que estos datos mejoren.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

I.20) Pregunta RGE núm. 12878/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, sobre Pla d'ocupació.

I.21) Pregunta RGE núm. 12896/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a llibertat d'expressió.

Les dues darreres preguntes de l'ordre del dia, que són adreçades al president del Govern, la RGE núm. 12878/13, relativa a Pla d'ocupació, presentada pel diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS, i la RGE núm. 12896/13, relativa a llibertat d'expressió, presentada per la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, són ajornades, atesa la petició del Govern, presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 12950/13, amb motiu de l'absència del president del Govern a causa d'un viatge oficial al Regne Unit per assistir a la fira de turisme World Travel Market 2013.

II. Interpel·lació RGE núm. 9177/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014.

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 9177/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, saludar, bon dia a tothom, senyores diputats, senyores diputades i saludar també els membres de la comunitat educativa que es troben aquí i que ens acompanyen avui.

Començaré la meva intervenció llegint un fragment de la carta de dimissió d'una directora d'un centre de secundària, que tenc aquí i que diu: "Com a directora de l'IES -no diré el nom-, amb el suport de tots els membres de l'equip directiu, comunico la meva renúncia al càrrec de directora per les dificultats en el desenvolupament de la meva tasca a causa de la política educativa del Govern de les Illes Balears, la qual se'm fa difícil d'aplicar i que s'ha agreujat especialment el darrer mig any amb la imposició del tractament integrat de llengües."

Una directora que tira la tovallola després de deu anys d'exercir el seu càrrec. N'hi ha sis més a Mallorca, la resta intenta aguantar i no dimiteix no per falta de ganes, sinó per responsabilitat amb el seu centre i amb la seva comunitat educativa. Així són algunes de les nafres que deixa el tractament integrat de llengües, el seu projecte estrella d'aquesta legislatura, Sra. Consellera. Perquè vull basar la meva intervenció, perquè quedi constància en el *Diari de Sessions* d'aquest parlament, per a la posteritat, en què i què passa en els centres educatius.

El TIL s'ha convertit en el projecte més contestat, mes rebutjat de la història educativa d'aquesta comunitat i interfereix el normal desenvolupament del curs; un projecte que només atén una cosa, que és que es redueixi el català a l'escola, malgrat açò signifiqui empitjorar el sistema educatiu, malgrat signifiqui provocar més fracàs escolar, malgrat signifiqui cremar els professionals els quals ho havien donat per a l'ensenyament; cremen equips directius, cremen PIME, inspectors, el delegat d'Educació, per exemple, d'altres illes, com el dimitit a Menorca després dels expedients oberts als directors de Maó, a causa del TIL, i tot per aquesta manera de fer, d'actuar, sense diàleg, sense consens, sense escoltar els que en saben.

No sé si fins i tot tenen ara prou gent a la conselleria per cobrir tots aquells que els han fugit d'allà desesperats, perquè ja no poden més, com ho ha fet aquesta directora d'un institut, com ho va fer l'inspector en cap, com ho va fer el director de l'IAQSE, i tot per una gestió que és erràtica, improvisada i que només té un nord, un objectiu: posar en marxa la particular política lingüística del Partit Popular, bé, la d'una part del Partit Popular, la del president Bauzá i del seu govern, del seu petit entorn; perquè 21 ajuntaments governats pel Partit Popular, un 77% dels que té aquesta formació a Mallorca, s'han posicionat en contra del TIL.

Aquest és l'objectiu, portar a terme la política lingüística del Partit Popular, perquè l'objectiu que ens expliquen vostès, el qual és que l'alumnat aprengui anglès i no necessiti classes de repàs, ja li dic jo que no s'acomplirà.

M'agradaria saber on ens portaran amb la seva bogeria, amb aquest desgavell. Què és que no s'adonen? No han tingut prou advertiments, fins i tot dels seus? La reacció de la ciutadania d'aquestes illes ha estat molt potent, Sra. Consellera, li posaré un exemple molt simptomàtic: l'Associació d'Estudiants 20 de juny de Menorca té ara mateix 400 membres, que va començar fa uns mesos; les APIMA, les quals tenien darrerament un perfil més discret, han revifat; les assemblees de docents, els sindicats, tots tenen un paper preponderant que en èpoques de tranquil·litat queda a un segon nivell, perquè no són necessaris.

No diguin que tot açò és per fer política, política en el sentit que vostès li volen donar quan diuen: no volen fer més que política. No, Sra. Consellera, açò és una reacció social, tal com li va vaig dir a la compareixença del dijous, açò és ací perquè es tracta d'un conflicte cessional sense precedents, la marea verda s'ha convertit en un fenomen que ha sabut engrescar la societat en contra d'un projecte que considerava injust i perjudicial. Alerta consellera, alerta, perquè no hi ha res més potent, com diuen, que els moviments socials que sorgeixen des de baix.

El TIL és el detonant que ha fet esclatar un malestar que ja existia, que ja era existent a la comunitat educativa, malestar pels seus insults, del PP, per la persecució a la qual són sotmesos, però el que hi ha darrera, en realitat, és una gestió nefasta.

Miri, jo no m'he passejat pels centres, com sí han fet molts de vostès, de jo no podrà dir ningú que he pressionat o que he anat a fer proselitisme, però sí que m'arriben les coses; les coses com que no s'han fet càrrec, per exemple, del cost d'aplicar el Pla pilot plurilingüe; que ara fa l'avaluació del TIL en els centres on ja existeixen seccions europees per demostrar que els al·lots sí que entenen l'anglès. També m'arriben documents i altres comentaris, entre els quals un document al·lucinant de la seva conselleria, titulat *Casuística situació (...)* curs 2013-2014, adreçat als inspectors per vetllar per l'adequació del projecte integrat de llengües a la normativa vigent, i per què dic al·lucinant? Idò perquè la casuística no podria ser més diversa, no crec ni que vostès mateixos sàpiguen ara què és el que passa a cada un dels centres amb el TIL, perquè hi ha TIL elaborats segons el procediment de l'article 19 del decret, el qual a la vegada es pot o no adequar a la normativa, que es pot o no haver aprovat pel seu consell escolar; hi ha TIL elaborats segons el procediment de l'article

20, igualment es poden o no adequar a la normativa i poden o no haver-se aprovat pel consell escolar; també hi ha projectes transitoris que són aquells que no s'han adequat a la normativa vigent, o centres en els quals l'equip directiu no ha elaborat cap proposta en el termini corresponent, o centres que no han aprovat cap TIL, o aquells en els quals el Departament d'Inspecció Educativa l'ha hagut d'elaborar, o aquells que ara faran insubmissió potser.

Sap què li dic, Sra. Consellera? Que pas pena pels inspectors perquè ni ells s'aclariran. I les notícies del que passa aquestes setmanes en els centres educatius, que apareixen en els mitjans de comunicació són molt preocupants: alguns centres, no sé el nombre exacte, però la darrera vegada que ho vaig mirar eren gairebé cinquanta, no aproven les PGA, perquè a les programacions generals anuals hi ha el projecte lingüístic. Com funcionaran sense les programacions, consellera?

La perplexitat ja és total, dimiteixen, com hem vist, els directius dels centres, ja en tenim set, i açò que havien quedat que aguantarien per a no donar-los a vostès el gust. Però és que no saben ja què han d'aplicar i amb quins recursos! Tampoc no ha arribat el professorat requerit amb nivell d'anglès per donar les classes, ni el material, ni els auxiliars de conversa. Basta fer una volta pel bloc de l'Assemblea de Docents. I saben, senyors diputats i diputades, què em va comentar la consellera a la compareixença de dijous, quan li vaig dir açò? Idò que sempre han mancat professors al principi de curs, és a dir que és un curs normal, com tothom pot apreciar.

M'agradaria saber el nombre de baixes mèdiques que es produiran d'aquí a un mes o dos, perquè açò és molt mal d'aguantar. La gent plora físicament d'impotència, no sé si ho sap; l'alumnat, perquè no s'assabenta de res a les classes, el professorat, perquè està nerviós perquè la vaga és una situació molt excepcional que perjudica les seves butxaques i no només açò, sinó també com a professionals, els que volen donar classes. Els inspectors ploreixen perquè els fan fer coses més estranyes per intentar que s'acompleixi el TIL. I els que més ploreixen de tot, de ràbia i d'impotència, Sra. Consellera, són els tres directors dels instituts de Maó i amb ells les comunitats educatives dels seus centres i les seves famílies i els seus amics i coneguts. Molta gent, Sra. Consellera, molta gent testimoni de la seva conducta arbitrària en aquest cas.

I no em torni comparar amb expedients, els trenta expedients que diu vostè de l'època del pacte, no, perquè nosaltres no vam obrir cap expedient que fos per exercir la llibertat d'expressió, d'aquests no en trobarà cap; ni vam obrir cap expedient tampoc per exercir el dret a vot en el consell escolar dels directors, d'açò no en trobarà cap, Sra. Consellera.

Perquè en aquest cas, en aquest dels directors de Maó, el procediment ha estat absolutament irregular, després de tres mesos de ser acusats d'una falta molt greu i suspesos de les seves funcions de direcció i de sou, tot el temps que duri l'expedient, fins a devuit mesos al final, i després de no haver contestat cap de les al·legacions presentades, l'instructor els comunica que barata els fets de l'acusació i també la qualificació, la qual passa de molt greu a greu en dos casos i lleu en un d'aquests. Si és lleu la falta, Sra. Consellera, no es poden adoptar les mesures cautelars més enllà de deu dies i aquesta professional du tres mesos de mesures cautelars.

Sra. Consellera, per acabar, no em torni a dir, com va fer a la comissió, que açò són coses de l'instructor; açò és una caça de bruixes i s'ha de dir talment, i li dic açò, sobretot, després de tenir a les seves mans les actes dels consells escolars de l'IES Biel Martí de Ferreries, la de l'IES Miquel Guàrdia d'Alaior i de l'IES d'Esporles, a totes queda reflectit el mateix: els consells escolars respectius han votat en contra del PTI modificat pels seus directors, exactament igual que en el cas de Maó. I aquí no s'ha obert cap expedient, que jo no voldria que s'obris, però vull que s'arxivi l'altre.

Vostè ha de donar explicacions de tot açò, Sra. Consellera, un funcionari instructor d'un expedient no fa açò de *motu proprio*, no senyor, açò li ho asseguro jo.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Per part del Govern té la paraula la seva representant, la Sra. Camps, consellera d'Educació.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Miri, una vegada més, després de deu minuts d'intervenció, no he sentit ni una mica d'interès pels alumnes, pels infants. Tot està rallat de crispació, d'expedients, de professors, ...

(Remor de veus)

No tenim cap dubte que aquesta crispació i aquesta mobilització social amb la qual nosaltres no coincidim que sigui unànime, ni molt menys, que vostès no han dubtat a mobilitzar amb totes les seves forces, i faltaria més el que es juguen aquí!

(Remor de veus)

Vostès fan una política destructiva i nosaltres no volem fer una política destructiva, volem mirar pels infants...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... i per a res més que els infants.

(Remor de veus)

Vostès són els que s'allunyen de la realitat, em rallen d'infants que no s'assabenten de res. I s'assabentaven a les seccions europees i s'assabentaven amb el Pla plurilingüe? Quina casualitat que ara no s'assabentin de res! Ja està bé, ja està bé d'emprar els infants, d'emprar l'educació en aquesta comunitat autònoma per fer política destructiva!

Volem obrir expedients, ens ralla d'expedients! Resulta que els que s'obren durant aquest govern són recriminats, no són incorrectes, no n'hem obert cap que sigui dels mateixos temes que vostès. I vostès, que hem d'entrar a analitzar tots els seus o és que només és dolent allò dels altres? No tenen ni un mínim sentit de l'autocrítica, ni de l'ètica.

I per anar a temes pràctics, els diré que el TIL pretén fomentar l'ensenyança de les tres llengües a tots els nivells, contribuir ...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor. És en ús de la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... a garantir l'ús normal de les dues llengües oficials de la nostra comunitat autònoma, el català que es ralla en aquestes illes i el castellà, i es prendran les mesures necessàries per assegurar aquest coneixement i crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües a tots els ciutadans de les Illes Balears, amb independència de la seva situació econòmica, de la seva capacitat, tots seran ajudats a agafar aquest nivell.

Perquè, senyors, de vegades em diuen, per exemple quant a les llengües, tots ens estimam la nostra llengua, no intentin monopolitzar-se-la, de vegades una persona diu: jo tenc el dret d'explicar en català o emprar a l'educació el català. I faltaria més! Però, per damunt d'aquest dret hi ha el dret dels alumnes a rebre una educació trilingüe, a rebre una educació en les tres llengües. Per damunt del dret d'un adult a poder emprar una llengua, que faltaria més i el té, hi ha el dret d'aquell alumne a rebre en les tres llengües. I açò no ho hem d'oblidar, perquè oblidam els alumnes.

(Remor de veus)

Les llengües són, a la vegada, amb el sistema actual, un instrument i contingut d'aprenentatge, per açò aquest govern vol ajudar el professorat en el que faci falta i formarà el professorat en l'ensenyament de la metodologia AICLE; actualitzarà i ampliarà els coneixements lingüístics del professorat en llengua estrangera; facilitarà la formació en els països estrangers. El Govern farà aquestes i moltes més coses.

(Remor de veus)

Pel que fa a les metodologies AICLE o Tesauro, podem dir que contribueixen de forma molt important en l'aprenentatge, tant de continguts com de llengües. Una classe AICLE ben plantejada, hauria de combinar contingut que permeti progressar en el coneixement, la destresa i la comprensió dels temes específics d'un currículum determinat; comunicació usant la llengua per aprendre, mentre s'aprèn a usar la mateixa llengua; cognició, desenvolupant les destreses cognitives que enllacen la formació de conceptes abstractes i concrets, amb els coneixements i la llengua; cultura, permetent l'exposició a perspectives variades i a coneixements compartits, que es facin més conscients de l'altre, d'un mateix.

Un projecte TIL és la solució a la tria de llengües perquè té com a objectiu l'adquisició i el domini de competències lingüístiques en les dues llengües oficials i en la llengua estrangera. I a final de curs, els centres van preveure l'organització dels recursos en els cursos en què s'havien d'aplicar els projectes TIL i els períodes d'adaptació, fins i tot de l'alumnat nouvingut per garantir l'assoliment d'aquestes competències lingüístiques, segons el nivell i l'etapa educativa en què es trobés aquest nouvingut. Perquè els projectes TIL són per a tothom i a l'abast de tothom, sense discriminació, nouvinguts, atenció a la diversitat, a tots els alumnes, perquè de forma universal tots rebin una educació digna i puguin tenir unes competències trilingües, que és el que tots volem.

La conselleria ha creat el Servei de tractament de llengües, entre altres funcions per assessorar precisament als centres docents en relació amb el desenvolupament de la implantació del Tractament Integral de Llengües, per dur a terme un anàlisi, seguiment de les propostes d'ensenyament i aprenentatge en les llengües oficials i l'estudi de les necessitats que hi hagi en cada moment, per assessorar pedagògicament i organitzativament als centres educatius, en relació a les seves actuacions i competències, per coordinar, gestionar i impulsar els programes d'ensenyament a distància de matèries de batxillerat, per proposar nova normativa, per desenvolupar la normativa TIL. En una paraula, la conselleria ho té tot preparat per poder desenvolupar precisament els projectes de trilingüisme i estam convençuts que la societat balear vol aquest trilingüisme, n'estam convençudíssims i moltes vegades els he dit que les urnes ho demostraran. Vostès acudeixin a les urnes dient que acabaran amb el trilingüisme i ja veurem què passa. Ara és avançar les coses.

Estam convençuts que la gent, que la població balear vol açò i que el trilingüisme no representa lluitar contra cap llengua, és l'harmonia de les tres llengües, l'equilibri de les llengües. El contrari són polítiques destructives, mal pensades, que no tenen res a veure amb la filosofia del nostre projecte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació, Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo he estat tota l'estona pensant en l'alumnat i parlant de l'alumnat, no em digui vostè que no, sí, sí que he parlat de l'alumnat, d'aquest alumnat que surt plorant de les aules perquè no s'ha assabentat de res o d'aquest alumnat que li demana a la professora...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

..., com ha sortit en premsa, "per favor faci'm la classe en català que no diré res". Açò és públic, Sra. Consellera, ja crec que sí.

Però sí que m'agradaria que vostè em digués, parlant de l'alumnat, com ho han de fer els centres per aplicar el TIL a l'alumnat que té més dificultats? Contesti'm com ho han de fer. Els alumnes amb necessitats especials, els nouvinguts, els que necessiten plans d'atenció a la diversitat, com ho farà, Sra. Consellera?, m'agradaria que quan pugui aquí ens ho expliqués, perquè en aquests casos vostès es renten les mans i passen la pilota als centres, segons el TIL, que diu que els centres hauran de preveure mesures específiques de treball en cada una de les llengües oficials -açò sí-, destinades a l'adquisició de prou competència comunicativa dels alumnes que ho necessitin. Sra. Consellera, açò és passar la pilota als centres. Tota la resta està taxat, excepte açò, clar, amb els alumnes més vulnerables o que tenen més necessitats, aquí ja no saben què han de fer amb el TIL.

Miri, Sra. Consellera, el problema del TIL no és únicament el TIL, el problema és el TIL evidentment, més la gestió que han fet vostès del problema, i també d'altres, el problema de la llei de símbols, com veurem, el projecte de la llei de convivència i autoritat del professorat, de la funcions dels inspectors accidentals, de la vaga, dels directors i de tot allò que la comunitat educativa ha interpretat com el que és, com intents patètics per altra banda de posar en cintura tots aquells que expressaven el seu malestar pels retalls. No som nosaltres, no, no som nosaltres que engrescam, per açò es basten vostès tots sols.

I tot és tan retorçut, es veu tan clar que finalment els docents i la comunitat educativa han esclatat, també els progenitors, perquè vostès han anat en contra de tot allò que s'havia establert de manera consensuada en aquesta comunitat autònoma i que no era qüestionat per ningú, com la Llei de normalització lingüística; perquè vostès han menyspreat la funció dels consells

escolars, perquè mai no han escoltat l'opinió dels experts, perquè no han volgut la mediació de tercers i perquè han acabat imposant les seves decisions per decret llei. Si no fos així, si fos sincer l'objectiu del trilingüisme que diuen, haurien arbitrat mesures, haurien fet un pla seriós i aplicable, dilatat en el temps, progressiu de veritat, és a dir, que comencés a infantil, amb recursos, amb formació i no amb el desgavell que hi ha ara a les escoles oficials d'idiomes, amb els curssets que donen de 70 hores als CEP, a corre-cuita, hi hauria recursos econòmics i no açò que els centres hagin d'avançar els doblers que tenen per fer fotocòpies o petites despeses i els han de dedicar a pagar els auxiliars de conversa, que com que a alguns els toca mitja hora setmanal, efectivament, no és tant i ho podrien pagar vostès des de la conselleria, però no.

I quan no han sabut què dir, quan s'han quedat sense arguments, han apel·lat a la seva majoria absoluta i al seu programa electoral. Un programa electoral que d'açò no diu res. Per cert, Sra. Consellera, nosaltres sí estam d'acord amb el trilingüisme, ho hem dit tres mil vegades aquí, en allò que no estam d'acord és en la manera d'aplicar-lo. I una altra cosa, el trilingüisme que jo sàpiga no és un dret, el que és un dret és el dret a l'educació. I l'alumnat amb més dificultats perdrà aquest dret a l'educació. I, si no, quan pugui aquí, expliqui'm com s'ho farà, com s'ho farà amb els nouvinguts, ja ho ha dit una diputada en una pregunta i que vostè no ha contestat, ha dit que estaran fantàsticament. Sí, fantàsticament, però com, com ho faran? Quines mesures s'arbitraran, Sra. Consellera?

I, per últim, perquè se m'acaba el temps, voldria que em contestés una altra pregunta i és què farà vostè per resoldre el conflicte? Què pensa fer vostè ara mateix? Pensi que la vaga està anunciada per als dies 8 i 11, una altra vegada. Què pensa fer vostè amb el conflicte? Li he dit diverses vegades ja, negociï, baixi de l'ase, asseguï's, arribin a un acord, han de renunciar a alguna cosa?, idò sí, hauran de renunciar a alguna cosa, però vostès el que fan és jugar al desgast i tal vegada guanyin aquesta batalla, perquè vostès són més forts i tenen la paella pel mànec, però aquesta guerra no la guanyaran. La guerra ja la tenen perduda, perquè és qüestió, açò és qüestió de temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rita. Per part del Govern i per tancar la qüestió té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sr. President. Si em permet contestaré d'aquí mateix perquè seré molt breu.

(Remor de veus)

Quant a l'atenció a la diversitat, li he de dir que sembla mentida que em faci aquesta pregunta. Vostè sap perfectament que tots els professionals, PT, que fan feina en atenció a la diversitat agafen els alumnes i alumne per alumne fan el seu currículum i fan la seva trajectòria. Dubta vostès dels professionals que tenim a Balears. Dit açò, li puc dir que aplicaran el TIL perquè són grans professionals i adaptaran els currículums dels alumnes que tenen, que és allò que es fa fins ara.

Per a la resta no hi ha rèplica. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Remor de veus)

Silenci, per favor.

III. Compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7919/12, relativa al centre d'educació infantil i primària Pere Garau a Son Macià (escrit RGE núm. 10890/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 7919/12, relativa al centre d'educació infantil i primària Pere Garau a Son Macià, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 10890/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista. Aquest punt va ser ajornat a la sessió anterior.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Lluís Maicas. Té vostè la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, bon dia. En primer lloc vull donar la benvinguda i saludar els representants de la comunitat educativa, els representants de l'Ajuntament de Manacor i els pares i les mares dels alumnes de l'escola Pere Garau de Son Macià. Gràcies per ser aquí, a ca vostra, que això és ca vostra, però sobretot gràcies per la vostra actitud, per la vostra insistència a l'hora de defensar, sense defallir, allò que en justícia us correspon a vosaltres i als vostres fills, una escola digna i en condicions.

Sra. Consellera, el centre d'educació infantil i primària Pere Garau, amb 126 alumnes està ubicat a Son Macià, un llogaret agregat al terme de Manacor, a la comarca del Llevant de l'illa de Mallorca. Obviaré el relat sobre els obscurs interessos que els habitants atribueixen al cacic local, per impedir la construcció d'un nou centre. M'ajustaré en la mesura en què això és possible, en un problema que el temps ha enquistat, al contingut que ens ateny i que no és altre que el compliment d'allò acordat pels diputats en comissió.

El calvari dels alumnes, pares i docents del centre públic Pere Garau de Son Macià ha estat llarg, molt llarg, potser massa llarg, ve de l'any 2001, o potser de més enrere, dotze anys després les seves reivindicacions encara no han estat satisfetes. L'administració ha fallat a aquests ciutadans que, ara i abans, només han demanat allò que és just, allò que els pertany, una escola nova, unes instal·lacions en condicions, un entorn adient per ensenyar i per aprendre. La que ara fan servir és un edifici ple de deficiències, construït fa 30 anys amb un projecte poc funcional, era allò que es feia aleshores. A la seva escassa funcionalitat, cal afegir les exigències higienicosanitàries d'aquests últims anys i un procés de deteriorament propi dels anys que té la construcció que no s'ha atès com calia, dotze anys durant els quals han reivindicat o bé millores en l'edifici, o bé la construcció d'un nou edifici, que seria la millor solució i segurament la més barata a llarg termini.

No n'hem de fer un inventari exhaustiu, dels desperfectes i de les necessitats. Però sí un recordatori per posar en context aquesta intervenció. A l'expedient s'hi han acumulat més de 45 documents, sol·licituds, tramitacions, etc., totes en el mateix sentit de reclamar l'escola que mereix el poble, que mereixen els seus usuaris. Pel que fa a l'edifici principal, cal recordar que no compleix el Pla d'accessibilitat, atès que té quatre nivells diferents amb els seus corresponents escalons entre uns i altres, ni té banys adaptats, que tampoc no tenen ventilació exterior, als quals s'hi baixa per una escala. Així mateix, algunes aules estan comunicades per una sola porta, d'entrada, de sortida i d'accés a altres aules, la qual cosa les converteix en zona de pas, afectant negativament amb constants distraccions la normal activitat pedagògica i, potser, afegint dificultats si fos el cas, d'haver de desallotjar l'edifici de forma urgent. Es tracta, en definitiva, d'un edifici antic, no gens funcional, que no cobreix les necessitats actuals, de la mateixa manera que tampoc no compleix la legislació vigent en matèria de seguretat, higiene, sanitat i funcionalitat.

Pel que fa als mòduls prefabricats, que són a l'exterior, al pati, cinc en total, tot i que un d'ells ningú no sap a qui realment pertany, tampoc no compleixen la normativa. Un d'ells, on s'ubiquen els banys, està situat sobre un pou negre, que adesiara produeix pudors i és un focus de moscards. No fa gaire, en una actuació d'urgència, l'Ajuntament de Manacor connectà la fosa sèptica a la xarxa de clavegueram, però no s'han evitat les males olors quan comença el bon temps. Els nins, faci fred o calor, ploqui, nevi o faci vent, han de sortir a l'exterior, a la intempèrie per accedir als banys. Tot plegat, per entrar a les aules prefabricades s'han de salvar distints desnivells.

Aquestes aules prefabricades foren en el seu moment una solució provisional, en previsió d'una futura construcció o ampliació que mai no s'ha executat, una provisionalitat que ha esdevingut de forma irregular definitiva. Hi ha, per cert, un període legal per transformar els mòduls en arquitectura estable? Es poden fer servir de forma permanent uns mòduls que s'instal·laren de forma transitòria? Està regulat el seu ús temporal? En qualsevol cas el panorama és descoratjador i desolador.

Les autopistes de l'educació, quan arribin a Son Macià, si és que mai arriben enlloc, es trobaran amb una escola del tercer món, una escola que hauria d'avergonyar una comunitat tan solidària amb l'Estat, atès que no li reclama allò que és nostre i que ens pertany, i amb les escoles d'altres comunitats, un govern tan generós amb els centres de l'oligarquia religiosa i tan avar amb l'escola pública. Si no m'haguessin de titllar de suspicax, m'atreviria a pensar que volen eliminar l'escola pública, però deuen ser imaginacions meves.

Tot això dit té la seva contraposició tant en uns equips docents que sempre han mitigat els obstacles i les contrarietats amb un comportament pedagògic exemplar, com en unes associacions de mares i pares que no s'han resignat i han seguit reivindicant els seus drets. En tot cas, la història més recent pel que fa a aquesta casa és la que afecta una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista en el sentit d'iniciar els tràmits per a la construcció d'una nova escola a Son Macià. El dia 8 de novembre de 2012, a la Comissió d'Educació i Cultura, s'aprovà aquesta iniciativa, que no era la primera, sinó la segona, puix que el 2010 se n'aprovà una per unanimitat d'igual contingut. El text ratificat per assentiment diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a iniciar la reforma, o la nova construcció del centre d'educació infantil i primària Pere Garau de Son Macià a Manacor". Per tal d'arribar a un acord amb tots els grups, atès que el Grup Parlamentari Popular no va voler concretar un calendari, no s'especifica una data, ni un exercici, ni un pressupost. Però vàrem interpretar que "iniciar" significava literalment donar començament a una cosa, així ho defineixen tots els diccionaris. La realitat ens ha ensenyat un cop més i un any després, com es pot menystenir el significat de les paraules per tal d'incomplir els compromisos, com es pot iniciar una actuació en diferit, tant en diferit que a hores d'ara encara no s'ha començat.

Un any després d'haver-se aprovat la proposició, un any sense que el Govern hagi fet una sola passa en el sentit de compensar un greuge històric que afecta els ciutadans, les famílies de Son Macià, la qüestió és, Sra. Consellera, en quin punt es troba el compliment de la proposició a la qual s'instava a iniciar la reforma o la nova construcció del centre Pere Garau? Cal observar que el seu predecessor, el dimitit Sr. Bosch, s'havia interessat a solucionar el problema, s'hi havia involucrat i hi havia fet intervenir l'IBISEC per tal d'iniciar el curs dels papers.

En qualsevol cas, Sra. Camps, li deman si a partir de la PNL ha establert un termini per engegar el projecte, s'inclou per a tal fi una partida econòmica en els pressuposts de 2014 la finalitat de la qual sigui atendre les necessitats de l'escola de Son Macià? Quin és, sobre aquests punts, la postura tant de la seva conselleria com la del Govern al qual pertany? Seria bo, Sra. Consellera, que avui ens ho aclarís.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps d'intervenció ara de la consellera d'Educació i Cultura, Sra. Joana Maria Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, miri, estam d'acord en el que s'ha dit, és una escola que necessita una urgent solució i és voluntat de tots poder arribar-hi. També s'ha de deixar clar que aquí intervenen diverses administracions, com vostès saben, en el tema educatiu, i la conselleria fa feina perquè quan es tinguin solucionats els problemes entre les diverses administracions no hi ha cap dubte que l'escola o s'ha de reformar o s'ha de fer una escola nova.

És ben trist veure que fins i tot en un tema que no hauria de tenir cap polèmica, perquè tots hi coincidim i hauríem d'unir esforços, aprofiten vostès per sempre crear un poc de crispació i crear polèmica.

Resulta que aquesta escola es demana des de 2001, com si vostès no haguessin governat el 2001, la proposta és de 2010 i no han fet res, però jo li diré una cosa, vostès no han fet res, però nosaltres farem, perquè volem ser pràctics i volem ajudar.

Ara els diré com està l'informe tècnic de l'IBISEC i també els diré que s'està fent feina per solucionar aquest problema, per exemple, en relació amb aquesta iniciativa els vull dir que en data 16 d'abril de 2012 l'IBISEC va emetre un informe tècnic de la viabilitat de l'adaptació de l'actual CEIP Son Macià de Manacor a un centre d'una línia. La proposta tècnica deia el següent, literalment: "L'ampliació que es proposa del centre existent per tal de tenir un centre d'una línia completa és viable tècnicament, però no és viable urbanísticament fins que es realitzi la tramitació pertinent per part de l'ajuntament. A més, s'ha de garantir, per exemple, que el camp de futbol que existeix s'ha de poder utilitzar durant el temps lliure com a pati de Primària i que una zona triangular que hi ha al camp es podrà utilitzar com a aparcament i per tant, ha de quedar perfectament tancada. A més, l'ajuntament s'ha de comprometre a realitzar les obres d'urbanització del camí lateral i ha d'aportar plànol topogràfic del solar d'ús educatiu".

Aquest informe es va enviar per l'IBISEC a l'Ajuntament de Manacor que el té en el seu poder des de dia 6 d'agost de 2012, data en què es dona entrada de registre a l'esmentat ajuntament; la data de registre de sortida de l'IBISEC és de dia 1 d'agost de 2012. A més, aquesta informació es va traspasar de manera oral per part del gerent de l'IBISEC dins el mes d'agost del 2012 tant al batlle com a la regidora d'Infraestructures.

Un any després, quasi en data 26 de març de 2013, rebem per part de la conselleria l'informe de l'Ajuntament de Manacor on s'exposa: "la regidora delegada ha sol·licitat informe sobre les modificacions que hauran d'introduir-se a la proposta presentada per l'IBISEC per tal d'adaptar-se als paràmetres urbanístics vigents". En data 11 de febrer de 2012 es va remetre a la cap d'Obres, Projectes i Supervisió de l'IBISEC un correu electrònic amb els articles de les normes subsidiàries que afectaven...de les alçades del projecte, així com uns esquemes de possibles solucions. En aquest informe es determinà que per tal d'ajustar la proposta d'intervenció al planejament vigent s'ha de produir a introduir una sèrie de modificacions, de les tres modificacions a introduir entenem que es pot donar resposta a les dues primeres, però la tercera... o sigui, l'IBISEC entén que es pot donar resposta a les dues primeres, però a la tercera concretament diu: "enderrocar la part de l'escola existent que es troba en sòl qualificat de zona verda". Aquesta part de l'enderrocament se situa a la façana de l'edifici i per tant es modificaria tota la configuració visual.

Segons les informacions rebudes es plantejava l'ampliació de l'edifici existent perquè tenia... per a la gent de Son Macià un valor històric i sentimental, per la qual cosa donar resposta a aquesta modificació implicaria modificar les intencions, per la qual cosa es plantejava l'ampliació del centre.

En conclusió, hi ha dues possibilitats: primera, que l'actual edifici de l'escola existent té una part que es troba en sòl qualificat de zona verda i, per tant, es proposa enderrocar dita zona o dita part o, la segona possibilitat, que seria construir una nova escola per a Son Macià.

En definitiva, a dia d'avui la conselleria és molt conscient de les necessitats que té i vol donar solucions i està pendent de la decisió final de l'ajuntament, ja sigui per decidir o bé l'enderrocament per la qual cosa es fa necessari l'inici d'un expedient administratiu per la seva banda, també els vull dir que els serveis tècnics creuen que no és una bona decisió aquesta perquè enderrocar la part que està fora d'ordenació i fer una ampliació en el poc espai disponible que existeix derivaria en una obra que no solucionaria els problemes existents que té Son Macià. I l'altra opció, que creim que seria la més vàlida, seria construir una nova escola per la qual cosa seria necessari que l'ajuntament proposés i cedís terrenys a la conselleria com fan tots els municipis.

En resum, només els puc dir que la conselleria està disposada a actuar-hi i estam un poc pendents del que decideixi l'Ajuntament de Manacor, sigui en un terme o sigui en l'altre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lluís Maicas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sra. Consellera, em dol profundament que no distingeixi quina és la nostra tasca d'oposició i de control al Govern, quan ha passat una any d'una proposició no de llei, aquesta oposició té dret a demanar a la consellera que doni explicacions sobre en quin punt es troba, per tant, nosaltres només feim la nostra feina i la nostra feina és aquesta, controlar el Govern, i la del Govern és fer l'escola de Son Macià.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, a mi el que més em preocupa és que en la seva explicació hi ha alguns aspectes discutibles i uns altres que es podrien acceptar, com en tota intervenció, molt em tem que això s'allargarà per *in secula seculorum*, no he sentit que..., he sentit el tema dels projectes de l'IBISEC, és cert que s'ha d'arribar a un acord amb l'ajuntament i és lamentable que l'ajuntament durant dotze anys no hagi solucionat aquesta situació, però el que intentam aquí és que se solucioni a partir d'ara. I en qualsevol cas he de recordar a aquesta consellera que en aquesta legislatura hem viscut, en aquest parlament, dues lleis singulars que afectaven precisament el tema urbanístic, una molt propera a Son Macià com és el centre de la família Nadal, per la qual cosa es va haver de fer una llei singular en aquest parlament, per tant, també es podria aplicar a l'escola de Son Macià; i una altra llei singular que va tramitar aquest parlament va ser -tot i que no hi tenguí res a veure- l'alineació a la Universitat a les Illes Balears.

Atenent aquestes dues lleis singulars, el Parlament i vostès com a govern i com a majoria en aquest parlament si veien que era necessari acudir en aquesta línia, ja que ho han fet per afavorir en un moment determinat interessos lícits, però privats, també hagués estat important que ho haguessin fet per afavorir interessos encara més lícits que són els interessos públics i els interessos de la comunitat.

La solució de l'escola de Son Macià passa efectivament per la voluntat de fer una nova escola. La legislatura d'aquí a un any estarà exhaurida, entrarem novament en una etapa d'eleccions i, Sra. Consellera, m'agradaria que a més dels informes ens pogués dir alguna cosa en positiu, si tenen una previsió d'inici, si tenen una previsió de quan començaran, si tenen una previsió sobre una data concreta, alguna cosa on els pares i les mares dels alumnes de Son Macià es puguin aferrar, puguin tenir l'esperança que vostès donaran compliment a la PNL que es va aprovar ara fa un any i a més tendran resolt el problema, que vostè tampoc no s'hi ha referit, perquè cada vegada que surten en aquesta tribuna diu que no parlem dels al·lots, dels nins, vostè parla d'una escola en què els al·lots estan en condicions inacceptables i en cap moment no l'he sentida referir-se als al·lots ni als alumnes d'aquesta escola.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, vostè que dona tanta importància als alumnes a cada intervenció doni importància als alumnes que van a l'escola Pere Garau de Son Macià i doni'ls una solució, una solució digna, una solució necessària, una solució esperada. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula la Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, els al·lots d'aquesta escola tenen necessitats molt clares i per açò he dit que estam disposats a solucionar-ho, els que no hi varen pensar varen ser vostès des de l'any 2001.

Açò no té el perquè allargar-se en el temps, la conselleria i el Govern han dit que faran el que faci falta, però hem de fer el que faci falta amb la legalitat vigent, el que no podem fer..., vostès saben que a tot Balears les escoles es construeixen damunt terrenys que cedeix el municipi. Per tant, el primer pas és que el municipi ens cedeixi aquests terrenys i nosaltres construïrem l'escola, faltaria més!, i ho farem.

No em ralli de lleis singulars, no em mescli ous amb caragols, que té a veure..., o sigui, vostè em ralla d'una llei singular perquè es desprotegeixi una zona verda, a veure, hi ha dues opcions: o feim una escola nova, que personalment creim que és la millor, o aprofitam la que hi ha i hem d'enderrocar una part d'aquesta escola, però després no tenim terrenys per fer-la més grossa, perquè una part està dins zona verda. Què té a veure una llei especial i els embulls que fa vostè en lleis especials?

(Remor de veus)

...és el que he dit sempre, mesclam ous amb caragols...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...sempre crispam, crispam...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...quan no fa falta crispar, per què no fa falta crispar?...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...perquè açò hauria de ser una finalitat de tots, solucionar el tema d'aquesta escola i no crispar aquí al Parlament.

Per tant, la conselleria ho farà perquè ho ha de fer, perquè fa falta, només estam pendents que amb l'ajuntament es triï l'opció: o enderrocament de façana i de part de l'edifici o construcció d'una escola nova. Si és enderrocament de façana hem de conscients i hem de triar que l'escola quedarà reduïda, que no té prou terreny i que després ens han de cedir uns terrenys de...el que és el camp de futbol perquè hi puguin jugar els al·lots de Primària.

I si hem de fer l'escola nova, que també la volem fer perquè fa falta, ens han de cedir els terrenys, açò és tot, una vegada se'ns faci una cosa o l'altra nosaltres actuarem com hem d'actuar i no tenguí cap dubte perquè aquests fillets, aquests infants necessiten un canvi i el farem, perquè si deim que ho feim, ho feim, no ho anunciam i després demanam que ho facin els altres.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat de devolució presentades al Projecte de Llei RGE núm. 8746/13, d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, la RGE núm. 9687/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, i la RGE núm. 10290/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

IV.1) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 9687/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 8746/13, d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. El projecte de llei que avui es debat a aquesta cambra és des del nostre punt de vista un projecte repressor que va en contra de la llibertat d'expressió, en contra de la llengua catalana, en contra dels símbols de catalanitat implícits en el ser mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer.

No podem descontextualitzar l'origen d'aquest vergonyós projecte de llei, seria un error i seria perdre el seu autèntic sentit i aquest context no és altre que aquest.

(Se sent una veu de fons que diu: "molt bé, molt bé", alguns aplaudiments i remor de veus)

Els llaços quadribarrats penjats a les façanes de les escoles en defensa de la llengua pròpia de les Illes Balears.

El projecte de llei neix per prohibir açò, perquè segons el Partit Popular tal manifestació suposa una manipulació, un adoctrinament, un ús impropï de l'immoble, del moble, que ara ja no deu ser un faristol, ja no sé què deu ser, una actuació que està fora dels principis d'objectivitat, neutralitat, imparcialitat que ha de regir la tasca dels servidors públics, de qualsevol servei públic i de l'escola evidentment.

I açò és fals, és absurd i és ridícul, és una obscenitat pretendre que la utilització de la senyera, element més identificador del símbol propis, pugui ser il·legal i torna ser el resultat d'una forma totalitària, tancada, fosca d'entendre l'educació, d'entendre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...l'objectivitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, un momentet per favor, ha quedat clara la seva exposició, li preg que llevi aquesta senyera.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Cap problema, jo la duc penjada ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...la puc tenir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, vostè la du penjada, llevi-la per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...sí, en qualsevol cas...

LA SRA. PRESIDENTA:

No n'hi ha cap a la tribuna, no n'hi hem posada cap mai, per favor llevi-la. Gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No, en qualsevol cas, ja explic vostè aquí presideix el símbol quadribarrat també que és el de la nostra comunitat autònoma, per tant, no hi ha d'haver cap problema...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, no hi ha cap problema, per favor, llevi-la.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, si...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perquè no n'hi ha cap, no n'hi ha d'haver, per favor, llevi-la.

(Remor de veus)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Però m'agradaria saber el Reglament si això ho estableix.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li ho deman per tercera vegada, Sr. Nel Martí, llevi-la.

(Continua la remor de veus)

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Doncs continuaré. Deia que una visió de l'escola que ens torna remetre al franquisme, ara sí renovat de la mà del president Bauzá...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...i en aquest sentit no oblidem que va ser precisament el dictador Franco, igual que Primo de Rivera, qui va declarar la senyera i també la bandera de Menorca il·legals i la seva exhibició perseguida...

(Se sent de fons la veu de la Sra. Presidenta que diu: "no vol llevar la bandera")

...en parlarem de tot açò, però primer vull jugar amb l'absurd i amb la ridícula d'aquest projecte de llei.

Per prohibir el llaç quadribarrat, tot i que pugui esdevenir el disgust del Partit Popular es fa una llei que estableix tot el permès, els símbols oficials de les Illes Balears i els altres...

(Continua la remor de veus)

...i per defecte, tota la resta no està permès, si no és clar amb l'autorització administrativa oportuna de la conselleria competent que haurà de determinar si aquell símbol té una finalitat diferent de la derivada de servei públic i donar autorització o no donar-la i per tant, prohibir-lo si cal i sancionar-la.

No està permès així un llaç negre, ni rosa, ni la bandera del colom de la pau, ni la bandera *rojigualda*, sense escut...

(Se sent de fons la veu de la Sra. Presidenta que diu: "m'és igual si és el vostre escó (...) Parlament (...)")

...ni la bandera de les Olimpíades i dubt si estan permesos els símbols matemàtics com el pi, símbol de la irracionalitat i de la transcendència, i no m'imagín, n'estic convençut, que el pentàgon pitagòric no estarà permès.

Hi estaria, em deman, el ruc català, símbol de la catalanitat?, hi estaria el bou...

(Alguns aplaudiments)

...d'Osborne, símbol d'espanyolitat?

El projecte de llei establirà com a no permesa aquella vaca menorquina de Coinga pintada al col·legi concertat de La Salle?, o les ara *pretty ballarines*, símbol de la sabata plana i còmoda? No crec que l'empresari Jaume Mascaró i Úrsula Mascaró estiguin massa satisfets, perquè, senyors diputats, açò és el que fa aquesta llei, diguin-me perquè si no..., on, on de la llei es parla que regulen símbols d'una determinada tipologia, enlloc, i és que som animals simbòlics, el llenguatge està fet de símbols i per açò la lluita genèrica contra els símbols és la lluita concreta contra la llibertat d'expressió.

Aquest és el combat contra l'absurd, avui el llaç quadribarrat ha esdevingut el símbol de resistència contra la marginació del català, però demà ho pot ser una samarreta verda penjada o la bandera de cada illa, també quadribarrada, plegada fent un llaç sense que es vegi l'escut, demà un ajuntament pot declarar d'interès oficial el llaç quadribarrat o la mateixa senyera, i aquesta, amb la llei a la mà, esdevindrà de manera immediata un símbol permès. No sé si n'han adonat d'açò. Ho torn a dir, el combat que obre aquest projecte de llei és un combat absurd, una eina que només desitjaria un govern molt mediocre democràticament al servei de la repressió, perquè res no és un símbol fins que no adquireix aquesta significació.

I tot aquest embull, aquest absurd, per prohibir un llaç quadribarrat, per prohibir la senyera, per negar una evidència, el substrat comú de tots els territoris de parla catalana, una evidència que recull el nostre Estatut a l'article 5 quan parla dels territoris amb vincles lingüístics i culturals de les Illes Balears, o la disposició addicional primera quan parla del Patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó o la disposició addicional segona quan parla del patrimoni lingüístic comú; i és que els quatre pals de guies sobre fons d'or és el símbol heràldic de la Corona d'Aragó, símbol comú dels territoris que en el passat formaren part de l'antiga Corona d'Aragó i que avui compartim cultura, història i llengua catalana com a pròpia.

Així ho deia el jurista menorquí Josep Maria Quintana en aquell llibre *La Comunitat Autònoma de les Illes Balears* de 1995, quan deia, a la pàgina 81: “el territoris illencs balears no gaudien d’una ensenya tradicional comuna a tots ells, com no fos la de les quatre barres vermelles sobre fons groc, comuna a tots els territoris de l’antiga Corona d’Aragó”.

La bandera quadribarrada no és un símbol oficial o amb reconeixement oficial, tot i que el nostre grup, ja ho he dit, defensa que ho hauria de ser, però la senyera és, tant si els agrada com si no, nostra. Tant és així que el Consell General Interinsular, supòs que el recordaran o el deuen conèixer, organisme autonòmic provisional, celebrà els seus actes de constitució, aquell 28 de juliol de 1978, celebrat en el Castell de Bellver, presidit per la bandera espanyola i la bandera quadribarrada, en peu d’igualtat, i també per les banderes de Mallorca, de Menorca i de les Pitiüses. Supòs que no dubtaran, no dubtaran de persones, presidents d’aquell Consell General Interinsular, com varen ser Jeroni Albertí o Francesc Tutzó, expresidents d’un Consell General Interinsular constituït i presidit per les dues banderes, també la quadribarrada.

Finalment, aquell debat de símbols, que em sembla que vostès es varen perdre, es va resoldre a mantenir els símbols comuns afegint algun elements distintiu i propi. Així, per exemple, el Consell de Menorca, el 83, amb un informe elaborat, entre d’altres, per Josep Manguan, Florenci Sastre, Andreu Murillo, Pilar Vinent, dubtosos, gens sospitosos de res que pugui atribuir el Partit Popular, doncs, deien textualment, “l’emblema que des de 1287 ha estat present a l’illa de Menorca com a distintiu de sobirania és el dels quatre pals vermells sobre fons groc”, tot i que per remarcar la representativitat específica menorquina proposaren que la bandera de Menorca porti sobre les quatre barres l’emblema de l’antiga Universitat General.

Aquest mateix criteri varen seguir les altres institucions. I la nostra comunitat autònoma també, un escut de quatre barres amb un element distintiu, la franja blava.

(Remor de veus)

I és que al Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyora...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... com en el franquisme, els símbols...

LA SRA. PRESIDENTA:

Permeti’m un moment, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... de la catalanitat els fan...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, un moment, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... urticària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, un moment, per favor.

(Remor de veus)

Sr. Barceló, retiri aquesta senyera. Retirin-la, per favor. El crid a l’ordre i retirin-la. Retirint-la, Sr. Barceló, i no té la paraula.

(Petit aldarull)

Senyors diputats i Senyor Portaveu, Sr. Biel Barceló, vostè sap perfectament... Sra. Armengol, estic parlant, si li pareix...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, no té la paraula. No, però perdoni, no, però perdoni, és segons el Reglament que vostè no té la paraula, si no llegeixi’l-se.

Sr. Barceló, sí gràcies, gràcies per escoltar. Sr. Barceló, no és aquesta senyera, vostè aquí no hi veu cap senyera, ni l’espanyola, ni la balear ni cap. No hem de començar a posar uns símbols que ara en aquests moments no hi són en aquest parlament, davant cadascú. Queda ben clar vostès per què ho han volgut posar, ja queda feta la fotografia, per favor, llevin-ho. No en tenim cap d’altra de senyera per posar aquí, no la posin. Ja hi ha les senyeres, les senyeres oficials estan posades, són a la cambra, no és veritat? No hi ha cap... no necessitam que vostès posin cap senyera, cap símbol que vostè vulgui davant la seva taula. Per favor, llevin-la.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vull fer-li una pregunta, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula, el que ha de fer és l’aplicació del Reglament i retirin aquesta senyera.

(Remor de veus)

Alterar l’ordre, article 111, Sra. Armengol.

(*Se sent una veu de fons que diu: "no, no, jo no..."*)

Alterar l'ordre, és el que fan vostès ara, és el que fan vostès ara. La vol retirar, per favor.

(*Remor de veus*)

Què volen fer, que els cridi a l'ordre i que els tregui fora? És així?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta, l'únic que li vull demanar és per què s'ha canviat el criteri en el Parlament, vàrem tenir la senyera fa mig any i ningú no va dir res, no va passar res.

LA SRA. PRESIDENTA:

No sé vostè de quin criteri em parla, vostès des d'aquí han posat camisetes verdes, han posat el que han volgut, en aquest moment ha quedat ben clara la seva postura, l'han posada, li han fet la fotografia, beníssim. En el Parlament, aquí, nosaltres no posam senyeres, cap ni una, no en veuen posada cap, hi ha les reglamentàries que estan posades, aquí són... per favor, retirin la senyera, que és el que han de fer.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sra. Presidenta, en aquest plenari l'hem tenguda...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja continuam.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

... l'hem tenguda penjada i no ha passat res, aquesta mateixa.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'he cridat a l'ordre, Sr. Barceló. Retirin la senyera, i l'he cridat per segona vegada. Retirin-la, ja ha quedat posada, no és veritat? Idò retirin-la, per favor.

Continuï, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, i és que -com deia-, ... bé, aquests conflictes són precisament els conflictes que generarà aquesta llei als edificis públics, als centres escolars, conflictes absolutament innecessaris i que mostren, doncs, com pensa el Partit Popular, que els símbols de la catalanitat els fan urticària, la senyera, la bandera quadribarrada és un símbol de la història democràtica, és un símbol present a tota la nostra simbologia, insistesc, la nostra comunitat autònoma té com a símbol les quatre barres amb un element distintiu.

Vostès no saben si rere aquelles quatre barres hi ha també l'escut de Menorca, els sorprendria tal vegada, això ja els resoldria... vol dir que si el llaç penjant en els centres escolars hagués duit amagat un escut distintiu ja hagués estat resolt el conflicte? Quina vergonya! Per favor, senyors meus.

En canvi, el Partit Popular, la reacció del Partit Popular davant el franquisme això sí, davant els assassinats del franquisme o els símbols és benèvola, és suau, és, fins i tot, d'expressió d'orgull...

(*Remor de veus*)

... si no, el Partit Popular per què no rebutja establir com a delictes l'apologia del franquisme? Per què, en canvi, diputats defensen els símbols franquistes per Twitter i alhora fomenten grups que proposen banderes tribarrades per evitar la màxima vinculació amb la catalanitat o membres de Noves Generacions exaltin l'esvàstica o la salutació feixista en fotografies divulgades per Facebook i Twitter i els dirigents del Partit Popular dient són filletades.

Mirin, però, tornem al bessó de la qüestió, que és el de la llibertat d'expressió. Mirin que diu el dictamen, el Consell Consultiu de les Illes Balears, preceptiu a l'avantprojecte, deia a la pàgina 22 textualment, "l'argument principal que defensam és que el text objecte de consulti s'aparta, sense cap tipus de justificació, del principi de pluralisme polític i dels valors constitucionals i democràtics més bàsics i que suposa la vulneració de les llibertats ideològiques i d'expressió, proclamades com a drets fonamentals a l'article 16 i 20 de la Constitució Espanyola".

I aquesta és la clau de volta que aguanta aquest projecte de llei, equipara neutralitat i independència amb oficialitat i autorització. Allò neutral, per al Partit Popular, és allò autoritzat, els llibres de text i els materials complementaris neutrals són els llibres i els materials complementaris autoritzats, els símbols neutrals són els símbols autoritzats, l'opinió neutral és l'opinió autoritzada, la llibertat d'expressió és la llibertat d'expressió autoritzada. Valgui l'absurda expressió. La neutralitat en un sistema no autoritari, en un sistema democràtic no és res d'això, és una altra cosa. La neutralitat s'assoleix protegint, cuidant el pluralisme d'idees, de creences, d'opcions, donant veu a les minories, gestionant la diversitat, donant participació, fomentant la resolució participada i constructiva dels conflictes. En aquesta neutralitat només hi ha un límit: el respecte a la dignitat de les persones. L'apologia de la violència, evitar l'apologia, prohibir l'apologia de la violència, de la discriminació, de la marginació. La neutralitat autoritària limita la llibertat d'expressió, la neutralitat democràtica protegeix i fomenta la llibertat d'expressió.

Per açò, el Consultiu proposava en aquell avantprojecte un text que el Govern no va voler incorporar, per substituir aquell article 4.3 deia, proposava el Consell Consultiu com a substitució: "queden expressament prohibits aquells símbols que impliquen vulnerar els drets i valors constitucionals o lesionin drets fonamentals". Aquesta era la proposta, el Govern no la va voler incorporar i va voler mantenir la seva idea.

Però el Partit Popular opta, com deia, per una altra via, que és considerar l'ús del símbol no oficial a no permès, vincular-ho a un ús propi o impropï d'un moble o immoble vinculat al caràcter de servei públic i introdueix aquest text, "qualsevol altra utilització d'aquests béns per a finalitats diferents de les derivades de servei públic al qual estan afectats requereix l'autorització administrativa oportuna de la conselleria competent en matèria de Patrimoni". És a dir, que penjar un element amb càrrega simbòlica que no estigui prèviament autoritzat atorga a un immoble un ús impropï. És a dir, que un llaç a la façana d'una escola desvirtua, canvia, l'ús propi de l'immoble. L'escola deixa de ser una escola i passa a ser no sé què, una fàbrica de patufets.

Per tant, amb aquest article es passa a vincular l'ús dels símbols a la normativa sobre patrimoni, però amb aquesta filigrana es manté, i el Consell Consultiu que és prou clar, es manté allò que el Consell Consultiu declara i considera clarament inconstitucional, l'autorització prèvia per part de la conselleria competent per expressar-se lliurement a través d'un símbol. El Consell Consultiu el declara clarament inconstitucional.

Tot i que no és el moment, és impossible no fer un esment a l'esmena del Partit Popular que recupera el text anterior, que elimina una altra vegada açò de l'ús propi i impropï i retorna al text que l'avantprojecte considerava inconstitucional, açò sí, elimina la paraula "previ", com dient que d'aquesta forma resol la inconstitucionalitat. Què innocents o què maquiavèlics.

Vegem el text de l'esmena, diu: "la utilització o col·locació de qualsevol altra símbol diferent dels descrits en els punts anteriors haurà de ser autoritzada -abans deia, "prèviament", ara no ho diu- per la conselleria competent". Vostès es creuen que el Consultiu no hagués proposat aquesta alternativa si així hagués cregut que podia resoldre la inconstitucionalitat? No ho va fer perquè el caràcter d'autorització prèvia és implícit en la frase tant si consta com si no el terme "previ". Vegem-ho, si jo, que som un inconscient, un insubmís, penj un llaç quadribarrat o una bandera de Menorca tota sola sense autorització l'autoritat competent la retirarà i iniciarà un expedient sancionador. És a dir, que per jo penjar un símbol sense ser expedientat i sancionat necessàriament he de sol·licitar una autorització prèvia.

En definitiva, vostès han presentat una esmena inconstitucional a un text inconstitucional, a un text que de totes totes contradiu la interpretació jurídica del Consell Consultiu i al qual...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... el nostre grup MÉS demanarà nou dictamen.

I deixi'm, i ja acab, acabar amb una referència precisament al Consell Consultiu. En moltes altres qüestions, com a l'avantprojecte de llei del bon govern, però en aquest especialment, l'òrgan estatutari ha estat brutalment maltractat i menyspreat, no s'han tengut en compte les seves

recomanacions i advertències d'inconstitucionalitat, se l'ha pressionat com si fos una gestoria jurídica de les decisions polítiques, i el Consell Consultiu no és açò i un parlament no pot permetre que açò sigui així, perquè el Consell Consultiu és, ha de ser, el garant que les decisions polítiques es prenguin d'acord amb el marc jurídic. Però mai, mai, no pot ser pressionat, ha d'actuar amb independència i amb el rigor que el caracteritza. S'hi estigui o no d'acord, expressant o no el desacord, però mai pressionant un òrgan estatutari que ha de ser independent.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

IV.2) Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 10290/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 8746/13, d'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara, per defensar l'esmena, del Grup Socialista. Té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Vull que les meves primeres paraules siguin d'un absolut rebuig al que acab de viure en aquest parlament com mai abans no havia vist en una democràcia.

(*Alguns aplaudiments*)

Hem assistit a l'atemptat més greu contra la llibertat d'expressió que mai no s'havia vist dins aquest parlament perquè això és un parlament amb pluralitat política, no és ni la Delegació del Govern ni la delegació del Partit Popular a Mallorca. Ja n'hi ha prou!

(*Alguns aplaudiments*)

I, malauradament, he hagut de sentir aquí que el motiu per intentar retirar aquest llaç quadribarrat era que alterava l'ordre. Jo l'únic ordre que he vist alterat en aquest parlament ha provingut de la presidència d'aquesta institució, de la qual cosa m'avergonyeixo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa...

LA SRA. COSTA I SERRA:

... i per il·lustrar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa...

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, digui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Miri, Sra. Costa, jo en cap moment no he alterat l'ordre, no he dit que el motiu era alterar... que la bandera alteràs l'ordre, que la senyera alteràs l'ordre...

(Remor de veus)

... he demanat que es retiràs i aquí no hi ha censura. Sra. Costa, no vulgui manipular les meves paraules. I, per favor, dediqui's a la seva intervenció, per la qual cosa la crid a la qüestió, la qüestió és la seva intervenció i deixi de fer la meua intervenció. Continui.

(Petit aldarull)

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una vegada més s'intenta tancar la boca, en aquest cas a una diputada del Grup Parlamentari Socialista, que el que intenta és defensar l'esmena a la totalitat de la llei de símbols.

(Alguns aplaudiments i se sent una veu de fons que diu: "fuera")

Però bé, esper tenir més èxit que el meu company i que els símbols que avui simplement, no s'espanti, Sra. Presidenta, simplement il·lustren la meua intervenció, que són simples fotografies, no faran mal a ningú, les trobin més innocents que un llaç quadribarrat i que, per tant, no me les retirin. Per exemple, del moviment a favor de la radioteràpia d'Eivissa, de la bandera d'Eivissa, del Pare Noel que ara prest veurem a les escoles per Nadal...

(Remor de veus)

... de les banderes de Mallorca, de Catalunya, de les Illes Balears, del País Valencià i un llarg etcètera que esper, com he dit, tinguem més èxit que el meu company i no me les faci retirar.

Com he dit, el Grup Socialista ha presentat una esmena a la totalitat perquè avui és una bona mostra de com ha començat aquest debat, que estam davant d'un nyap polític, nyap jurídic i nyap social.

Recordem que a pesar del títol de la llei, i que en teoria es diu que és una llei que pretén regular l'ús de les banderes i dels símbols, la realitat és que una vegada més l'obsessió del president Bauzá és reprimir la llibertat d'expressió i perseguir els docents. Un president, avui també absent, ja sabem que és a una fira turística internacional, però el problema no és que no hi sigui avui, el problema és que el president és sempre absent, unes vegades físicament com avui, i d'altres quan tenim la seva presència física continua estant absent en les resolucions dels

conflictes importants d'aquesta comunitat. I el d'educació és un conflicte important.

(Alguns aplaudiments)

Idò bé, des d'un punt de vista polític el Partit Popular i el Govern tornen a crear un problema on no hi havia, ens presenten una llei que només la seva exposició de motius posa els pèls de punta, diu la llei, "es pretén objectivar l'ús dels símbols en els mobles o immobles afectats a serveis públics de la comunitat autònoma -escollin- per tal de garantir el desenvolupament ple de la personalitat humana". He intentat pensar quina altra personalitat hi ha que no sigui la humana i, sincerament, no me n'ha vengut cap al cap. I això és el que diu la llei que avui supòs que el vicepresident del Govern defensarà.

I la part final de l'exposició de motius els delata perquè diu, "no es tracta d'impedir la llibertat d'expressió", ja ho hem vist aquí, si és que els fa por un llaç, un llacet, això és el que els fa por, a vostès. Diuen, "no es tracta de coartar la llibertat d'expressió", *dime de lo que presumes y te diré de lo que careces*. Aquí el subconscient els ha delatat. El que fa clarament aquest projecte de llei és atemptar contra la llibertat d'expressió. Recordem que l'article més polèmic, que és l'article 4, en el seu apartat diu que en els edificis públics només es permet utilitzar els símbols o les banderes oficials, d'Espanya, Illes Balears, etc., i després a l'apartat 2 fa una relació, tancada, això sí, dels símbols que estan permesos, i per tant a partir d'ara, o a partir de l'aprovació d'aquesta llei, només estaran permesos els següents: els representatius d'actes commemoratius de caràcter oficial; els representatius de declaracions oficials d'interès nacional, internacional, i ara també hem d'afegir els locals i autonòmics a través d'una esmena del PP que amb tota probabilitat s'aprovarà; els representatius del dol declarat oficialment; i per últims els símbols històrics o artístics que siguin part dels conjunts arquitectònics dels immobles o mobles afectats. Fora de tot això, tot, absolutament tot, necessitarà d'una autorització de la conselleria competent.

Per tant tots aquests dibuixets que aquí els poden fer molta gràcia, resulta que a partir d'ara estarà prohibit penjar-los a les façanes de qualsevol edifici públic; sigui del color que sigui el llacet estarà prohibit penjar-los a les façanes de qualsevol edifici públic a no ser que tinguin una autorització. L'atemptat a la llibertat d'expressió no ho deim nosaltres, perquè ho diu el mateix Consell Consultiu, que ja els va alertar en el seu primer informe dient que atemptava a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia que, per cert, no record cap altre informe del Consell Consultiu que hagi estat tan dur en contra de la constitucionalitat d'un projecte del Govern.

I què fa el Govern? Redactar un nou esborrany de la llei per enganyar el Consell Consultiu i els ciutadans. I per què dic enganyar?, perquè resulta que després de canviar i en teoria suavitzar el primer text, eliminant allí on es deia que l'autorització havia de ser prèvia, passa el tràmit d'un segon informe del Consell Consultiu, amb un empat dels consellers de cinc a cinc que va necessitar el vot de qualitat del president, per poder tirar endavant el projecte, i tot això amb cinc duríssims vots particulars que destrossen literalment la llei des d'un punt de vista jurídic.

Idò bé, ara arriba l'engany; jo diria que és "trilerisme" polític del Govern, una mangarrufa del Govern que el que fa és, ja que no varem tenir informe favorable del Consell Consultiu modifiquem la llei, però ara el text ha entrat al Parlament i el que feim és, a través del Grup Parlamentari Popular, presentar una esmena que torna al primer text. A això, senyors del Partit Popular, vostès li poden dir com vulguin; jo la paraula més suau que he trobat és la de "trilerisme" polític.

El PP ja s'està afecionant massa a botar-se la llei, les resolucions judicials, i ara per burlar l'informe del Consell Consultiu el que fa és presentar a través del Parlament una esmena que torna a atacar plenament la llibertat d'expressió i de càtedra. Avançam ja que una vegada que tinguem el dictamen del projecte de llei aprovat a la comissió, i que amb tota probabilitat haurà incorporat aquesta esmena del Partit Popular, demanarem a través d'aquest plenari que es torni a sol·licitar un informe al Consell Consultiu, encara que veig que a vostès és que els és igual tot: la legalitat, la convivència, el diàleg, el Consell Consultiu, els nostres infants..., els és igual absolutament tot.

Ahir escoltava el Partit Popular dir que aquesta llei és necessària per a la convivència pacífica a les Illes Balears!, com si a la nostra comunitat no existís una convivència pacífica. Malauradament el que podem dir és que en 35 anys de democràcia en aquest país i en aquesta comunitat hem tengut convivència pacífica fins a l'arribada del Sr. Bauzá i del seu govern, que ha incendiat el sector educatiu, un sector...

(Alguns aplaudiments)

...un sector educatiu tan fonamental per al nostre futur com és sensible per ser l'encarregat de la formació dels nostres fills.

Recordem, però, el que diu la norma: que la utilització o col·locació de qualsevol altre símbol diferent dels descrits als punts anteriors haurà de ser autoritzada per la conselleria competent. I jo em faig la següent pregunta: em pot dir, Sr. Vicepresident, si el fet de penjar un cartell a un centre de salut..., o l'Hospital de Can Misses d'Eivissa n'està ple d'aquests cartells en favor de la radioteràpia, i això amb la literalitat d'aquesta llei té una simbologia reivindicativa i està en un edifici públic; em pot dir, Sr. Vicepresident, si a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei serà necessària una autorització de la Conselleria de Salut per posar aquest cartellet?

Em pot dir, Sr. Vicepresident, si a partir d'ara, amb l'entrada en vigor d'aquesta llei, es necessitarà un permís per penjar un llacet verd? Que cadascú pensi que té la simbologia que vulgui, perquè un llacet verd té diverses simbologies, des de la reivindicació de l'escola pública i de qualitat, com podem

veure aquí moltes persones amb samarretes verdes, que afortunadament les han deixades entrar a pesar de portar samarretes verdes, perquè vist el que aquí ha passat ja ens podem esperar qualsevol cosa. Diguí'm, Sr. Vicepresident, si a partir d'ara necessitarà permís posar aquest llacet a una escola o a qualsevol centre, perquè si em diu que tot això no necessita cap autorització del Govern li deman que em posi -em conform, eh?- em posi un sol exemple de simbologia que es pengi a un edifici públic que sí necessita autorització del Govern.

Perquè, clar, si penjar aquest llacet verd no necessita autorització i posar això sí, que aquí per poc ens desallotgen del Parlament, al final resultarà que a aquest govern l'únic que li importa és la mida i els colors.

(Remor de veus i algunes rialles)

Aquest és el problema d'aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Vostès ens han portat a aquest absurd, a aquest absurd amb la literalitat d'aquesta llei; com qualsevol símbol diferent dels oficials necessitarà aquesta autorització.

Tot això, com dic, ara ens pot sembla absurd, i ho és, certament, però ho serà tant que algú, no sé qui, del Govern perseguirà tota aquesta simbologia; potser el vicepresident també ens ho pot explicar, però serà tan absurd perseguir això, el pare Noel, com perseguir aquest llacet quadribarrat, serà el mateix d'absurd. I si no diguí'm, Sr. Vicepresident, en base a quin article d'aquesta llei de símbols això sí està permès i en canvi això no està permès.

I no em parli de banderes, perquè és que això no és una bandera, jo crec que tothom ho pot veure, això és un llaç, no és una bandera.

I passem ara al nyap jurídic, que jo crec que amb tot el que els ha dit el Consell Consultiu ja n'haurien de tenir prou. Que a més de la vulneració de la llibertat d'expressió també es vulnera la llibertat sindical. No podem oblidar que als centres de feina, i la majoria dels immobles de la comunitat autònoma són a la vegada llocs de feina, tenen un espai, a més, per a comitès d'empresa o espais reservats per als sindicats, on molt sovint hi ha cartells reivindicatius; què farà el Govern?, arrasarà amb qualsevol cartell que es trobi per davant? Tot això, Sr. Vicepresident, és que no té ni cap ni peus.

I per altra banda el projecte de llei crea una absoluta inseguretat jurídica. No es defineix què hem d'entendre per símbol en l'aplicació d'aquesta llei; no es concreta què hem d'entendre per la persona que ocupa el lloc de més responsabilitat en aquells immobles o mobles, qüestió importantíssima que també els ha fet notar el Consell Consultiu; o, tercer, el títol de la llei no coincideix amb el seu objecte principal.

Per cert, una curiositat: resulta que la jurisprudència del Tribunal Constitucional és clara davant la col·lisió entre el dret de llibertat d'expressió i altres drets fonamentals que suposen un límit a aquest dret d'expressió, bàsicament el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar, pròpia imatge, joventut, infància, etc. Idò resulta que aquí el Sr. Bauzá torna a ensopegar amb la mateixa pedra, el president Bauzá va posar una demanda pel dret a l'honor contra el Sr. Bravo, exsecretari general d'UGT, perquè va entendre que s'havia vulnerat el seu dret a l'honor per unes expressions que el Sr. Bravo va dir contra ell; idò tan el jutjat de primera instància com l'Audiència li diuen clarament que la llibertat d'expressió no és veu anul·lada pels impropis o les paraules que li dedica el líder sindical. La llibertat d'expressió, Sr. Vicepresident, és sagrada.

Però hi ha un principi fonamental que també es bota aquesta llei, que és el principi de proporcionalitat. Però algú es pot imaginar que per penjar qualsevol d'aquests llacets a una façana li poden posar una multa de 10.000 euros? A vostè això li sembla normal?

(Remor de veus)

Jo crec que a ningú no li pot semblar normal, excepte a aquest govern, que no ho és gaire. És més, la pluralitat política, la llibertat ideològica, la llibertat de càtedra són drets que han d'estar presents en l'educació dels nostres fills, a qualsevol centre escolar i a la mateixa universitat. I de quina manera, si no, es pot formar als infants i als adults en determinats valors? O pensen que els valors com el respecte per la natura, la pau, la igualtat, no formen part d'una ideologia? Clar que sí, que formen part d'una ideologia.

Miri, he de confessar que mentre preparava ahir aquesta intervenció em semblava més pròpia de la transició espanyola o dels darrers anys del franquisme, allí on es discutia sobre l'abast de la llibertat d'expressió, de la pluralitat política i ideològica, i resulta que 35 anys després som al Parlament de les Illes Balears parlant del mateix. És absolutament inaudit.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí, vagi acabant, Sra. Presidenta. Miri, ho vaig dir ahir, un govern que s'espanta per uns llacets, sincerament és un govern molt dèbil, és un govern espantat i és un govern acabat. Només em consola que el projecte de llei preveu que tothom s'hi haurà d'adaptar en el termini d'un any. Desig i esper que en un any i poc no faci falta ja aplicar aquest projecte de llei o aquesta llei de símbols perquè en un any i poc la ciutadania els posi al seu lloc, i per tant amb un canvi de govern tot això quedi en un malson, que és el que és en aquests moments.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

S'obre qüestió incidental, veig. Com que s'obre qüestió incidental té la paraula el vicepresident Sr. Gómez, sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Represión, recorte de derechos fundamentales, inconstitucionalidad, ley antilazos, prohibición de opiniones y manifestaciones a través de símbolos, atentados contra la libertad de expresión, ley mordaza, etcétera, etcétera. Éstos son los calificativos con los que ustedes han despachado y están despachando este proyecto de ley. Yo me pregunto: ¿ustedes han leído este proyecto de ley?, ¿lo han entendido?

(Remor de veus)

En otro orden, también he visto que proponen que incluyamos en este proyecto de ley de símbolos, no oficiales de esta comunidad autónoma. ¿Acaso quieren subvertir el orden autonómico y constitucional?

(Més remor de veus)

Considero que con propuestas como ésta muestran poco respeto a las decisiones que en su día se adoptaron democráticamente en relación a los símbolos autonómicos.

El proyecto de ley de símbolos institucionales de las Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...regula una materia que no está regulada en nuestra comunidad autónoma. Se trata de clarificar de una vez por todas el uso de símbolos y cómo se pueden utilizar en las instituciones públicas. El proyecto de ley especifica qué se consideran símbolos oficiales, el uso que se ha de hacer de cada uno de ellos y cómo se pueden utilizar o colocar en los inmuebles o muebles afectos a servicios públicos de nuestra comunidad autónoma.

Con este proyecto de ley se pretende conseguir una mayor seguridad jurídica, evitar confusiones a los ciudadanos, y respetar sus derechos como es el de recibir cualquier servicio público en condiciones de imparcialidad. No se trata de impedir la libertad de expresión, como se ha criticado, sino que ésta se desarrolle en espacios que *per se* no han de tener ninguna connotación política.

El texto que hoy se debate ha tenido dos exposiciones públicas y recoge las aportaciones que se han hecho desde las diferentes consellerías del Govern, así como alegaciones de partidos políticos, entidades sociales, asociaciones, sindicatos, etc.

Dos son las finalidades principales de esta iniciativa legislativa: la primera, regular el uso de los símbolos oficiales y, la segunda, impedir en el espacio reservado para ellos la exhibición de símbolos no oficiales. Ambas son constitucionalmente legítimas, porque la determinación de cuáles son los símbolos oficiales y la regulación del modo en que deben usarse es indispensable para asegurar que cumplen la función representativa y de integración simbólica que les corresponde.

En efecto, los símbolos -bandera, escudo- el Día de la comunidad cumplen la función de integración que teoriza Rudolf Smend. Según este autor la vida del estado es un proceso constante de integración, desde lo funcional a lo simbólico. Los símbolos tienen pues la finalidad de catalizar el vínculo afectivo de la sociedad con el estado que la organiza y contribuir al mantenimiento de la unidad. La racionalización de los símbolos es una de las características del estado moderno; asimismo es constitucionalmente legítimo impedir que otros símbolos no oficiales compitan con los oficiales en los espacios que el ordenamiento reserva para éstos.

Sería desde todo punto de vista absurdo que al lado de una bandera oficial ondease una bandera no oficial, a menudo alternativa o incluso contraria a la oficial. De consentir tal cosa los símbolos oficiales perderían por completo su significación y no cumplirían la función de integración simbólica apuntada, quedarían completamente devaluados y valdrían únicamente el paño con el que están fabricados. Es la identificación de los ciudadanos con sus símbolos lo que les hace importantes, porque cuando esta identificación se produce los símbolos son representativos y útiles. Así que impedir esa competencia de los símbolos no oficiales en los espacios destinados a servicio pública no menoscaba derecho alguno, porque pretende únicamente que los símbolos oficiales cumplan, puedan cumplir la función de integración que les da sentido.

Puede suceder, sin embargo, que símbolos no oficiales o alternativos sean exhibidos por aquellos que sostienen ideologías o posiciones políticas más o menos rupturistas, que propongan incluso cambio de símbolos, pero esta última exhibición puede hacerse en otros sitios. La clave radica, por consiguiente, en el lugar en el que se produce la exhibición.

Señores diputados, no estamos hablando de cualquier espacio público, estamos hablando de los inmuebles y muebles en los que se presta un servicio público. Determinar cuáles son los símbolos oficiales para que cumplan esa función de integración simbólica, esencial en toda sociedad, se hace en una democracia a través de la voluntad popular que expresa la Constitución o la ley. La formación de la voluntad general a través de las normas no es sino manifestación del derecho de participación política que nuestro ordenamiento reconoce en el artículo 23 constitucional. Este derecho es concreción del principio democrático que el artículo 1 constitucional proclama.

Si hemos llegado a la conclusión de que la finalidad de todo símbolo oficial es la de representar simbólicamente al Estado o a otras instituciones, como las comunidades autónomas, y que los símbolos determinados normativamente expresan la voluntad popular, la pretensión de ciertos grupos o individuos de substituir, desplazar o competir con la exhibición de los símbolos oficiales en lugares destinados al servicio público constituye no un ejercicio de la libertad de expresión sino una imposición antidemocrática.

En el caso de los símbolos parece razonable que los símbolos democráticamente previstos aspiren a la exclusividad para ser representativos de la totalidad del cuerpo político y por haber sido dispuestos por la voluntad democrática. De lo contrario una minoría impondría sus símbolos, cuando lo que debería hacer sería aspirar a formar mayoría suficiente para cambiarlos.

De todo lo anterior se deduce que pueda haber lugares donde no es legítimo exhibir símbolos no oficiales. Los eventuales conflictos simbólicos se resuelven a través de las vías democráticas con la natural consecuencia de quedar reservados ciertos espacios para la exposición de los símbolos oficiales.

El pluralismo político que como valor proclama el artículo 1 de la Constitución Española y del que son manifestaciones las libertades ideológicas y de expresión, así como los derechos de participación política, de asociación, de reunión o de manifestación, entre otros, tienen cauces innumerables que facilitan el ejercicio de todos ellos. Ese pluralismo se concreta en el procedimiento democrático del que resulta la prevalencia de determinadas ideologías y fuerzas políticas en cada momento y que se alternan en el ejercicio de las facultades encomendadas a los poderes públicos. Siempre hay, pues, posibilidad de que las minorías de hoy se conviertan en mayorías del mañana, estas posibilidades de alternancia se extienden también al ámbito simbólico, los símbolos establecidos por el ordenamiento pueden cambiar si cambian las normas que los establece.

Obvio es decir que una regulación legítima del uso de los símbolos autonómicos no puede lesionar derechos fundamentales. A mi parecer, es muy discutible que la libertad de expresión ampare la exhibición, en espacios oficiales, de símbolos no oficiales, tal como mantienen los partidos de la oposición en esta cámara. La determinación democrática de cuáles son esos símbolos oficiales se vería desvirtuada, entonces, por el ejercicio de la libertad de expresión así entendida. De este círculo vicioso se sale, a mi juicio, sentando la especie de que en rigor no hay una limitación sino un uso ordenado de los símbolos oficiales que reclama, para que éstos puedan cumplir con su función la exclusividad de su exhibición pública en espacios oficiales. Es decir, es la misma naturaleza de los símbolos oficiales la que reclama la exclusividad de la exhibición en los espacios oficiales.

Por todo, y a modo de resumen de lo que hasta ahora se ha expuesto, la exclusividad de los símbolos oficiales en espacios oficiales no constituye límite a la libertad de expresión y tampoco, por añadidura, a la libertad ideológica.

Por otro lado, no cabe argumentar que sea restrictivo de los derechos fundamentales de los servidores públicos, en particular de su libertad de expresión, de mandarles que en el ámbito dónde prestan sus servicios se abstengan de exhibir símbolos no oficiales. El desempeño de sus funciones debe venir presidido por la neutralidad y la objetividad, porque si no fuera así no habría servicio público, es esencial a éste la neutralidad y la objetividad que conforman su íntima naturaleza. No es tolerable en una democracia, pues sería contraria a la voluntad de la mayoría expresada en la ley, que los funcionarios ejercieran sus funciones al servicio de todos con la exhibición de símbolos que no son de todos, que no son oficiales. Todo lo anterior es predicable con el mayor motivo de los responsables administrativos de los inmuebles o muebles donde han de exhibirse en exclusiva los símbolos oficiales.

En apelación a los principios de neutralidad y objetividad en el funcionamiento de la administración, artículo 103 de la Constitución, y otros, podría anudarse con el derecho de la buena administración que recoge ya la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea, artículo 41, y nuestro Estatuto de Autonomía, artículo 14, esta vinculación, con una posición subjetiva del administrado, reforzaría la argumentación a favor de la ley. El administrado no tendría derecho a recibir servicio de la administración con neutralidad y objetividad.

También han hecho ustedes referencia al ámbito educativo, en este ámbito la situación es muy delicada, toda vez que está presente el derecho de los alumnos a recibir una formación sin adoctrinamiento.

(Remor de veus)

El derecho de los padres a escoger la enseñanza que desean para sus hijos. Además, la libertad de creación de centros docentes comprende la posibilidad de contar con un ideario propio. A lo anterior hay que sumar la libertad de cátedra, que ustedes han hecho referencia aquí, una concreción de la libertad de expresión que tiene vedado el adoctrinamiento. En este contexto, la exhibición en edificios destinados al servicio educativo de símbolos no oficiales no puede tener más fin que el adoctrinamiento de los discentes y constituye clara vulneración de los derechos fundamentales de éstos y de sus padres. Más que en ningún otro lugar, en los centros educativos deben representarse los principios de neutralidad y objetividad que tienen un fundamento democrático indiscutible. De lo contrario, se afectaría el libre desarrollo de la personalidad de quienes la tienen en formación.

Señores diputados, siempre he tenido la tendencia a ser bien pensado y hoy no voy a cambiar, en ese sentido, como manifesté al inicio de la intervención, considero que ustedes se oponen a este proyecto de ley porque no lo han entendido. Pido que recapaciten y que aporten *seny* a la tramitación de este proyecto. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que crec que és realment difícil, per entendre, per part dels ciutadans, que avui, amb les xifres de 83.000 aturats, aquest parlament es dediqui a parlar sobre una llei de símbols, i que ho faci sentint declaracions com que és antidemocràtic penjar un símbol no oficial, sigui aquest un llaç rosa, sigui aquest la bandera dels jocs olímpics, sigui aquest un símbol contra el racisme, és antidemocràtic. I clar, els grups de l'oposició no ho entenem, no hi arribam. Però el Consultiu deu ser que tampoc. Vostès sí que hi arriben, però no escolten i el que fan és pressionar i menysprear l'opinió del Consultiu, i així els va.

Miri, Sr. Conseller, ha començat parlant que certs espais, els espais públics no han de tenir cap connotació política, supòs que per allò vinculat amb l'ús propi o impropï d'aquests espais; bé, idò, jugant amb açò, que també em sembla un poc absurd: dia 8 de novembre del 2011, el Sr. Miquel Ramis, cap de llista al Congrés, presentava davant el centre de salut de Santa Catalina, amb una posició ben clara perquè l'edifici públic sortís a la foto, el programa electoral del Partit Popular, açò és un ús impropï. El XIV Congrés Regional del Partit Popular, on es reelegia a José Ramón Bauzá com a president, el qual presidia Mabel Cabrer, es feia a un col·legi concertat, de La Salle, açò és un ús impropï. Dia 28 de juny del 2013, Noves Generacions celebrava la seva escola d'estiu a un institut públic de secundària de Cantàbria, on, per cert, hi assistien membres de Noves Generacions de les Illes Balears, açò és un ús impropï, segons el seu joc, el joc absurd en el qual s'ha immers aquest projecte de llei.

Jo li torn dir, aquest projecte de llei parla de símbols oficials, efectivament, i contempla que les corporacions locals podran considerar, aprovar, altres símbols distintius acordats per aquestes corporacions, fins i tot l'esmena del PP parla no de símbols distintius sinó de declarar d'interès oficial; doncs ja pot tremolar. Ja veurem quantes corporacions declaren d'interès oficial símbols que a vostè no li agradaran.

Però anem més enllà, vostès la quadribarrada la volen simplement enquadrar en una determinada opció política. Jo li torn repetir, aquesta opció política eren els precursors de la nostra autonomia, ho eren? Miri, quadribarrada, sense cap distintiu; l'espanyola, les tres insulars. Aquests són els precursors d'aquesta autonomia. Eren aquests precursors del Grup MÉS? No. El Sr. Albertí, el Sr. Francesc Tutzó, han d'assumir tots ells, escoltar tots ells aquestes acusacions que vostès fan avui aquí? Què és aquesta obsessió per la quadribarrada?

Vostès han vist l'escut de l'Estat espanyol, se l'han mirat bé què hi ha a l'escut de l'Estat espanyol? Hi ha una quadribarrada i sense cap distinció, mirin-se-la bé.

Però del que parlem avui aquí és de llibertat d'expressió i en el fons d'aquest debat de símbols s'hi amaga un debat de model d'escola. Quan sent el Sr. Gómez que diu que l'objectiu és que els edificis públics arribin al ciutadà amb imparcialitat, jo li dic: molt bé, com, limitant la llibertat d'expressió? Aquesta és la seva opció. Jo li dic: n'hi ha una altra, a la qual es refereix el Consultiu, doncs potenciant, protegint la pluralitat que tots, també les minories, tinguin veu i possibilitar la diversitat i que aquesta diversitat tinguin veu, es pugui expressar, pugui participar.

En el fons aquest projecte de llei amaga una desconfiança, una desconfiança en els centres públics dels quals n'hauria d'aprendre molt aquest govern, també la consellera d'Educació, que es veu que no sap que els centres públics tenen un espai, tenen dins el seu reglament previst com resoldre els conflictes que es puguin produir, i els resolen de forma democràtica i prenen decisions de forma democràtica. Aquesta és l'escola que vostès no coneixen, una escola oberta, democràtica, plural, la qual vostès de cap de les maneres volen assumir ni volen defensar com a pròpia.

Efectivament, els treballadors públics, els educadors, els professors, avui tenen molt a dir en aquesta tasca de treball neutre i imparcial, però açò ja està previst a l'Estatut bàsic de l'empleat públic i està previst a la Llei de funció pública; l'article 53 de l'Estatut bàsic parla dels principis ètics i els desenvolupa i relaciona, efectivament, la necessitat d'actuar segons els criteris d'imparcialitat, de neutralitat, però ho fa des d'una opció molt clara: protegir la llibertat d'expressió per damunt de tot, com diu també el Consultiu, i preservar el seu mal ús a través de lleis que estableixin uns principis inspiradors com els de l'Estatut dels treballadors, amb la reserva de sancionar i expulsar qui els incompleixi. És a dir, llibertat per expressar qualsevol idea democràtica, democràtica, i dotar-se de normes per evitar i sancionar a qui, fent ús de la llibertat, vulneri un interès superior, l'ús democràtic i liberal ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, vaig acabant.

... de la llibertat d'expressió, només fa ús del caràcter prohibitiu, com recomanava també el Consultiu, que nosaltres no entenem i que vostès no es llegeixen, d'allò que va en contra de l'ordenament, apologia de la violència, banderes inconstitucionals, banderes que fan apologia del racisme, tot açò.

Com aquest govern té tanta obsessió pels símbols democràtics i en canvi té tanta tolerància pels símbols no democràtics, no constitucionals i que, des del meu punt de vista, també haurien de ser no permesos i prohibits, com són, una altra vegada ho torn dir, els del franquisme? M'espanta la tolerància d'aquest grup i d'aquest govern respecte d'uns símbols que són la vergonya, la vergonya i allò que no podem oblidar i que els nostres alumnes sí que haurien d'aprendre perquè no es torni a repetir.

Aquest és el seu camí, vostès sabran què fan, però, des del nostre punt de vista, és molt lamentable.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la seva portaveu, per un temps de cinc minuts, la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, li he de dir, sincerament, que m'he quedat més preocupada amb la seva intervenció que amb el que diu la lletra del projecte de llei de símbols, perquè la quantitat de barbaritats que ha arribat a dir, des d'un punt de vista democràtic i jurídic, aquí, poques vegades s'ha escoltat.

Miri, Sr. Vicepresident, vostè ha dit que aquesta llei de símbols es fa per intentar evitar posicions rupturistes minoritàries; ha arribat a dir que els edificis, que són del Govern, que són públics, només han de representar la majoria que els ha votat a vostès. Però, Sr. Vicepresident, aquest govern és el govern de tothom, ...

(Remor de veus)

... els hagi votat o no els hagi votat, el problema és que vostès confonen govern amb Partit Popular. I miri, els edificis no són seus, Sr. Vicepresident, els edificis públics són dels ciutadans de les Illes Balears, no se'ls apropiïn que no són seus.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I si del que es tracta, també ha dit que un dels objectius de la llei és evitar, ha dit vostè que *los símbolos no oficiales compitan con los oficiales*; és a dir, es tracta d'un problema de competència. Idò bé, m'agradaria que m'aclarís, no m'ha posat ni un sol exemple d'un cas pràctic, perquè la gent ho pugui entendre, vostè diu que és que l'oposició no hem entès la llei; miri, és que no estam al seu nivell, potser és aquest el problema, no estam al seu nivell i no hem estat capaços d'entendre-ho, però em posi un sol exemple on sigui perseguible un símbol que es pengi a un edifici públic, perquè, si del que es tracta és que uns símbols no substituïxin uns altres o no competeixin, em digui si aquest símbol, religiós, d'un sant cristià, és en perill perquè a les escoles ara tenim també aquest símbol de Halloween, perquè, si no, la seva obsessió queda demostrada en aquest Ple que només són els llaços quadribarrats. I jo, sincerament, n'estic cansada.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

N'estic cansada de la seva fòbia a tot el que fa olor de les nostres illes, si no els agrada governar aquestes illes se'n vagin fora a governar-ne unes altres.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I des d'un punt de vista social, és impresentable i, sobretot, imperdonable el que fan a la nostra societat, la pau social existent fins ara s'ha vist interrompuda només quan ha aparegut el Sr. Bauzá i el seu govern, mai no s'havia viscut una conflictivitat social i educativa com la que vostès, i només vostès, han provocat. El president ja no es pot passejar ni per la seva terra sense ser escridassat, per això acaba passant més temps fora de les illes que no aquí.

I jo em pregunt: però, per què tot això, Sr. Vicepresident? Ara ja fins i tot volen controlar el vot de la gent, dels docents i no docents, dins els consells escolars. Però, quina serà la propera del control del vot per part d'un govern o d'un partit? Ja només ens falta que el Sr. Bauzá proposi modificar la Llei electoral i sancionar amb 10.000 euros tot aquell que no voti el Partit Popular a les properes eleccions autonòmiques i locals.

(Remor de veus)

Només em queda per veure, ara ja, de quina manera justificarà un informe jurídic del Govern la persecució de qualsevol d'aquests símbols. Només li faig una pregunta, Sr. Vicepresident, esper tenir més sort que amb la pregunta que li he fet en el torn de preguntes sobre el codi ètic, em basta que em contesti una sola pregunta: algun d'aquests símbols necessiten autorització del Govern per pensar a qualsevol façana, el llacet quadribarrat, un santcríst, Halloween...? Perquè jo m'he llegit i rellegit el projecte de llei i d'aquesta llei es desprèn que tot això necessita ser autoritzat pel Govern de les Illes Balears. I dic que serà bo veure l'informe jurídic, que fins ara no ha deixat vostè fer a l'Advocacia o que l'Advocacia no s'ha atrevit a fer respecte de la llei de símbols, per dues vegades els ha requerit el Consell Consultiu que aportassin vostès un informe de l'Advocacia de la comunitat, no n'han aportat ni un. El mai vist, el president resulta que utilitza els Serveis Jurídics de la comunitat per als seus interessos particulars amb demandes inútils i, en canvi, es nega a aportar un informe jurídic de l'Advocacia en aquest projecte de llei de símbols.

Per anar acabant, Sr. Vicepresident, no tenguí, per favor, cinisme polític ara de dir-nos que el projecte de llei ja el van corregir després del primer advertiment del Consultiu, perquè no és cert.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Acab, Sra. Presidenta. I tot malgrat la multitud d'al·legacions que han rebut de partits polítics, d'associacions, dels consells insulars, d'ajuntaments, no fan cas de res ni de ningú, es pensen que despenjant el telèfon i pressionant el Consell Consultiu, els juristes, els polítics i els ciutadans aconseguiran els seus objectius.

Molt malament ha d'estar aquest govern que s'espanta d'uns llacets inofensius, llacets o símbols que fa 35 anys de democràcia que no han tombat cap edifici públic. I si amb 35 anys de llibertat no ens han tapat la boca, Sr. Vicepresident, ni totes les gavines blaves del món aconseguiran esborrar ni una cultura, ni una llengua, ni la dignitat d'un poble.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió una nova intervenció del vicepresident, sense limitació de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Costa, a mi lo que me parece desde luego que no es de recibo, por no utilizar otra palabra, utilizar esta tribuna, como le he dicho antes en la contestación a su pregunta, para crispar y para manipular, para hablar de todo, para hablar de todo.

(Remor de veus)

A mí su intervención, algunas referencias que ha hecho en su intervención, desde luego sí que me ha producido digamos vergüenza ajena. Para los símbolos, usted es jurista creo, para los símbolos que no permite esta ley, que no contempla esta ley hay que pedir autorización, léase la ley. ¡Así de claro! Y después le diré también una mala interpretación que usted ha hecho, supongo que a conciencia, de mi primera intervención. Lo que he dicho es que los edificios públicos, donde se presta servicio público, son de todos, de todos. Por lo tanto, los símbolos que se cuelguen en estos edificios públicos también tienen que representarnos a todos, a todos, no tienen que ser símbolos de parte. Eso es precisamente lo que le he dicho.

También en relación a lo que usted ha hecho referencia del informe del Consell Consultiu, del artículo 4.3, decirle que el Gobierno lo que hizo fue incluir o recoger las recomendaciones del Consell Consultiu y ese proyecto de ley fue el que aprobó el Consejo de Gobierno y el que entró en esta cámara. Eso es lo que le quiero decir. El hecho de que ahora el grupo parlamentario haya hecho algunas alegaciones a ese proyecto de ley, además tengo que decirle que las comparto también plenamente, y le diré que en este artículo que usted ha hecho referencia, el 4.3, desde mi punto de vista no estaríamos ante una censura previa, sino ante una suavización del régimen de exclusividad que permitiría una previa autorización, la exhibición de símbolos no oficiales en espacios oficiales. Es decir, la supresión de esa cláusula endurecería la ordenación, porque al no contemplarse sino residualmente la autorización, toda exhibición de símbolos no oficiales acababa estando prohibida, como así recoge el régimen sancionador de la ley.

Y en cuanto al voto particular, al que también se ha hecho referencia, desde mi modesto punto de vista, hace una ponderación falsa entre la libertad de expresión y la libertad ideológica con los principios de objetividad y de neutralidad. Así, que al lado de una bandera oficial en un edificio público podría ondear una bandera independentista, por ejemplo, por ponerle un ejemplo tan simple. La ponderación es tan falsa, como la que podría hacerse entre la libertad de expresión y la tranquilidad de los espectadores de una obra de teatro; es decir, podría un sujeto, de acuerdo con ustedes, gritar durante el transcurso de una representación y en esa falaz ponderación, que prevalezca la libertad de expresión del individuo que está ahí gritando y prevalecería sobre el resto de espectadores que estarían escuchando esta obra de teatro.

Sólo quiero, señoras y señores diputados, volver a incidir en que este proyecto de ley no va contra nadie, ni contra nada...

(Remor de veus)

..., sólo pretende regular una materia que está sin regular, pretende garantizar el derecho de todos los ciudadanos a recibir un servicio público desde la más absoluta independencia y quiere garantizar la obligada neutralidad de las administraciones públicas. Y que en aquellos inmuebles o muebles en los que se presta servicio público no caben manifestaciones ideológicas mediante símbolos no oficiales. Insisto en lo que ya les he comentado anteriormente, no estamos hablando de cualquier espacio público, estamos hablando de aquellos inmuebles o muebles en los que se presta ese servicio público. Y en este caso en el que se ha hecho especial referencia, especial sensibilidad tienen los centros educativos, porque allí nuestros jóvenes van a educarse, van a aprender. Y les recuerdo que esta generación, nuestra generación, es la responsable de la próxima generación, esto creo que no debemos olvidarlo.

Y termino pidiendo a sus señorías sentido común y responsabilidad ante este proyecto de ley y deseo que no sean los intereses lo que les muevan a posicionarse en contra del mismo. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en contra ara de les esmenes. Té la paraula per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Miguel Jerez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc lamentar el que avui ha succeït en aquesta cambra.

(Remor de veus i aplaudiments)

Lamentar l'escenificació avui i aquí de la divisió que vostès promouen en el carrer i que traslladen en aquest parlament, de la confrontació.

(Remor de veus i aplaudiments)

Lamentar la fractura que vostès estan provocant fora de les institucions públiques que avui s'han permès traslladar a la cambra parlamentària de Balears.

Mirin, vostès sabien el que passaria aquí, en tenien perfecte coneixement, el que passaria quan portessin un símbol que no està incorporat en el nostre ordenament jurídic. Vostès sabien perfectament aquesta divisió i aquesta fractura que avui passaria. I a vostès els és igual. Mirin, no entraré en aquesta provocació, a mi no em fa falta, perquè precisament els meus símbols, els símbols que representen a tots els Balears, són presents en el nostre ordenament jurídic i són presents en aquesta cambra. La bandera de les Illes Balears, la bandera del meu país que es diu Espanya i l'escut d'aquesta comunitat autònoma...

(Alguns aplaudiments)

Cap necessitat tenc de fer entrar en aquesta cambra, de forma furtiva, de forma furtiva, i forçant la tolerància del Reglament, símbols que no ens identifiquen a nosaltres, que identifiquen uns altres i que, efectivament, no tenen res a veure amb els sentiments de tots aquells que ens consideram ciutadans de ple dret de les Illes Balears.

I dit això, el Partit Popular afronta aquest debat convençut de la necessitat de regular un ús, un ús apropiat dels símbols, la necessitat de protegir-los i d'exigir responsabilitats a totes aquelles persones que han de tutelar la seva presència en els edificis públics i que ho facin defensant-los i que ho facin defensant-los amb objectivitat i d'acord amb l'interès general.

Senyores i senyors diputats, els símbols que ens hem donat en aquesta comunitat autònoma, que hem incorporat a l'ordenament jurídic, que ens identifiquen com a territori singular i que ens diferencien de la resta de territoris, aquells símbols que ostenten la màxima representació institucional de la nostra comunitat i que la immensa majoria reconeixem com a propis i que recullen també la nostra història, mereixen el millor dels tractaments, mereixen la millor de les visibilitats i la millor de les presències en els edificis públics de la nostra comunitat autònoma. I tant mereixen aquesta presència significada a les institucions públiques de la nostra comunitat autònoma, com també mereixen protecció, mereixen protecció

davant totes aquelles pretensions que insisteixen a imposar models socials alternatius, la nostra comunitat no ho pot resistir, no pot resistir que tota la càrrega emocional i identitària, representada en els nostres símbols, la contradiguin vostès, que és qüestionari i que se substitueixi pel fanatisme i per l'exaltació d'aquells que pretenen imposar altres coses distintes i que pertanyen a identitats contraposades que confonen, que no representen el nostre sentiment col·lectiu, que divideixen, i a les quals es pretén atorgar caràcter oficial, sense haver estat incorporades al nostre ordenament jurídic.

Si aquesta situació mereix una regulació inqüestionable pel que acab de dir, més es justifica encara la seva necessitat, la seva urgència i la seva immediatesa en els centres d'ensenyament públics. Més es justifica la seva immediatesa quan la simbologia amb contingut ideològic es trasllada precisament als centres d'ensenyament. Senyores i senyors diputats, l'escola no és per adoctrinar, i vostès ho saben bé, és per promoure altres coses, per promoure els valors de la igualtat, l'escola no és per reclutar, no és per incorporar a files a ningú i això ho saben vostès i ho sabem nosaltres, sinó que és per promoure el pluralisme polític, per evitar pràctiques que influeixin ideològicament als alumnes i que garanteixen el dret d'aquests alumnes i el dret dels pares a gaudir d'un entorn lliure d'ingerències en les seves idees polítiques i lliures d'ingerències en els seves idees identitàries.

I, senyores i senyors diputats, han estat moltíssimes les ocasions a les quals hem pogut comprovar com en els centres educatius, es vesteixen les seves infraestructures amb simbologia que és susceptible d'influir en el lliure pensament de l'alumnat. I es tracta precisament d'aquelles banderes que mai no ens han donat a nosaltres, signes distintius de territoris que no formen part de la nostra realitat com a poble i que la seva sola presència constitueix una violació ètica, constitueix una violació moral i material dels drets més elements que afecten el lliure desenvolupament de la personalitat individual en un moment transcendent, en un moment molt important com és la infància.

Senyores i senyors diputats, fa dies que vàrem tenir ocasió i vàrem tenir oportunitat de presenciar una manifestació pública, que segons la seva motivació, promovia la defensa d'una determinada forma d'educar dins les aules. Va ser una manifestació on la llibertat d'expressió, certament, va aconseguir el seu màxim sentit, on la protesta, la crítica i el retret varen tenir l'espai que mereixien, el carrer, i on cadascú, propietari i responsable de la seva pròpia simbologia, la va passejar i la va mostrar, sense complexos i molts amb moltíssim d'orgull. Res a dir. Ara bé, en aquesta precisa manifestació que d'ensenyament es tractava, es va emprar simbologia no reconeguda per l'ordenament jurídic nostre, banderes inspirades amb la simbologia cubana, com és l'estalada, una bandera que a més representa la divisió, una bandera que a més representa la independència i que, efectivament, no deixa indiferent a ningú i que s'identifica clara i directament...

(Remor de veus)

...amb moviments ideològics basats en l'exclusió.

Senyores i senyors diputats, a una societat moderna i a una societat avançada com la nostra no ens podem permetre, no ens podem permetre que aquesta precisa simbologia que els acab de dir es traslladi o s'importi als centres educatius. No hem tolerar la cubanització de la nostra educació i molt menys hem de tolerar que les institucions públiques i els edificis de tots, es posin a disposició d'un pensament únic, del seu únic pensament per discutir l'autoritat que les urnes...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. JEREZ I JUAN:

... han donat a un govern legítimament triat.

Senyores i senyors diputats, amb l'aprovació d'aquesta llei això, això precisament s'ha d'acabar. S'ha d'acabar l'abús i l'ús inadequat d'allò col·lectiu que es fa de forma unilateral. S'ha d'acabar la profanació de les nostres institucions pròpies. S'ha d'acabar l'ús dels nostres edificis per fomentar la divisió. I, en definitiva, s'ha d'acabar la incorporació de propaganda política d'agitació -i ho dic així, propaganda política d'agitació- en totes i cada una de les nostres institucions públiques...

(Remor de veus)

I que ningú no pensi, que ningú no cregui que aquesta comunitat, aquest parlament no inventarà res. Que ningú no ignori que existeixen a Espanya altres realitats semblants a distintes comunitats autònomes. Galícia, Andalusia, València i Navarra també han decidit atorgar major oficialitat a les seves senyes d'identitat i han reforçat també, per suposat, la seva protecció i la seva presència en textos legislatius semblants a aquest.

I entre tots em vull aturar i vull fer especial esment a un d'ells i cridar l'atenció sobre la Llei de símbols de Navarra. Navarra és un clar exemple de fermesa, convicció i reacció, front les ingerències de territoris veïns. La seva llei de símbols aprovada l'any 2003 defensa els seus símbols, les seves institucions davant d'altres que no estan reconegudes, com pugui ser el símbol de la *ikurriña*, una bandera que amb una finalitat clarament política i ideològica, acompanyava la simbologia oficial a determinades institucions que casualment, casualment, governaven formacions polítiques amb un reconegut accent *abertzale*. I aquesta decisió de a cadascú allò que és seu i a cadascú les seves banderes, els assegura que ni coarta la llibertat d'expressió de ningú, ni ha violat fonaments de dret de ningú, ni ha motivat tampoc que el Tribunal Constitucional s'hi hagi pronunciat en la seva contra. Es tracta d'una decisió legítima i legal pels quatre vents, que ha estat vigent i s'ha incorporat a l'ordenament jurídic de la comunitat autònoma de Navarra amb absoluta normalitat, al marge d'actituds d'insubmissió i al marge d'actituds de rebel·lió, que encara no entenen el sentit imperatiu de la llei.

Doncs bé, senyores i senyors diputats, avui ens toca a nosaltres, avui ens toca a la comunitat balear activar aquesta alerta. Avui ens ha tocat a nosaltres mantenir aquesta fermesa. Avui ens toca a nosaltres també mantenir aquesta reacció lògica, legítima front de provocacions similars que pretenguin discutir allò propi, que pretenguin contradir allò nostre, que pretenguin subestimar i violar allò que és de tots, els nostres símbols, els que ens hem donat a nosaltres mateixos.

I, senyores i senyors diputats, a cada un li pot semblar bé o malament una determinada decisió política, tot és discutible, en democràcia tot és discutible. Però aquesta raó no autoritza, ni legítima, ni permet que els edificis públics puguin ser utilitzats com a suport per a missatges de resistència política i de resistència ideològica. El sentit comú indica i el nostre estat de dret permet que cada col·lectiu defensi les seves idees, les idees que consideri oportunes. No faltaria més! Es tracta d'una llibertat i un dret que com tots té les seves limitacions i es troba també en el respecte a les llibertats dels drets de tots els altres, a la resta de llibertats.

I aquesta llibertat i aquest dret, per molt que vostès ho pretenguin fer creure, no li ha estat negada tampoc, només faltaria!, als funcionaris públics, però sí obliga i sí exigeix al funcionari públic a mantenir un comportament, li exigeix una actitud d'imparcialitat i una actitud de neutralitat en la seva actuació professional, com a servidor públic que és i ha d'abstenir-se d'utilitzar en el seu lloc de feina, que el pagam tots, que el paga tota aquesta comunitat amb moltíssim d'esforç, els que pensen com ell i els que no, i s'ha d'abstenir també de posar a les seves instal·lacions, que també pagam entre tots, pretensions que per molt legítimes que siguin, no tenen cap tipus de cabuda perquè no estan recollides en el nostre ordenament jurídic. I no és que ho digui jo, sinó que ho diu l'article 103 de la Constitució Espanyola, que consagra el principi de subjectivitat i l'interès general amb les actuacions de les administracions públiques. Una norma que ha de servir de guia en l'ús de béns i espais destinats al servei públic.

Senyores i senyors diputats, mentre s'utilitzi, mentre es faci un mal ús d'edificis públics, polititzant el seu exterior, mentre això segueixi succeint en aquesta comunitat autònoma, la nostra comunitat no avançarà, no avançarà en cohesió ni en integració. Aquestes instal·lacions les pagam d'igual manera els que donen suport a la reforma educativa i aquells que no estan d'acord en la reforma educativa. Aquestes instal·lacions les paguen aquells que prefereixen que l'ensenyament a les Illes Balears no sigui en model català i aquells que es mostren ultracatalanistes. Uns i altres, efectivament, sufraguen aquestes instal·lacions. I per aquesta precisa raó, ni la simbologia ideològica d'uns no ha de cobrir les façanes de béns que estan afectes al servei públic, ni tampoc les d'uns altres, ni les dels dos de forma simultània, circumstància aquesta última que convertiria les nostres institucions públiques en una veritable contradicció, imaginin vostès això per un moment.

Com dic, no es tracta de coartar cap llibertat d'expressió ni de funcionaris ni de ciutadans, sinó que es tracta de donar a allò públic una essència, una presència, un sentit, una ètica i una estètica que ens permeti identificar-nos a tots amb la nostra administració i no amb una altra cosa diferent.

Que els quedi clar que la llibertat d'expressió ni és coarta ni es segresta ni s'interromp per protegir això, els nostres símbols; que els quedi clar que la llibertat d'expressió té la seva manifestació més àmplia en infinitat de situacions que permeten a l'individu exterioritzar tot el que vulgui i molt més sense necessitat d'emprar edificis i instal·lacions que són de tots, i que els quedi també ben clar que la llibertat d'expressió mai no pot ser sinònim d'imposició, mai no pot ser sinònim de coacció, que els quedi perfectament clar.

(Remor de veus)

I senyores i senyors diputats -i vaig acabant-, els he de dir que aquesta llei que defensam avui no demana que tots es manifestin amb orgull i entusiasme per la nostra simbologia, únicament demana que allò que ens han donat, que hem institucionalitzat i que recull els sentiments i emocions de molts no es contradigui amb aquells espais comuns que ens pertanyen a tots sense distinció i sense exclusió, sinó que es respecti i es mantengui la consideració que han de tenir.

Senyores diputades i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular avui és on ha de ser, a l'espai i a l'alçada de la responsabilitat institucional...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...que mereix aquesta qüestió, el Grup Parlamentari Popular està...

(Remor de veus)

... el Grup Parlamentari Popular és on ha de ser. Avui la nostra formació defensa allò que ens han donat i els símbols no es defensen tot sols, hi ha d'haver algú que els defensi i avui ens toca a nosaltres, però en aquesta sessió parlamentària dubto molt que els nostres símbols, vostès avui els defensin aquí!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica, té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Partit Popular és on ha de ser, on serà davant l'esmena presentada pel nostre grup per prohibir els símbols franquistes i els símbols que fan apologia de la violència, de la discriminació? On serà el Partit Popular? Fins ara ja ens ho ha dit, on serà, serà al costat del silenci, serà al costat del silenci. Perquè aquesta llei és una llei clarament contra uns símbols i contra una realitat i aquesta realitat es diu llengua catalana, la nostra llengua catalana.

Crec que és intolerable que un grup polític pugui titllar de fanàtic, d'exaltat a aquell que afirma que el símbol quadribarrat, el símbol de catalanitat és, forma part del nostres símbols.

(Remor de veus)

Em pot negar açò? Vostè acaba de dir "aquest és el meu símbol", les quatre barres formen part del sentit comú i d'allò que tenim en comú els territoris de parla catalana. No és cert? I té un element distintiu, molt bé, passa res que en algun moment l'element distintiu no hi sigui? A què ens remet? Ens remet una altra vegada a allò que tenim de comú, que és la llengua catalana, la cultura, la història, però la llengua catalana.

I afirmar açò, rebutjar i titllar de fanàtic i exaltat aquell que afirma simplement que el símbol quadribarrat es refereix, apunta a la catalanitat és -perdoni que ho digui- absoluta ignorància.

Diguin açò vostès a la Universitat, diguin açò vostès davant professors d'història de la nostra Universitat, no ho faran perquè la Universitat per a vostès és sempre un espai molest, però és absoluta incultura, com a mínim democràtica, però incultura.

És que estan en contra de tot allò que han aprovat les nostres institucions? Li ho torn repetir, deien Florenci Sastre, Josep Manguan, Andreu Murillo i Pilar Vinent: "l'emblema que des de 1287 ha estat present a l'illa de Menorca com a distintiu de sobirania és el dels quatre pals vermells sobre fons groc". Ho va aprovar el consell insular, vostè em diu que el Consell Insular de Menorca és un irresponsable, és un fanàtic i un exaltat? Em diu açò?

(Remor de veus)

Va decidir, dins la mateixa línia de la resta d'institucions, incorporar un element distintiu, però no trobarà informe que no deixi clar i constati allò que és comú a tots els territoris de parla catalana, de l'antiga Corona d'Aragó. No ho trobarà, excepte allò que alguns diputats d'aquesta cambra, sí que defensen, no?, d'una bandera amb tres barres només.

Mirin, aquí dins hi ha diputats que defensen la bandera d'aquesta comunitat autònoma només amb tres barres, en tenen de barra!

L'absurd és tan gran -i els ho tornaré repetir- que a través d'aquesta llei que regula l'ús propi i impropí doncs, deixa en una situació no permesa i per tant, no legal les prettyballarines que estan penjades a La Salle, l'escola concertada de Maó, el símbol de la comoditat i de la sabata plana, els han vist cada dia? No crec que agradi als empresaris Jaume Mascaró i Úrsula Mascaró açò que diem aquí, vostès els estan convertint en símbols no permesos, penjats a edificis públics, escola concertada, La Salle de Maó.

Sobre la utilització prèvia, bé, és que em sembla tan evident i em sembla tan insultant cap el Consell Consultiu qüestionar-ho, però li ho torn dir, un ciutadà, una persona que penja un llaç quadribarrat o també -hi torn a insistir- una bandera de Menorca tota sola, sense autorització, què farà l'autoritat competent? La retirarà i iniciarà un expedient sancionador. No ha demanat autorització prèvia. Es a dir, que per jo penjar un símbol sense ser expedientat i sancionat necessàriament he de sol·licitar autorització prèvia o, si no, serà una llibertat sempre sancionada. Açò és el que vostès promouen, una llibertat sempre sancionada.

El Consultiu no ho pot dir més clar, diu: "entenem -en aquesta ponderació a la qual es refereix el Partit Popular- entre, d'una banda, els valors i principis fonamentals del pluralisme polític i les llibertats ideològiques i d'expressió, i de l'altra els principis d'objectivitat, imparcialitat, neutralitat, que clarament hauran de prevaler els primers sobre els segons", -els primers sobre els segons. "A més, en el cas concret de la llibertat d'expressió és evident -llegesc textualment- que el control no podrà ser previ, -per molt que eliminin la paraula "prèvia" està inclosa dins el redactat, dins el significat de l'articulat- perquè la Constitució prohibeix qualsevol tipus de censura prèvia." Més clar, impossible.

Consultin al Consell Consultiu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...a veure si són els diputats de l'oposició que no ho entenen o són uns altres.

Mirin, la cosa és molt senzilla i és molt clara, aquesta llei és una llei que continua la seva tasca de marginar la llengua catalana i de perseguir tot aquell que defensa que la llengua catalana sigui no només la llengua del nostre país, sinó la llengua d'ús normal, habitual que tothom conegui i pugui utilitzar.

Açò és el que a vostès els fa mal i els dol, però lògicament avui...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...no acaba aquí, avui crec que no és més que una llei vergonyosa, una altra vegada, al servei no de la nostra comunitat, sinó al servei dels interessos molt concrets del Partit Popular en contra de la llengua catalana. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PILAR COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hem continuat escoltant aquí expressions com que des de l'oposició, des d'una part de la societat s'està provocant una fractura social, però els he de recordar, senyors del Govern i senyors del Partit Popular, qui és que ha portat a aprovació en aquest parlament aquesta llei de símbols que està provocant un rebuig social, una llei de símbols que és una nova provocació cap a la comunitat educativa, perquè a ningú no se li escapa que aquesta llei de símbols va néixer quan vostès varen començar a veure llacets quadribarrats i també verds als centres escolars. A partir d'aquí és quan va néixer la idea d'aquesta llei de símbols, ho va reconèixer fins i tot el Sr. Bosch, que ara ja no hi és, alguns i tot ja l'enyoren.

Com deia, aquesta llei de símbols és una provocació cap a la comunitat educativa, però és que tornen a confondre el que és símbol amb una bandera, he arribat a escoltar aquí un enfilall de barbaritats com que si a un edifici públic, al costat d'aquestes banderes oficials, es posa una bandera independentista, és clar, no hi podem fer res. Idò no, miri, sí que podem, perquè amb la llei a la mà ja es preveu quines són les banderes oficials, és que no ens feia falta aquesta llei.

Sí, Sr. Vicepresident, no sap vostè quines són les lleis que preveuen quines són les banderes que han d'estar als edificis públics? Idò sí que estam arreglats! Està vostè pitjor del que jo pensava.

I, per què no és necessària aquesta llei? Perquè per regular la utilització de banderes, com es fa a la majoria de comunitats autònomes, basta fer-ho reglamentàriament, és a dir, a través d'un decret.

I, per què ho fan vostès a través d'una llei? Perquè la regulació que fan de les sancions i de les multes és tan brutal que això evidentment només ho poden fer a través d'una llei, i és el que vostès volen: instaurar el règim de la por dins una societat democràtica i lliure fa 35 anys, i no han de venir vostès ara a espenyar-ho per molta majoria que tenguessin fa dos anys i mig a les urnes, a vostès no els legitima ara per instaurar el règim de la por.

És que han arribat a dir que aquí l'oposició hi som com la resistència política, que volem models socials alternatius, -això sí que és veritat, volem un model social alternatiu al que vostès propugnen-, fins i tot he arribat a sentir, però ja no sé si ho he entès bé, que el problema és la cubanització, o sigui, el problema de les Illes Balears és la cubanització?, és Cuba?...

(Remor de veus)

Però és que de veritat, s'han tornat bojós o ens prenen el pèl? Han arribat a dir que les banderes cubanes són el problema de les Illes Balears!

Per cert..., sí, sí, ho ha dit el Sr. Jerez, si no escolti millor el seu company, l'escolti millor...

(Remor de veus i petita cridòria)

Per cert, ningú no m'ha contestat si aquest símbol, és a dir un santcrist, ens representa a tots o no perquè, amb el seu permís, en aquesta societat hi ha gent que no és creient o que no creu en la religió catòlica. Per tant, aquest símbol no ens representa a tots.

Per cert idò, una crida a les escoles catòliques, vagin despenjant tota la simbologia que tenen, el Sr. Vicepresident diu que no. Què passa? Que aquesta simbologia...

(Remor de veus)

...serà permesa i el llacet quadribarrat, no? Expliqui-m vostè la diferència, necessitarà autorització del Govern.

Per cert, escoles públiques que ara ve Nadal, ni se'ls ocorri penjar pares noel sense tenir el permís del Govern perquè la llei diu que està absolutament prohibit penjar qualsevol símbol diferent als oficials...

(Continua la remor de veus)

...en els edificis públics.

Sr. Jerez, el pare noel, que jo sàpiga no és ultracatalanista i el santcrist tampoc, és que vostès confonen les banderes amb els símbols. Una cosa són les banderes, que són simbòliques, però hi ha altres símbols que no són les banderes i en aquest debat de la confusió ens volen portar vostès.

La simbologia que representa la llibertat d'expressió en una democràcia no vol dir que estigui prohibit tot el que no són símbols oficials, però, fins on arribarem? Però és que el Tribunal Constitucional i la transició espanyola ho va tenir molt més clar que vostès ara quan es va redactar la Constitució Espanyola.

Diu que el PP serà i és on ha estat sempre, idò miri, li he de dir que no, perquè un 77% dels ajuntaments del Partit Popular a Mallorca han votat en contra del TIL, del decret del trilingüisme, han votat en contra del seu propi partit.

El que passa és que aquest PP d'aquest govern s'ha instal·lat en l'ultra dreta i en el fanatisme.

Afortunadament les eleccions són ja dins un any i mig perquè crec que seran l'única solució que pugui aportar seny i mesura d'un nou govern -d'un nou govern- que necessitam com l'aigua, un govern que aposti pel diàleg, pel consens i per una educació pública i de qualitat. Això és el que oferim des del nostre partit i des del meu grup parlamentari.

Per cert, els vull recordar que totes aquestes banderes, la d'Aragó, la del País Valencià, la de Mallorca, la de Catalunya, la de les Illes Balears, Menorca i Illes Pitiüses tenen un element en comú que és efectivament la quadribarrada i això representa la unitat de la llengua catalana, els agradi o no els agradi.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica del grup que ha intervingut en contra de les esmenes, el Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, no m'estranya que el comportament i l'actitud que avui ha mantingut aquí l'oposició, en lloc de defensar el que ens és propi, el que és nostre, la nostra pròpia identitat, la nostra cultura, la nostra història que representen aquests símbols i aquestes banderes, vostès han volgut abraçar els símbols que estan regulats a altres ordenaments jurídics distints del nostre, a altres ordenaments jurídics de comunitats autònomes distintes de la nostra. Allà és on està regulada aquesta bandera que precisament penja dels escons del Grup MÉS.

Nosaltres hem vingut aquí a defensar Balears, hem vingut a defensar la nostra identitat i vostès han vingut aquí a defensar qüestions que no tenen res a veure amb això, han vingut aquí a defensar carabasses de Halloween, han vingut vostès aquí a defensar el pare noel...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...ha vingut aquí a defensar vostè el pare noel, eh?, i a ridiculitzar un debat d'Estat, a ridiculitzar un debat d'Estat! Vostè troba...

(Remor de veus)

...vostè troba, vostè troba que és normal mostrar-nos unes carabasses, en aquest parlament, de Halloween, intentant contradir els símbols de la nostra pròpia comunitat autònoma? Però, Sra. Pilar...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...a vostè se li suposa un mínim de rigor, un mínim de coherència, un mínim de sentit comú, un mínim de sentit comú. En qualsevol cas, és el seu discurs i estic content que no sigui el meu, òbviament.

Vostè diu que hi ha rebuig social al carrer per mor de l'aprovació de la llei de símbols, jo li diré el que he dit moltes vegades, a mi ningú no m'ha aturat pel carrer dient-me "Miquel, no aprobeu això, venga va!, no, no aprobeu això que és un disbaraaat, Miquel per favoor, que ens anam al precipici, que aquesta comunitat autònoma si aprovam això perd la nostra identitat", ningú no m'ho ha dit, Sra. Costa. Es veu que a vostè cada dia que va pel carrer a vostè l'aturen i li diuen i li parlen

de la perversitat d'una llei que regula l'objectivitat, la imparcialitat, la neutralitat del que és nostre...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...dels nostres edificis públics, dels nostres símbols, del que ens identifica a nosaltres, als balears i no del que identifica a altres persones que no són pròpies d'aquesta comunitat autònoma i que són precisament els catalans!, i que són precisament els catalans.

I dit això vull insistir en una sèrie de qüestions ràpidament perquè crec que aquest parlament ni aquest *Diari de Sessions* ha de quedar sense una sèrie d'aclariments, per moltes vegades que vostès pretenguin reproduir una mentida no es convertirà en una veritat absoluta, vostès volen monopolitzar i capitalitzar la veritat.

Miri, m'hagués agradat que haguéssim parlat del darrer pronunciament del Consell Consultiu en relació amb aquest article que tanta nosa els fa a vostès, que és l'apartat...

(Remor de veus)

...que és l'apartat 3 de l'article 4, els diré...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... el que diu el darrer pronunciament del Consell Consultiu: "*La conclusión a la que llegamos por todo lo anterior es que, por un lado, la nueva regulación del apartado 3 del artículo 4 es conforme a derecho*", *es conforme a derecho*, això és el que a vostès no els agrada, que aquesta llei s'ajusti a dret.

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Miri, Sra. Costa, li vull dir una cosa, he tingut oportunitat perquè aquesta cambra m'ho ha proporcionat, els distints debats que hi ha hagut en altres comunitats autònomes en relació amb la llei de símbols i m'he fixat amb les posicions que defensava el Partit Socialista, res a veure amb allò que han defensat avui vostès, res a veure amb carabasses i res a veure amb pares noels, res a veure amb això. Han defensat altres qüestions, hem defensat els símbols propis, hem defensat la seva identitat, i aquestes persones que representen el seu partit polític en aquest indret hem defensat el propi, no hem defensat mai, no hem defensat mai la cosa aliena i allò que no els és propi.

(Remor de veus)

I dit això, miri, li reproduiré les paraules de la representant socialista que va defensar la Llei de símbols de Navarra, tan senzill com això, Sra. Costa. Deia...

(S'escolta una veu que diu: "Ai, Déu meu!")

... deia, "no nos hemos caracterizado nunca precisamente por fomentar que ondee la ikurriña en ningún edificio de nuestra comunidad". I avui aquí estan defensat que ondegi una altra bandera en els edificis de la nostra comunitat. Això és contradicció absoluta i això és no saber, Sra. Pilar Costa, el que es pesquen.

(Remor de veus)

I dic això, i acab tot d'una. Miri, si vostès creuen que això és inconstitucional tenen una oportunitat magnífica que el nostre estat de dret els proporciona, que és recórrer al Tribunal Constitucional. Sempre que tenen vostès algun problema se'n van al Constitucional, es retraten abans d'entrar, el problema és que no es retraten quan emeten la sentència, no es retraten no...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...no es retraten no, es retraten quan vostè entra en el Tribunal Constitucional amb la demanda per presentar, però no quan recullen la sentència desfavorable que els nega a vostès la raó.

Per tant, si a vostès això els fa tanta nosa vagin-hi, però recordin una cosa, volem la segona foto, volem la segona foto, volem la foto que els nega a vostès la raó en aquesta qüestió si pensen que veritablement tenen.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara a la votació.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sra. Presidenta, el Grup Parlamentari Socialista demanaria votació pública i personal de cada un dels diputats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momentet. Sra. Armengol, haurem d'esperar un momentet que duguin la bossa amb les boles i la resta.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, però...

(Se sent una veu de fons que diu: "pública és sense boles")

(Pausa)

Començarem les votacions. Primer, treurem la bola per saber per quin nom començam.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER:

Número 7.

LA SRA. PRESIDENTA:

Número 7. Té la paraula, Sra. Secretària.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Començam.

Hble. Sra. Maria José Bauzá i Alonso.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Joan Boned i Roig.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Cosme Bonet i Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Damià Borràs i Barber.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Lourdes Bosch i Acarreta.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Isabel Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. José Maria Camps i Buenaventura.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Jaume Carbonero i Malberti.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Pilar Costa i Serra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Jaime Fernández i Juan.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Óscar Fidalgo i Bestard.

EL SR. FIDALGO I BESTARD.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Font i Aguiló.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Llorenç Galmés i Verger.

EL SR. GALMÉS I VERGER:

(Intervenció inintel·ligible)

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Miquel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Lluís Maicas i Socías.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Esperança Marí i Mayans.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Gabriel Martí i Ballester.	Sra. Maria Asunción Pons i Fullana.
EL SR. MARTÍ I BALLESTER: No.	LA SRA. PONS I FULLANA: No.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Nel Martí i Llufríu.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Marc Pons i Pons.
EL SR. MARTÍ I LLUFRIU: Sí.	EL SR. PONS I PONS: Sí.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Francisco Mercadal i Alabern.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Margalida Prohens i Rigo.
EL SR. MERCADAL I ALABERN: No.	LA SRA. PROHENS I RIGO: <i>(Intervenció inintel·ligible)</i>
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Manuel José Monerris i Barberá.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Cristina Rita i Larrucea.
EL SR. MONERRIS I BARBERÁ: No.	LA SRA. RITA I LARRUCEA: Sí.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Conxa Obrador i Guzmán.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Pere Rotger i Llabrés.
LA SRA. OBRADOR I GUZMAN: Sí.	EL SR. ROTGER I LLABRÉS: No.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Fernando Rubio i Aguiló.
LA SRA. OLIVER I SAGRERAS: Sí.	EL SR. RUBIO I AGUILÓ: No.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Catalina Palau i Costa.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Maria Salom i Coll.
LA SRA. PALAU I COSTA: No.	LA SRA. SALOM I COLL: No.
LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sr. Pastor i Cabrer, Antoni. Absent.	LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA: Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Fina Santiago i Rodríguez.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Alejandro Sanz i Benejam.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margarita Serra i Cabanellas.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Vicenç Serra i Ferrer. Absent.

Sra. Maria Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Santiago Tadeo i Florit. Absent.

Sr. Xico Tarrés i Marí.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Vicenç Thomàs i Mulet.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Carolina Torres i Cabañero.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Josep Torres i Cardona.

EL SR. TORRES I CARDONA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Antònia Vallès i Ramis.

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. José Ramon Bauzá i Díaz. Absent.

Sra. Joana Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antoni Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Margalida Durán i Cladera.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Eulàlia Llufríu i Esteva.

LA SRA. LLUFRIU I ESTEVA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Pere Palau i Torres.

EL SR. PALAU I TORRES.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Remor de veus)

Ai, perdó, perdonin, perdonin. Tenen raó, no em vull deixar ningú.

Sr. David Abril i Hervás.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Lourdes Aguiló i Bennàssar.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Per la llibertat, sí.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. Gabriel Barceló i Milta.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Hem acabat, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Queden rebutjades per 31 vots en contra i 24 a favor.

Queda suspesa la sessió, queda suspesa la sessió i tornarem a començar d'aquí una hora, a les quatre i mitja.

(Pausa)

V. Moció RGE núm. 12764/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb les inversions reconegudes per l'Estatut d'Autonomia, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 10281/13.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la Moció RGE 12764/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política en relació amb les inversions reconegudes per l'Estatut d'Autonomia, derivada del debat de la interpel·lació RGE 10281/13.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció. Té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des que va començar aquest nou curs polític el passat mes de setembre s'han produït algunes coincidències parlamentàries destacables quant al paper que el Govern central juga en la política econòmica de les Illes Balears i la relació que s'hauria d'establir entre governs. És cert que no coincidim en tot, són moltes les diferències que hi ha, però alguns punts d'encontre sí que hem trobat, i m'explic.

Tots hem coincidit que els pressuposts generals de l'Estat han deixat les Illes Balears a la cua de les inversions territorialitzades; així ho hem debatut i acordat en aquest parlament. Dia 22 d'octubre, en Comissió d'Economia i Pressuposts, acordàvem per unanimitat considerar negatives les xifres d'inversió que els pressuposts generals de l'Estat destinen a les Illes Balears per a l'any 2014, i instàvem el Govern de les Illes Balears a fer totes les gestions que estiguin al seu abast per situar la nostra comunitat autònoma com a mínim en la mitjana per càpita d'inversió estatal.

L'Estat ha d'invertir més a les Illes Balears, una proclama unànime que vull destacar i que no ha estat l'única, perquè el passat dimarts en aquesta mateixa cambra i fruit de la interpel·lació del Grup Socialista al conseller d'Hisenda el Govern realitzava algunes afirmacions que també són àmpliament compartides, com ara la coincidència en la interpretació de l'Estatut d'Autonomia i especialment la disposició transitòria novena, la qual fixa que -i llegesc textualment- "la inversió de l'Estat s'establirà atenent la inversió mitjana per càpita realitzada a les comunitats autònomes de règim comú". No podem estar, en definitiva, a la cua d'Espanya tal com succeeix. Així ho estableix l'Estatut d'Autonomia, i tots, i vull remarcar en majúscules i negreta aquests tots, tots hem reconegut que les inversions estatals són pèssimes per a les Illes Balears, i tots reconeixem que la llei ens empara en l'exigència que el Govern de l'Estat inverteixi més a les Illes Balears.

I aquests punts d'encontre els voldria remarcar. Açò no és poc. Coincidim, per tant, en el que volem, i, el que encara és més important, coincidim en el fet que tenim el dret d'aconseguir-ho. Idò bé, ara en certa manera ens falta el com, com ho podem fer perquè el Govern de l'Estat inverteixi molt més a les Illes Balears, quina estratègia hem de seguir, quines passes hem de fer, com ho hem de fer per aconseguir-ho.

El conseller Marí dimarts dia 25 d'octubre, a una pregunta de control parlamentari formulada pel Grup Socialista feia una afirmació que també vull remarcar: parlava el Sr. Marí de reclamar políticament i jurídicament les inversions que corresponen a la nostra comunitat autònoma. Hi venim d'acord, li diria al Sr. Marí si ara fos aquí. Fem-ho, reclamem políticament i jurídicament les inversions que ens corresponen, però deim: fem-ho bé, i per fer-ho bé primer de tot és necessari definir quines han de ser aquestes inversions, quins són aquests projectes, on s'executaran i per què s'executaran. Es tracta que quan el Govern vagi a Madrid a reclamar políticament el que ens correspon ho pugui explicar i ho pugui defensar.

L'Estatut d'Autonomia parla d'inversions en R+D+I, transports, port, medi ambient, ferrocarrils, carreteres, obres hidràuliques, protecció del litoral, costes i platges, parcs naturals i infraestructures turístiques. I per açò mateix des del Grup Socialista els proposam elaborar un pla d'inversions productives a les Illes Balears que s'executi totalment i que s'ajusti totalment a allò establert a l'Estatut, de manera que Madrid no pugui dir que no. Els proposam definir les inversions, presentar-les davant l'Estat tal com marca l'Estatut i aconseguir-ne, per tant, els recursos econòmics.

I ara sí, en cas que Madrid digui que no, que no vol fer les inversions, que no vol complir l'Estatut, que no vol complir la llei orgànica aprovada per Corts Generals, aleshores hem d'emprendre les accions judicials de forma clara i contundent per tal que el Govern central inverteixi els recursos que ens pertoenen. Tenim la raó i la llei del nostre costat, per tant tenim la responsabilitat de defensar-ho i de fer-ho complir.

Ja veuen, senyores i senyors diputats, que la proposta que avui presentam no es fa gens enfora de les afirmacions del Sr. Marí, el qual parlava, i ho torn repetir, de reclamar políticament i jurídicament les inversions que corresponen a la nostra comunitat autònoma.

Esperam, idò, que siguin conseqüents amb aquestes afirmacions fetes per part del Govern i puguem comptar avui amb un ampli suport parlamentari. Com també esperam poder-ho fer amb la proposta referida al nou règim especial per a Balears, el qual, i sempre d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, s'haurà d'aprovar al llarg del 2014. És cert, el Grup Popular i el Govern ja han rebutjat la proposta del Grup Socialista, presentada ara fa uns mesos, de crear una comissió no permanent que permetés fer una proposta conjunta, treballada i acordada de totes les forces polítiques.

Ens semblava que aquesta era una fórmula adient, la de l'acord previ a una tramitació, i el Partit Popular s'hi va negar. Com també és cert que a cada pregunta parlamentària, a cada proposició no de llei, a cada compareixença o interpel·lació formulada des de l'oposició envers a quin punt es troba el nou règim especial per a Balears, la resposta del Govern i del Grup Popular sempre és la mateixa: estam fent moltíssima feina, estam treballant moltíssim, però no volem explicar què és el estam fent. S'hi neguen, el secretisme és tan gros que fins i tot podríem arribar a pensar que no estan fent res.

El que sí està clar és que mentrestant el temps passa i el calendari s'escurça, i és que és molta la feina que queda encara per fer abans que s'acabi l'any vinent. Pensem-hi bé; establir de forma argumentada, detallada i consistent els perjudicis econòmics derivats de la insularitat i quantificar-los econòmicament; elaborar un text jurídic sòlid i que doni una resposta encertada als perjudicis de la insularitat fixats prèviament; iniciar la tramitació parlamentària; cercar acords polítics, socials i institucionals; aprovar-la en aquest parlament; remetre-la a Corts Generals per tal que sigui tramitada i aprovada sense canvis significatius. I tot abans d'acabar el 2014, i queda per tant, idò, molta feina per fer i molt poc temps per fer-la.

Per açò mateix nosaltres preteníem fixar una data frontera per aconseguir l'objectiu fixat; dins el primer semestre del 2014 el nou REB ha de ser aprovat per aquest parlament i remès a les Corts Generals. Sí, ja sé que açò és molta feina, però el calendari proposat deixa encara un major marge de maniobra a la proposta del conseller Marí, el qual, en compareixença a la Comissió d'Economia, afirmava, i llegesc textualment: "Farem tota la feina que faci falta, i així serà, perquè el març del 2014 la llei sigui al Parlament estatal". Ho torn repetir per evitar qualsevol malentès i que em corregeixin els membres de la Comissió d'Economia si dic alguna cosa equivocada: el Govern, per boca del conseller Marí, va afirmar que remetrà el nou REB a les Corts Generals en el mes de març de l'any vinent.

Des del Grup Socialista estalonam aquest calendari; de fet la nostra proposta és fins i tot més flexible de la que va proposar el mateix conseller, perquè parlam de fer-ho efectiu dins el primer semestre del 2014 i per tant fins al mes de juny. Som conscients de la feina que hi ha i per tant, en vistes a cercar aquest acord ampli del Parlament, allargam fins i tot uns mesos aquest termini. I ho feim perquè ens sembla important un acord unànimе d'aquest parlament que atorgui una major fortalesa al compliment de l'Estatut i a les tasques que hagin d'iniciar-se amb el Govern central. Com veu -diria també al Sr. Marí si avui fos aquí- l'escoltam i li donam suport en aquelles propostes en les quals coincidim.

I ja vaig acabant. Estam, i crec que d'açò també n'hem de ser conscients, en un escenari favorable, a pesar de totes les dificultats, per aconseguir aquests objectius proposats. Tenim l'oportunitat d'incrementar les inversions de l'Estat a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera, i dotar de majors aportacions econòmiques el Govern de les Illes Balears per compensar els perjudicis de la insularitat sense dependre de grans acords d'estat ni de dinàmiques promogudes per altres comunitats autònomes. Tenim al nostre abast l'increment de recursos econòmics per a les Illes Balears, tenim la capacitat de millorar el nostre finançament, d'incrementar les inversions i de poder-ho fer, a més a més, de forma immediata, sense esperar ningú, depenent tan sols de nosaltres mateixos, ara, però, açò sí, és necessari presentar projectes davant el Govern central que no puguin rebutjar perquè s'ajusten al mil·límetre del consignat a l'Estatut d'Autonomia.

I fem-ho des de la consciència que la llei ens dona la raó. Per açò és necessari, insistesc, elaborar un text jurídic sòlid, que inclogui els compromisos econòmics de l'Estat cap a les Illes Balears per compensar la insularitat. Facem que siguin aprovats per les Corts Generals tal com estableix la disposició sisena de l'Estatut, i fem-ho des de la consciència que la llei ens dona la raó. Mai, mai no ho havíem tingut tan bé, depèn només de nosaltres, i siguem-ne conscients, Madrid té l'obligació institucional, política i jurídica d'acceptar-ho i d'aprovar-ho perquè l'Estatut d'Autonomia ens empara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE 12895/13. Té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui ens trobam una vegada més amb un debat que ja es fa massa reiteratiu, un debat que vol enfrontar la demagògia i la responsabilitat de qui proposa aquesta moció amb el rigor i la seriositat amb què el Govern està actuant per intentar salvar els mobles de la desfeta que el govern del pacte de progrés va provocar en tantes coses, com també en les inversions estatutàries.

Parlam de finançament, un finançament que en el cas de la nostra comunitat autònoma reposa sobre tres cames. Una primera cama, la mateixa llei de finançament, que vindria a ser la distribució que es fa per part de l'Estat entre les diferents comunitats autònomes dels impostos d'IRPF, IVA, impost de societats..., bàsicament aquests.

Segona cama, són les inversions estatutàries, que intenten compensar el deute històric amb Balears; com molt bé va dir el conseller d'Hisenda, si miràssim les sèries històriques d'inversió pública, tant la que fa pública la Fundació BBVA com la que publica l'Institut Valencià d'Investigacions econòmiques, ens adonam que des de l'any 1964 fins a l'any 2004, en quaranta anys d'inversió pública, l'única comunitat que no ha anat convergint cap a la mitjana d'inversió és Balears. No només no ha convergit, sinó que s'ha fet més enfora. Per tant aquesta situació de desequilibri s'havia d'anar corregint, i s'havia d'anar corregint amb les inversions estatutàries, unes inversions que -el Sr. Pons ho ha dit- vénen recollides a la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia.

I la tercera cama, la tercera cama del nostre finançament, és el règim especial per a Balears, el REB, una llei que el que pretén és compensar Balears dels efectes i perjudicis de la insularitat. La revisió del REB està també recollida a l'Estatut d'Autonomia a la disposició addicional sisena.

I quina és la situació actual? Llei de finançament. La llei vigent, la 22/2009, de 18 de desembre, és una llei clarament injusta per a Balears, ens deixa a la cua del finançament de les comunitats autònomes. A part d'açò és un sistema complex, poc transparent, no preserva l'equitat, no s'adapta als cicles econòmics, ja que els ingressos del sistema arriben dos anys després d'haver-se produït. Avui el Sr. Pons, en una intervenció avui matí, deia que els ingressos d'IVA, d'IRPF, d'impost de societats..., davallaven en aquesta comunitat autònoma dins el 2014; és que ens arriben els de fa dos anys, és que ens arriben els de fa dos anys per culpa del sistema de finançament que en aquests moments tenim.

Tots coincidim que aquesta llei socialista -la realitat és que és socialista- s'ha de modificar, s'ha de reformar, i afortunadament avui, gràcies en bona part a la insistència d'aquest govern i del seu president, el Govern central està disposat a modificar aquesta llei, i a fer-ho dins l'any que ve, dins l'any 2014.

(Remor de veus)

I per poder tenir totes les dades sobre la taula a fi d'afrontar aquesta modificació amb rigor i amb coneixement de causa, es publicaran dins enguany les balances fiscals, i a més el primer trimestre de l'any que ve tindrem els informes d'una comissió d'experts creada per estudiar la reforma tributària, dos elements fonamentals per poder afrontar la reforma del finançament amb totes les dades necessàries i amb totes les garanties.

Inversions estatutàries. En quina situació estam en aquests moments? La realitat és que han arribat en inversions estatutàries a Balears 298 milions d'euros, a més de 57,4 milions del conveni del ferrocarril; açò és el que ha arribat real en doblers a aquesta comunitat autònoma. No van arribar mai, ni de bon tros, els 400 milions d'euros que moltes vegades des dels partits de l'oposició ens diuen, mai no varen arribar 400 milions d'euros anuals en aquesta comunitat autònoma. I d'aquests 298 milions d'euros d'inversions estatutàries que ens van arribar, que realment ens van arribar, 150 milions es van desviar a despesa corrent. Aquesta és la dura realitat, la realitat que alguns no volen escoltar, però és la que hi ha en aquests moments i que el Govern, per a desgràcia seva, està intentant afrontar. En aquests moments des del Govern s'estan fent tots els esforços possibles per reconduir aquesta situació i per evitar, i per evitar, haver de tornar aquests 150 milions a l'Estat.

Com ens podem plantejar noves inversions, com ens podem plantejar fer un pla d'inversions si encara tenim 150 milions d'euros que van arribar aquí i que el pacte de progrés es va gastar en altres coses? Com ens podem plantejar noves inversions quan tenim 150 milions d'euros en inversions que encara hem de justificar?

Mirin, el pacte de progrés va ser catastròfic en molts d'aspectes, i les seqüeles d'aquell govern les sofrim encara durant molts d'anys, però les inversions estatutàries són precisament un exemple claríssim d'aquells anys d'irresponsabilitat, de nyaps i d'impunitat. Em sembla mentida que davant aquests fets claríssims, que demostren la mala gestió dels anteriors governants, avui el Sr. Marc Pons pugui fer el discurs que fa. Demostra una total irresponsabilitat que avui, quan encara hem de salvar 150 milions d'euros en inversions, es pugui plantejar fer o demanar un pla d'inversions, per posar un exemple.

Però és que a més a més hem de destacar una cosa: que qui ens diu tot açò és el Sr. Marc Pons, tan reivindicatiu ara, però que no ho va ser gens quan va ser president del Consell de Menorca; no va dir res mentre el president Antich es gastava els doblers del Parc Bit i els doblers de S'Enclusa en despesa ordinària, no va dir res i ell era el president del Consell Insular de Menorca. Ara sí que ronca, però quan estava en el Consell Insular de Menorca era com un benet, era com un benet, no el sentien per a res, mai no va defensar Menorca, i així ens la va deixar.

(Alguns aplaudiments)

Quant al règim especial, el REB, en aquests moments està vigent una llei de 1998, i l'Estatut d'Autonomia preveu a la disposició addicional sisena que l'actual REB s'ha de reformar dins l'any 2014, i jo hi era, a la Comissió d'Economia que el Sr. Pons comentava anteriorment, i efectivament el Sr. Conseller, el Sr. Marí, a la Comissió d'Economia, es va comprometre a tenir enllestit un nou REB dins els terminis legals, i va afirmar que començarà una roda de contactes amb els partits de l'oposició a fi de presentar un nou REB el més consensuat possible, declaracions del conseller d'Hisenda.

(Remor de veus)

Què més volen?, què més volen?

I a tot açò que hem dit hem d'afegir a més a més les inversions territorialitzades dels pressupostos generals de l'Estat, unes inversions que, ho hem dit en altres ocasions, consideram injustes i que són negatives per a Balears, i ho hem dit públicament i ho hem aprovat públicament també de forma unànime en aquest parlament. Les inversions territorialitzades estan enfora encara de la mitjana estatal. No obstant açò és cert..., evidentment és cert que no estam a la mitjana estatal, però hem de ser rigorosos quan parlem. La realitat és que mai, mai, les inversions territorialitzades que ens arriben via pressupostos generals de l'Estat no havien estat en aquests moments tan a prop de la mitjana espanyola com ara, sense voler dir que estiguem contents amb les xifres actuals, però allò cert és que, per exemple, l'any 2008 la diferència amb la mitjana espanyola era de 223 euros per habitant; l'any 2009, que va ser l'any millor en inversions estatutàries, la diferència ens va situar a 80 euros per càpita de la mitjana; i l'any 2013, comptant els 78 milions més els 90 milions del conveni de carreteres, la diferència amb la mitjana va ser de 74 euros per habitant. I l'any 2014, de les inversions inicialment previstes, 74 milions d'euros, avui i a través d'una esmena ja hem aconseguit que els pressupostos contemplin 74 milions més addicionals en inversió en obres hidràuliques i depuradores. Estam fent la feina ben feta, estam aconseguint inversions per a aquesta comunitat autònoma, hem duplicat les inversions previstes per a l'any que ve.

I per altra banda hi ha una curiositat i l'altre dia ho deia el conseller d'Hisenda. Mentre que el Govern del Sr. Zapatero ens feia arribar 298 milions en inversions estatutàries, per altra banda ens negava els 333 milions del conveni de carreteres, allò que ens donava amb una mà, ens ho llevava amb l'altra. Per tant, les inversions estatutàries que en teoria varen arribar queden certament en entredit.

Hem presentat quatre esmenes...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... quatre esmenes de substitució a l'esmena socialista. La primera, per instar el Govern central a complir l'Estatut d'Autonomia, tant allò que fa referència a les inversions estatutàries, com allò que fa referència a un nou REB. Creim que aquesta esmena s'hauria d'aprovar per unanimitat. Es tracta de reclamar allò que ens toca, reclamar allò que és llei. Però açò ha de venir acompanyat de la constatació de la realitat actual, constatar que varen arribar a Balears 298 milions en inversions estatutàries i que el govern del pacte de progrés va desviar 150 milions a despesa corrent. Hem de constatar açò, perquè açò és un fet. Si com deia el Sr. Pons, per fer-ho bé, hem de constatar la realitat. És important reconèixer la veritat, si negam les evidències, difícilment es poden fer propostes realistes i de sentit comú. I és important reconèixer la veritat per intentar en un futur no tornar caure en els mateixos errors. I per açò a una

altra esmena demanam que rebutgem aquesta pràctica de desviar els fons corresponents a inversions estatutàries per cobrir despeses ordinàries.

La darrera esmena és de sentit comú, donat que es van desviar 150 milions d'euros a despesa ordinària i que aquests doblers, el Govern central els va enviar per dedicar-los a determinats projectes d'inversió, el que demanam és que el Govern, com ja està fent, faci els esforços oportuns, ja sigui mitjançant les pròrrogues dels convenis, o ja sigui mitjançant modificacions dels projectes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... a fi d'evitar que s'hagin de tornar els doblers d'aquestes inversions.

Mirin -ja acab-, tots volem el millor per a la nostra comunitat, tots volem que arribin les màximes inversions possibles, tots volem que Balears estigui millor finançada. Tots volem en el fons el mateix. Per tant, crec sincerament que en les qüestions de finançament, en allò que realment tots ens hi jugam molt, hauríem d'intentar defugir del debat polític, no fer batalla política i intentar mantenir una única veu davant el Govern de l'Estat, fer sentir un mateix discurs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Tots sabem de les dificultats que hi ha, hi hagi el partit que hi hagi governant a un o altre lloc. I per aconseguir açò que és just per a la nostra comunitat, és important anar tots junts. El conseller Marí -ja acab- sempre ha dit que tenia la mà estesa i aquesta és l'actitud del Partit Popular, mà estesa per fer un front comú davant el Govern central per reclamar allò que ens correspon.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS per fixar la posició. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes, diputades i diputats. Vagi per endavant el suport del nostre grup parlamentari a la moció del Grup Parlamentari Socialista, a l'hora de reclamar les inversions estatutàries i ens serveixen com a raons les mateixes quatre propostes que es fan en aquesta moció. Primer perquè toca, perquè és de justícia amb les Illes Balears i perquè ho diu l'Estatut. Segon, perquè són unes inversions més necessàries

que mai i avui hem conegut les dades de l'atur, ja no som la locomotora d'Espanya en creació d'ocupació, som la locomotora d'Espanya en destrucció i per fer les polítiques necessàries fan falta doblers.

Sí a aquesta proposició perquè en coherència amb allò que el mateix conseller va dir d'emprendre accions polítiques i judicials, les que facin falta, per fer que això es compleixi, hi estam totalment d'acord i perquè s'ha d'aprovar el REB l'any que ve, faltaria més! Si a tot allò que tenim, hi afegim la nostra condició insular i un estat que pràcticament mai ha tengut en consideració, doncs malament anam. De totes maneres és un suport crític, crec que val la pena reconèixer que aquestes inversions estatutàries que varen quedar molt bé i objectivament són una millora damunt el paper, varen ser de les primeres coses afectades per les retallades que varen començar el 2010 a la darrera etapa del Sr. Zapatero i això ens ha creat quantitat de problemes.

Ens trobam per tant davant d'aquesta moció, en la qual hi estam d'acord, i ens trobam també davant quatre esmenes, ho he de dir, una esmena pràcticament a la totalitat com ha dit el Sr. Camps, per part del Grup Parlamentari Popular. Ens trobam el primer punt que és un autèntic brindis al sol, no deixa de tenir gràcia que quan jo promet l'Estatut per imperatiu legal, em diuen que som un crític, un radical i un anti sistema, però que haguem de debatre o que haguem de votar en aquest Parlament, instar el Govern de l'Estat a complir una llei orgànica, i això què és si no és anti sistema, anti estat de dret pràcticament, no?

Hi ha el primer punt que és una paradoxa dins un estat democràtic i de dret. I llavors hi ha tres punts de lamentacions, perquè a part de lamentar-se, es lamenta el conseller, es lamenta el president, es lamenten els portaveus del Partit Popular, què fan sobre aquest tema? Tenen sang a les venes? Jo és per això que he duit i ho duré cada vegada que parlem d'aquests temes perquè ja estic un poc cansat, un paquet de *kleenex* i un Estatut, a falta de paper higiènic perquè és per al que serveix cada vegada que parlam d'aquest tema. I perquè estic cansat que es lamentin, i aquesta és la metàfora de la política del Partit Popular a l'hora de parlar d'inversions estatutàries i a l'hora de parlar de qualsevol mena de política que tengui a veure a reclamar un mínim de justícia en el tracte d'Espanya cap a les Illes Balears.

(Remor de veus)

Faré meves unes paraules d'un periodista local de fa uns dies en relació a aquesta qüestió, *los tiempos cambian, el saqueo permanece*, es referia al tema que avui debatem aquí. I és que quan parlam d'inversions estatutàries no parlam que l'Estat ens faci cap favor, parlam d'un mínim element corrector amb tot un balanç, i balanç també és una paraula contradictòria quan la situam en aquest context, d'un balanç fiscal de l'Estat amb les Illes Balears, que no té res de balanç i molt de saqueig, com deien les paraules d'aquest periodista i ho deia en castellà,

segurament no és molt sospitós de ser nacionalista. Un balanç o un saqueig que ens ve per la via del finançament, començ a treure *kleenex* i a plorar que és allò que fan els consellers tots els dies, pressupost general de l'Estat, estatutàries; finançament, que un 15% del nostre Producte Interior Brut se'n vagi a l'Estat i en el projecte de pressuposts que va entrar la setmana passada el Govern en aquesta cambra, hi hagi 30 milions d'euros de transferències de l'Estat cap a la comunitat?, és que no té nom, això no passava ni en temps de les colònies d'ultramar, i això és el que estan fent vostès.

Pressuposts generals de l'Estat, som objectivament a la cua de l'Estat en inversions. Vostès presenten una esmena, quina feïnada!, una esmena i tenen el cinisme, i això no és el club de l'humor, és el Parlament, de dir que estam millor que mai, que estam millor que mai en inversions territorialitzades.

Inversions estatutàries. Cert que amb el Partit Socialista no va arribar tot allò que havia d'arribar i he dit que el nostre suport és un suport crític. Però, veuen aquest quadre? Els sona? Això és el que passejava abans de les eleccions generals el Sr. Aguiló, el predecessor del Sr. Marí, fent comptes de tot el que ens devien en inversions estatutàries, 1.418 milions d'euros, quasi 1.419, jo a aquestes alçades ja em conformaria amb molt manco, fins a l'any 2011, i hi hauríem de sumar, ja m'és igual si hi volen sumar 200 o 400 milions cada any el 2012 i el 2013; però això era el que deien vostès quan feien campanya i deien "quan hi hagi els nostres a Madrid això arribarà, nosaltres lluitarem". Bé.

Bé i ara què? Vostès són aquí, els seus són a Madrid i estam igual, estam pitjor que mai i tenim un problema. Tenim un problema perquè si no es concreten aquestes inversions i el seu pagament evidentment, que ha estat un problema etern, siguin coses noves com el que planteja la moció del Grup Socialista o siguin ja coses compromeses com el tren, que no han batallat gens ni mica amb tot allò que hi havia compromès i conveniat perquè arribés, no es poden fer les polítiques que s'han de fer, com per exemple les polítiques necessàries per lluitar contra l'atur, perquè els consells insulars tenen projectes en marxa que estan aturats i en el limbe pendants d'aquestes inversions pactades i que formen part també del nostre Estatut. I si tot això no se concreta abans d'acabar el 2014 i abans que es faci el nou REB, que tant de bo que arribi aquest nou REB i que el puguem pactar, cosa de la qual ja som més escèptic, aquests doblers es perdran i es perdran per vostès, no per cap altra cosa.

A més, quina és l'actitud que ens trobam per part del Govern del Partit Popular i d'aquest grup parlamentari, no és un actitud valenta i decidida, nosaltres pensam que mínimament digna, acab.

Ara agafam per bo aquest argument que s'han tret del barret dels 150 milions d'euros gastats en despesa corrent. Miri, jo els ho compr, *acceptamos barco*, el pacte ho va fer fatal, es va gastar 150 milions d'euros en despesa corrent, d'acord. I jo trec aquí la liquidació de 2012, que encara hi figuren els 582 milions d'euros de deute històric, pressupostat per Jaume Matas, àlies el millor gestor de la història de Balears, 582 milions d'euros per dèficit de transferències en educació i en sanitat, que encara ara surten en el pressupost, és una rèmor, i dic molt bé, 582 menys 150 igual a 432 milions d'euros. Estam en pau, no?, idò no, no estam en pau, encara ens deuen,

hi ha un saldo de 432 milions d'euros a favor de les Illes Balears. Aquests són els arguments de barret, Sr. Camps, clar que sí!

Per poder fer això, que es pot fer, es pot fer, fa falta un govern que negociï, que vulgui i que sàpiga negociar i a Madrid evidentment un govern que sigui una mínima part de generós amb aquesta comunitat del que ho ha estat amb els bancs, no vull fer el compte de milers de milions d'euros que els han donat sense res a canvi. Els bancs no poden caure, seria un drama. Ara si cau aquesta comunitat, no passa res, hi ha els nostres! Qualque dia ens salvarem i després ve el purgatori i totes aquestes coses. Bé, sempre ens queden els *kleenex*.

De veres diguin-m'ho, quantes comissions mixtes hi ha hagut?, quants de projectes ha presentat aquest govern? És la seva obligació. Quantes vegades i amb quins mitjans han reclamat que es pagui allò que es deu amb els convenis que ja hi havia signats, amb les inversions que hi havia compromeses? No ho sabem. Miri, jo aquí tenc la darrera sol·licitud de documentació, de Nel Martí del nostre Grup Parlamentari, gener de 2012, encara no ens han contestat!, cada vegada que des del Grup Parlamentari MÉS reiteram una pregunta escrita, o una sol·licitud de documentació sobre aquest tema, saben què es reitera?, la seva incapacitat per fer front a aquesta qüestió. Dos anys perquè ens contestin això! Ho reiteram, què és que tenen alguna cosa a amagar, a part de la incapacitat?

No veim lamentablement un govern amb actitud de negociar amb el Govern central en termes de justícia, justícia. Que s'oblidi dels retrets, perquè el que duen aquí són retrets, la moció del Grup Parlamentari Socialista jo crec que era en positiu, duen retrets, retrets de pati d'escola. I no els veim tampoc amb la més mínima predisposició d'allò que hem plantejat moltes vegades des del nostre grup parlamentari de dir bé, facem un realment de veres un front comú davant Madrid per reclamar allò que ens toca. No tenen aquesta actitud, estan en mode *kleenex* i en lloc d'assumir el seu lideratge, el lideratge que haurien d'assumir davant una qüestió estratègica i necessària per a les Illes Balears, com són les inversions estatutàries, l'únic que fan és embullar amb altres temes, i avui matí n'hem viscut un en directe, d'això, o es treuen el mocador per plorar, o fan com els infants petits, donen la culpa a l'altre del que fan o en tot cas que no fan, com és el cas.

Vostès poden estar en mode *kleenex*, però la ciutadania de les Illes Balears, governi qui governi a Madrid, mereix ser tractada amb dignitat, i són vostès, senyores i senyors del Partit Popular, sigui el partit que dóna suport al Govern, sigui el mateix govern aquí o a Madrid, els que tenen en aquests moments la responsabilitat i l'obligació de defensar allò que és just i necessari per als ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra. Però lamentablement no ho fan. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Anem per pans. El Sr. Camps parlava que hi havia tres grans potes: la Llei de finançament, les inversions estatutàries i el REB. Què els volem fer veure nosaltres? Que les inversions estatutàries i el REB no depenen d'acords amb la resta de comunitats autònomes, no depenen de dinàmiques d'Estat, sinó únicament de complir una llei que ja existeix. Per tant, oblidin-se d'açò i facin complir la llei tal com està establerta en aquests moments i que és el que en aquests moments vostès semblen que es volen negar.

La proposta que nosaltres avui duim aquí és una proposta..., i m'agradaria que constés en acta, jo lament moltíssim que avui el conseller d'Hisenda no estigui assegut aquí i pugui seguir aquest debat, perquè surten dels seus compromisos les propostes que nosaltres avui duim aquí. Miri, el Sr. Marí va dir, llegesc textualment: "el Govern reclamarà políticament i jurídicament les inversions que corresponen a la nostra comunitat autònoma" i nosaltres avui duim una proposta que diu que el Govern tiri endavant les accions polítiques i judicials necessàries per tal de garantir el compliment de l'Estatut d'Autonomia. Votaran a favor vostès? Per tant, què fan? Deixen venut el conseller, el deixen venut i el deixen tirat i per açò ni tan sols apareix aquí?, és açò?

Què ens trobam?, la segona, el conseller va dir: "farem tota la feina que faci falta, i així serà, perquè el març del 2014 la llei sigui en el Parlament de l'Estat, el nou REB". Perfecte i nosaltres duim una proposta que diu, "que el REB (...) el Parlament de les Illes Balears perquè sigui aprovada i remesa a les Corts Generals en el primer semestre del 2014". Ell parlava del mes de març, nosaltres li deïm fins el mes de juny, el primer semestre. Vostès a açò tampoc ho votaran a favor. Clar, el conseller avergonyit, o està amagat davall la taula, o ni tan sols ha vingut. Normal, l'han deixat venut! Açò sí, després ell parla d'aquesta honestedat intel·lectual. I jo li hauria de dir al conseller, què ens falta llavors? Valentia política per complir la paraula donada? És aquí allà on ens movem? Arribam a aquest extrem? Que un conseller compareix en aquesta mateixa cambra a una comissió, assegura el mes de març que hi haurà nou REB que serà enviat a les Corts Generals. I quan duim aquí aquesta proposta, no per al mes de març, per al mes de juny, donam més avantatge al Govern, perquè tenguí el temps necessari, el conseller ni tan sols compareix? Açò no toca i em sap greu, els he de fer aquesta reflexió, al portaveu del Partit Popular i al Partit Popular. No només fa falta l'elegància, açò es va produir fa dues setmanes, no es que agafi un text de fa un any i vengui aquí..., no, no la setmana passada i vostè ho va viure. Com pot ser que ara voti que no, si en aquell mateix debat vostè treia pit que el mes de març, el Sr. Barceló ho recordarà perfectament, que el mes de març estaria aprovat tot. Com és possible? Acordin, votin aquí amb nosaltres i agafin un compromís de Parlament per estalonar el Govern de les Illes Balears. Si no és així, perden credibilitat i esper que la portaveu del Govern així li traslladi al seu company. Avui ha perdut una

oportunitat d'or, per donar la cara front els compromisos i a la paraula donada d'un conseller.

Seguim un poquet més, perquè després sempre hi ha aquesta part picant, al Sr. Camps li encanta allò de l'herència rebuda, miri que fa vegades que li ho dic, miri's la liquidació del 2011 del govern autonòmic, aprovada pel Sr. Aguiló i pel Govern. A la liquidació de 2011 trobarà les inversions estatutàries, totes, fins i tot trobarà el Palau de Congressos que ens vam gastar els doblers amb altres coses. I ara et demanes, es van gastar els doblers amb altres coses i ara hi han posat 8,5 milions aquest any per acabar el Palau de Congressos? O seria que no els interessava en aquell moment i el que volien era fotre canya a la passada legislatura? I jo li dic, si han trobat ara els doblers del Palau de Congressos de les inversions estatutàries, com pot ser que vostè admeti que encara no han trobat els del Parc BIT, o de la fibra òptica, o de Can Weyler, o d'Antoni Catany? Hi són tots, perquè estan aprovats per vostès mateixos!

(Alguns aplaudiments)

Crec que açò és una falta de responsabilitat i en aquest pressupost s'ha posat de manifest, 8,5 milions, i la batlessa d'Alaior ho sap perfectament, encara cerca els del Parc BIT. Els trobarà a la liquidació del 2011, aprovada pel mateix govern. Tant és així, que el president del Consell de Menorca va dir que tenia els doblers per fer l'Enclusa, ho sap perfectament el senyor batle, i al final ara diu que no la farà, no perquè no hi hagi els doblers, perquè ja no els dona temps. Per tant, els és més important l'estratègia de cercar el culpable i de voler culpar la feina de la legislatura passada d'haver de resoldre els problemes. I açò és una falta de serietat i d'honestedat política tremenda, Sr. Camps, tremenda.

I després li faig, i vaig acabant ja, una darrera pregunta: troben vostès que hi ha alguna comunitat autònoma de tota Espanya que no hagi presentat cap projecte davant Madrid, que n'hi deu haver de comunitats autònomes que no hagin presentat un projecte davant Madrid perquè els ho executi, què n'hi deu haver? Una segur, aquesta, però crec que cap més, perquè els pressuposts cada any a les altres comunitats autònomes pugen, menys aquí, menys aquí.

(Remor de veus)

I per tant aquí tenim un problema i és que hi ha una falta directa de tenir iniciativa i de presentar. I em diu: vostè quan era president no en va presentar cap. Miri, que en aquests moments treguin pit per S'Enclusa, per la fibra òptica, pel Parc Bit, pel Camí de Cavalls és perquè un servi...

(Remor de veus)

..., oi, i tant com sí!, és perquè un servidor, juntament amb els presidents de la resta de consells insulars, i ho saben perfectament, els van batallar, els van presentar, els van firmar i van aconseguir els recursos. Quin és el problema?

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PONS I PONS:

Que no tenen la valentia ni política, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

... ni el coratge, ni la gestió de saber-los materialitzar, i açò és el gran drama, que ploreu cada dia. M'ha semblat irònica la idea del *kleenex*, però necessitarien una caixa xinesa grossa, perquè no s'han aturat de plorar.

I nosaltres avui els proposàvem: oblidem-nos del passat, presentem projectes, els que vostès vulguin, Sra. Consellera, els que vostès vulguin, els que trobin més importants, però facin el favor de fer invertir l'Estat a les Illes Balears, perquè anam necessitats d'aquestes inversions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

I lamentam, i ja acab, lamentam que vostès no estiguin disposats a fer açò.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, hi ha una esmena. No s'accepten, d'acord.

Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 30 vots en contra i 24 a favor.

VI. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 4166/13, de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats a les Illes Balears.

Passam ara al punt sisè de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i la votació del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 4166/13, de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats a les Illes Balears.

Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula la consellera, la Sra. Núria Riera, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, vull saludar el representant de l'associació empresarial CAEB que ens acompanya, el president de la Federació de municipis de les Illes Balears i els representants d'altres administracions amb competència en la matèria, gràcies per acompanyar-nos avui aquí.

Iniciem ara el debat de les esmenes parcials presentades al Projecte de llei de règim jurídic per a la instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, una llei que substituirà la Llei de llicències integrades d'activitats de l'any 2006 i que deixarà sense efectes, a més, diverses disposicions d'altres normes que quedaran integrades a la nova llei.

Fa set anys, quan es debatia en aquesta mateixa cambra la llei que aquesta substituirà, tots varen coincidir a destacar la importància del text. En aquell moment es parlava d'una norma absolutament innovadora, es ressaltava que fusionava en sol text tots els procediments, tant en matèria de llicències d'activitats classificades com d'espectacles públics i activitats recreatives, paradigma de l'agilitat administrativa en aquell moment, ara, set anys després, és realitat que ens demana una adaptació a les necessitats actuals.

El projecte de llei de règim jurídic per a la instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears va iniciar el seu camí el 10 de novembre del 2013, amb la tramitació administrativa, començant amb l'inici de la fase d'exposició pública. El 24 d'abril del 2013, entrava al Parlament i iniciava, per tant, la seva tramitació parlamentària. Previ al plenari d'avui, a les ponències d'estudi i en els debats en comissió, s'ha fet una gran tasca de consens, el text d'aquesta llei que avui debatem és un text que ha estat profundament analitzat per tots els grups representats en aquesta cambra. Han estat nombroses les aportacions, aportacions que han enriquit la norma i, gràcies a aquesta actitud constructiva, la llei d'activitats sortirà d'aquesta cambra enriquida amb una gran aplicabilitat pràctica.

Posaré a les meves paraules dades objectives: el projecte va rebre 108 esmenes presentades; 23 s'han acceptat i 18 s'han transaccionat; és a dir, s'han recollit 41 esmenes, quasi la meitat, i per tant s'ha fet un gran esforç en benefici general per part de tots els grups d'aquesta cambra, el meu agraïment idò a tots per les aportacions fetes.

És important tenir la millor llei possible, ja que la repercussió que té sobre l'activitat econòmica i la seva seguretat jurídica serà rellevant. En aquesta línia fa feina el Govern, els darrers mesos hem vist xifres que indiquen, amb tota la prudència que requereix la recuperació econòmica, que alguna cosa canvia. Ara fa un any complet que l'atur davalla a les Balears i sis mesos consecutius que a les Illes es crea ocupació neta respecte de l'any anterior. L'activitat del petit i mitjà comerç, després d'uns anys de crisi, ha remuntat i se situa en els balanços similars de fa quatre anys. La xifra de joves autònoms també va augmentar aproximadament en un 20% el segon semestre de l'any; és a dir, són només tres exemples, però un conjunt d'indicadors que deixen entreveure la possibilitat que la nostra comunitat encapçali la recuperació econòmica de l'Estat.

En aquest context és vital no deixar de prendre mesures que afavoreixin aquesta situació i en tot això la futura llei d'activitats serà un element més. Aquesta llei serà el camí curt i en línia recta que durà la possibilitat de muntar negocis i convertir-los en una realitat, farà possible una simplificació a les tramitacions de les activitats. Una de les obligacions de l'administració és facilitar i agilitar les gestions dels ciutadans i en el cas que ens ocupa és tractar de llevar els obstacles que puguin trobar emprenedors o empresaris si la normativa fos complexa i farragosa.

Amb aquesta mateixa filosofia de donar facilitats, a nivell estatal s'ha elaborat el projecte "Emprende en 3" en el marc de la CORA, "Emprende en 3", una plataforma tecnològica creada el mes de juny amb la idea d'unir, simplificar allò que existeix aprofitant les facilitats que donen les eines telemàtiques. Com el projecte que avui ens ocupa, un dels seus objectius és reduir els terminis per poder crear una empresa mitjançant la declaració responsable i un control *a posteriori*. A continuació, veuran, doncs, com la llei d'activitats no només segueix el mateix camí, sinó que s'adapta perfectament.

He començat fent referència al debat per a l'aprovació de la llei de l'any 2006, tornem ara a veure el salt qualitatiu d'aquests dos moments en el temps. Fa set anys, amb un govern Popular, consideràvem innovador unificar els procediments de llicències d'activitats classificades, espectacles públics i activitats recreatives, ara anam més enllà: unificam expedients d'obres i activitats en un sol expedient, aquesta és la solució per reduir temps d'espera, per evitar problemes de descoordinació entre els dos expedients i per simplificar de manera significativa els tràmits que siguin necessaris per dur endavant una activitat. Unificar expedients d'activitats i obres, a més, suposarà un augment de la seguretat jurídica, i aquesta seguretat, des del Govern, creim que serà atractiva perquè els inversors s'instal·lin a la nostra comunitat.

Senyores i senyors diputats, la nostra serà la primera comunitat autònoma de l'Estat espanyol a unificar aquests dos expedients, realment és un avanç important en el qual les Balears hi donaran exemple i obriran camí. I a això hi sumam que s'ha fet una nova classificació de les activitats, segons la qual un 90% es consideren menors i innòcues, el resultat és el següent: pràcticament la totalitat de les activitats, 9 de cada 10, es podran iniciar només presentant una declaració responsable. És un canvi de paradigma important, l'administració ha evolucionat, hem passat d'un temps en què era necessari

presentar un munt de papers i esperar una llarga tramitació per tenir una llicència, i ara el control serà *a posteriori*, dins un pla d'inspecció previst per l'administració, agilitam per tant l'inici de les activitats.

Un altre dels aspectes importants d'aquest projecte és que deixa molt clares les competències de cada administració. Serà competència dels ajuntaments el control i la potestat sancionadora en el seu terme municipal; quan hi hagi activitats de caire supramunicipal el competent serà el consell insular, i la comunitat autònoma, per la seva banda, serà competent en activitats suprainstancials. Aquest govern està especialment decidit a simplificar l'administració i això inclou simplificar també tota la normativa, no serveix de res tenir una administració més àgil si la normativa no l'acompanya.

Amb aquesta mateixa filosofia, es preveu a la llei d'activitats la creació d'un registre autonòmic d'activitats, es tracta que totes les administracions de la nostra comunitat s'adhereixin per acabar unificant tots els registres existents en un únic registre autonòmic. Així, es podrà fer el seguiment complet de tota la vida d'una empresa en un registre concret. A més, a aquests s'hi podrà accedir per via telemàtica. Imaginin la situació actual, cada ajuntament té el seu propi registre, també els consells i també la CAIB, cadascú estructurat a la seva manera, en definitiva, simplifiquem informació per evitar presentar la mateixa documentació a diverses administracions, així aconseguirem evitar duplicitats i problemes de descoordinació.

Es feia necessari canviar el concepte i el funcionament i aquest govern ho ha fet. Tenim davant nosaltres un projecte de llei que elimina duplicitats, que redueix, que simplifica. Tenim davant la llei de la confiança en l'empresari, de la llibertat a la iniciativa, de la responsabilitat de l'administració, un test que es posa en la línia d'una administració moderna que confia en la seva gent i que és del costat dels emprenedors i de l'activitat econòmica.

Vull, per tant, finalitzar i agrair el to constructiu de tots els grups que han participat durant la negociació de les esmenes i l'interès per dur endavant una llei tan important per a tots els balears, una nova norma que permetrà agilitar l'inici de les activitats i la dinàmica econòmica de la nostra comunitat. Facem, per tant, entre tots que aquesta agilitat sigui una realitat a les nostres illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 5407, 5408, 5409, 5410, 5411, 5412, 5414, 5415, 5416, 5417, 5420, 5425, 5426, 5427, 5429, 5430, 5432, 5434, 5435, 5436, 5437, 5439, 5440, 5442, 5443, 5445, 5447, 5449, 5450, 5451, 5452, 5453 i 5454/13, té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

(*Alguns aplaudiments*)

Sí, muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En esta legislatura siempre es una alegría poder intervenir en el trámite de una ley, ya que el decreto ley es la herramienta habitual para el ejercicio de la iniciativa legislativa de este govern, prueba de ello es que mientras en la legislatura pasada se tramitaron ocho decretos leyes frente a 34 proyectos de ley, en la presente llevamos 24 decretos leyes, frente a 26 proyectos de ley, cosa prácticamente única.

Nos encontramos ante una ley porque el Gobierno no tiene más remedio que utilizar el trámite por razón de la materia, aunque en algunas otras circunstancias en que las materias están sujetas a ley, también, se ha utilizado el decreto ley. No obstante, el mesianisme legislativo de quien considera el Parlamento un mero obstáculo a sus altos designios ha evitado que la ley que hoy se trae a votación sea una buena ley, como a todos no hubiera gustado que lo fuera.

No cabe duda que una ley sobre licencias de actividades no es una ley de gran alcance político, pero a ésta tampoco le faltan algunas gotas de cianuro caciquil, del que ja hablaremos en su momento, por ello esta ley era una ley adecuada para que se dispusiera de un trámite parlamentario sosegado, que permitiera perfeccionar al máximo el producto final.

A esta ley, desde el punto de vista de nuestro grupo parlamentario, le han faltado de dos a cuatro reuniones de ponencia, que hubieran permitido, quizás con mayor sosiego, llegar a un mejor acierto final. El pequeño caos que tuvimos que vivir en comisión fue un reflejo de una ley que llega a su último partido sin haber hecho la pretemporada. Y no se espanten, señoras y señores diputados, por lo que pueda pasar hoy, que no será estrambótico por la buena voluntad que todos los grupos parlamentarios, incluido también el Grupo Parlamentario Popular, hemos puesto para poder aclarar los términos de este debate.

No puedo dejar de referirme a lo que considero una pequeña barbaridad antidemocrática ocurrida en trámite de ponencia, por cuanto existiendo enmiendas presentadas por un diputado no adscrito, éste no pudo defenderlas al tener vetado formar parte de la ponencia. Por eso, cuando llegamos a la elaboración del dictamen de comisión, se dijo que existían conversaciones ente el Grupo Parlamentario Popular y el diputado no adscrito, para la admisión de alguna de sus propuestas, lo que nos ha llevado a un dictamen de comisión no todo lo perfecto que debería haberlo sido, en tanto en cuanto no ha podido tener el trámite de la ponencia adecuado para todos los diputados, pero esto es una anomalía democrática que estamos sufriendo ante esta legislatura. Quería que quedara constancia en el *Diari de Sessions*.

Asimismo, en la ponencia no votaron todos los diputados, como se debe hacer en caso de voto ponderado, puesto que nos faltaron los votos de los diputados no adscritos, que tienen prohibido votar en ponencia, que están excluidos del voto en ponencia y en todas aquellas circunstancias en las que el voto es ponderado, o sea, faltan diputados, un parlamento extraño en que hay diputados que no pueden tener acceso al derecho de voto en toda su extensión.

Quiero dejar constancia de lo expuesto, ya digo, para que quede en el *Diari de Sessions* por la excepcionalidad democrática que supone que nunca antes había habido en nuestra comunidad autónoma. Y también para poner en evidencia que esa excepcionalidad democrática tiene consecuencias en la tramitación de las leyes, donde acabamos viendo algunas chapuzas, improvisación, parches, etcétera, que perjudican la tramitación de la ley. Hoy vemos que, por circunstancias ajenas a su voluntad, el diputado no adscrito no está aquí. Entonces, ¿que pasa con esas enmiendas que algunas de ellas podrían haber mejorado esta ley? Pues que van a decaer, sin duda van a decaer. Entonces, que resulta que se le privó del trámite de ponencia, y una enfermedad, que si estuviera en el grupo mixto, pues sería posible que otro diputado del grupo mixto pudiera intervenir dándolas por defendidas, nos permitirá mejorar la ley, y no se podrá mejorar por la cabezonería de no estructurar este parlamento como se debería haber estructurado.

Pues bien, vamos a entrar en la ley concretamente, se trata de una ley que es muy difícil de entender para un ciudadano medio, a quién le resultará sumamente difícil saber qué camino debe de seguir en su deseo para obtener una licencia de actividad. Sigán en mi intervención y verán algunas de esas circunstancias. No quiero, con ello, achacar tampoco toda la culpa de este lenguaje críptico al Gobierno actual que ha elaborado el proyecto, probablemente entre todos tendríamos que ser capaces de hacer algún día una ley de actividades que fuera inteligible, por lo menos para la gran mayoría de las personas que la tienen que utilizar. Es una ley que, efectivamente, como ha puesto de relieve la consellera, tiene, como una de sus características generales el llamado control *a posteriori*; es decir que primero se presenta una declaración responsable, se inicia la actividad y después se revisa qué tal va esa actividad.

Pero veamos lo que nos puede suceder, nos puede suceder que una persona hace ese papel, declaración responsable, inicia la actividad. ¿La hará con seguro? ¿Encontrará una empresa de seguros que querrá asegurar una actividad de la que puede que no esté completamente seguro de que reúna todos los requisitos necesarios para poder funcionar? Será difícil, será difícil, y si una compañía de seguros no hace el seguro que corresponde a esa determinada actividad y empieza a funcionar, ¿podrá empezar a funcionar sin seguro? Entonces, nos podemos encontrar con que una relación de derecho, digámoslo así, privado, como es el correspondiente contrato de seguro uno necesita para llevar a cabo una actividad, no se pueda iniciar porque carezca de este determinado seguro. Incluso puede resultarnos que concediéndose ese seguro, la actividad comienza el desarrollo de sus funciones, hay un accidente y el seguro no cubra porque no reúne los requisitos adecuados, y nos encontremos con una situación en la que se tenga que dilucidar si reúne o no los requisitos adecuados para que pueda cubrir el seguro y los beneficiarios. De ese seguro, los perjudicados por los problemas que haya generado esa actividad, tener serios problemas para ellos.

Es decir, es un problema..., desde luego se agiliza, pero también entramos en un terreno de cierta inseguridad y es conveniente que se sepa y que se busque los caminos para resolver ese problema.

La ley sostiene que toda actividad debe tener licencia, eso es un principio, pero vemos que si lo que queremos es instalar una estación base de telefonía móvil, no necesita licencia, está excluida, se pueden poner estaciones base de telefonía móvil sin licencia. Nos dice la ley: salvo que venga exigida por la Ley 11/2006, de evaluación de impacto ambiental de las Islas Baleares. Fui a buscar en la Ley de evaluación de impacto ambiental de las Islas Baleares a ver en qué casos debían de tener licencia este tipo de antenas, no lo encontré, no lo encontré; sin embargo, sí que preveía esa ley la declaración de impacto ambiental en el anexo I, grupo 11, apartado g), para las pistas de esquí en Baleares. Es decir que en un momento determinado preveemos que determinadas instalaciones, que son muy exóticas para las Islas Baleares, sí que tienen que tener evaluación de impacto ambiental y por tanto tienen que tener licencia, y para antenas base de telefonía móvil no lo vemos, pero eran épocas, ya digo, en las que el Gobierno debía tener un cambio climático hacia la glaciación, porque recuerden, los diputados de Ibiza se acordarán de ello, que el Gobierno contrataba máquinas quita nieve para las autopistas en aquel momento. Ha habido cambio climático, pero va al revés.

(Remor de veus)

Nos quedamos más tranquilos sabiendo la previsión que hizo el Partido Popular de que las pistas de esquí estuvieran sometidas a expropiaciones, pero no entiendo por qué no se exige la licencia a una antena de telefonía, máxime cuando todavía no está claro que sean inocuas para la salud. Mantenemos viva una enmienda al respecto.

Es una ley también que debilita la posición de los ciudadanos, que se pueden ver perjudicados por el mal funcionamiento de la actividad. Y así, en el último párrafo del artículo 10.1 dispone que la administración puede eximir a determinadas actividades de tener seguro de responsabilidad civil. Vamos a ver, mantenemos una enmienda para que no sea posible eximir de seguro a ninguna actividad porque quien queda desprotegido es el ciudadano y si la administración decide que se exima una actividad de tener seguro, que acepte la administración la responsabilidad solidaria frente al ciudadano que pueda resultar perjudicado, lo que no puede ser es dejar al ciudadano desprotegido. Si son actividades sin ninguna importancia, etc., pues que asuma la administración esta responsabilidad, pero que no la pague el ciudadano.

Cuando el promotor de la actividad clasificada es la administración ésta no debe disponer de seguro. Esto dicen que procede de que la administración tiene una especie de presunción de solvencia. Esto podría ser admisible en otros tiempos, pero en estos momentos entendemos que no, sobre todo desde la llegada del Sr. Bauzá al Gobierno porque desde la llegada del Sr. Bauzá al Gobierno la deuda de Baleares que tenía la clasificación A positiva pasó a estar en A negativo. Y respecto a la solvencia y estabilidad de Baleares desde octubre de 2012, gobernando el Sr. Bauzá, Baleares está clasificada como B, B, B, es al límite del bono basura, y desde el 2013 no ha mejorado sino de 2012 a 2013 ha empeorado. Ahora estamos

en B, B, B con perspectiva negativa, es decir, justo al borde mismo del bono basura.

Es decir, con esa evolución, ¿podemos decirle a un ciudadano perjudicado que la administración no tiene que tener seguro porque es solvente? Es difícil, cuando en estos mismos días se ha aprobado un pla de 350 millones de euros para pagar lo que se ha gastado sin tener dinero este gobierno. Esta misma semana se ha aprobado un plan de 350 millones, pero el Gobierno ha gastado un dinero que no tenía y entonces tiene que hacer un pla especial de pago a proveedores. Es decir, está en situación de quiebra a fin de cuentas.

Que no se exija a la administración seguro de responsabilidad civil tiene otra derivada desde el punto de vista del derecho práctico al ciudadano. Un ciudadano que quiera protestar contra la administración tendrá que recurrir a un contencioso, en un contencioso tendrá que pagar una tasa, subir un calvario si no gana perder esas tasas, etcétera, y cuando acabe no podrá exigirle el pago a la administración pública por cuenta que sus bienes como son inembargables, etc., pues no podrá. Entonces, pasará un calvario enorme para poder llegar a cobrar algún día su responsabilidad. De manera, que si la administración tuviera un seguro que cubriera ese tipo de circunstancias pues podría salvar su responsabilidad sin más problema. Sigamos. Hay enmiendas al respecto.

Cuando se solicita una licencia se abonan unas tasas a la administración pública, esas tasas no son el precio de la licencia sino el pago del servicio que esta administración presta al revisar con sus servicios técnicos la viabilidad de la licencia. Pues bien, cuando no hay actividad en la administración, es decir, cuando hay silencio administrativo también se cobra por esos servicios que no se prestan. Por ello presentamos varias enmiendas destinadas a la devolución de las tasas pagadas por servicios no prestados. Hasta el momento algunas de ellas se han votado en contra.

Entre las novedades de la ley nos encontramos con algo tan antiguo también como la figura del inspector secreto. Los inspectores que ejerzan en materia de actividades podrán actuar ocultando su identidad en circunstancias tan etéreas como, textualmente, “cuando la finalidad de la inspección pueda frustrarse por el hecho de identificarse previamente”. Entonces será agente secreto.

Vamos a ver, nos encontramos con una paradoja que es la siguiente, un policía en el escenario de un posible tiroteo con narcotraficantes armados está obligado a identificarse con riesgo de su vida muchas veces, mientras que un inspector de actividades tendrá derecho a intervenir en una tienda de juguetes ocultando su identidad, porque siempre se podrá alegar que la inspección se puede frustrar si se identifica. ¿No es una paradoja? Olvidamos, además, que nos encontramos con actividades abiertas al público en la inmensa mayoría de los casos y que se pueden observar sin necesidad de ninguna entrada y registro que precise unas actuaciones o unas licencias extraordinarias. Pues bien, si aprueban nuestra enmienda 5439 evitaremos esta paradoja.

Queda sin resolver en esta ley la forma en que una actividad podrá acreditar que dispone de licencia cuando ésta haya sido concedida por silencio administrativo y ello es de especial gravedad por cuanto tenemos la impresión de que muchas de las licencias se van a conceder por silencio. Si hay una inspección por parte de la autoridad inspectora, se reclama una licencia y ésta ha sido concedida por silencio, el titular puede no disponer de ningún documento que acredite esa legalidad y la actividad puede ser clausurada pese a ser legal y la lentitud de la administración nos puede llevar a que para reabrir la actividad injustamente cerrada pase un tiempo que sea fatal para el negocio en cuestión. Por eso, consideramos que la administración si se equivoca en estos casos ha de tener responsabilidad para ello.

Registro autonómico de actividades, es positivo que lo haya, podría evitar ese problema y muchos más, pero nos tememos que la creación de este registro sea más simbólica que efectiva por cuanto no parece que exista una voluntad real de ponerlo en marcha rápidamente. Nosotros pusimos una enmienda, la 5450, para que estuviera en el término de un mes después de la entrada en vigor de la ley, se ha rechazado. Es decir, ponemos obligaciones a los ciudadanos y las obligaciones de la administración quedan en diferido, no sabemos si por el gusto por lo diferido del partido actualmente en el Gobierno o porque no creen en las leyes que proponen o simplemente por vagancia administrativa. Es decir, si está previsto que se apruebe esta ley ya podrían haber iniciado los trabajos para sacar esto adelante.

Pero pasemos, para terminar, a lo que consideramos la joya de la corona de esta ley, y la llamaremos la doctrina del embalsamamiento de la oferta turística obsoleta, y que se ha perfeccionado con una enmienda presentada por el Grupo Parlamentario Popular, me refiero a la disposición transitoria sexta, a la que presentamos una enmienda de supresión que decae al ser aceptada la enmienda del Partido Popular empeorando la redacción inicial. Miren, en hoteles anteriores a 1998, en establecimientos turísticos anteriores al 98, con autorización turística, pero sin licencia de apertura, se les declaró exentos de tener licencia de apertura en la Ley de medidas tributarias y administrativas, del 30 de diciembre de 1997, cuyo artículo 18 estableció en exención y decía que los establecimientos sometidos a autorización de la Conselleria de Turismo del Govern de la comunidad autónoma de las Islas Baleares abiertos al público en la entrada en vigor de esta ley disponiendo de esa autorización no tengan licencia de apertura quedarán exentos de obtenerla.

Es decir, la inmensa mayoría de la planta hotelera, que estaba construida en esa fecha, quedaba exenta de obtener licencia de apertura. ¿Qué pasará ahora? Pues antes las dudas de la situación de esa planta hotelera, y sobre todo después del impacto que tuvo la Ley de actividades del 2006, y para que pese a no tener licencia puedan ser inscritos esos hoteles en el registro de actividades, como si dispusieran de licencia de actividad, la transitoria sexta dispone que esos hoteles que no tienen licencia de actividades se supondrá que la tienen, los inscribimos, y así podrán públicamente exponer que disponen de esa licencia de actividades. Y si esos hoteles han hecho una reforma importante tras la entrada en vigor de la Ley de actividades del 2006, sin disponer de licencia de apertura, pero sí con autorización turística, reciben también la licencia de

actividades como una bendición parlamentaria y así podrán inscribirse en el registro de actividades.

¿Qué es lo que se está haciendo? Se está dando licencia de actividad encubierta a quien no la tiene, como siempre, sólo apto para hoteleros. Como pueden suponer, señoras y señores diputados, se trata de hoteles que no pueden obtener, al menos con facilidad, la licencia de actividad.

Cuando uno estudiaba derecho se me decía que las leyes de un territorio eran aplicables para todos los que estaban en el territorio, se hablaba del principio de territorialidad, que sólo tenía excepciones pues en supuestos de extraterritorialidad como, por ejemplo, embajadas, buques de guerra extranjeros, aeronaves también extranjeras, etc. En Baleares las leyes se aplican al territorio de Baleares, pero los hoteles se están convirtiendo, habitualmente, en elementos excepcionales. Convendría, tal vez, reformar nuestro Estatuto de Autonomía para incluir el ámbito territorial de las leyes ordinarias y decir, las leyes ordinarias de Baleares se aplicarán en todo Baleares, excepto en zona hotelera que se regirá por su propio estatuto, o crear el concepto de zona franca hotelera, o de Baleares libre frente a la Baleares ocupada por la administración, porque todas las normas que estamos haciendo durante esta legislatura son excepcionales siempre para un sector determinado. Y aquí se excepciona la mayoría de la planta hotelera de disponer de esa licencia.

Las únicas enmiendas que se han aprobado -y acabo ya, Sra. Presidenta- o que se pueden aprobar son las de carácter eminentemente técnico, detalles que pueden mejorar otros detalles, pero que no van a cambiar una ley algo desorientada y desconcertante con el inevitable ¿qué hay de lo mio?, y con contradicciones evidentes que nos abocarán en poco más de dos años a una necesaria reforma de sus disfunciones.

Vivimos, y con esto finalizo, la época de las normas provisionales, y ésta, nos tememos, que sea una más.

Nada más, Sra. Presidenta.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéquez. Per part del Grup Parlamentari MÉS es mantenen les esmenes 5480, 5482, 5483, 5484, 5487, 5496, 5498, 5500, 5501, 5503, 5507, 5510, 5511, 5512, 5513, 5514, 5515 i 5516 així com el vot particular presentat a la disposició transitòria sisena.

Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Riera, bé, nosaltres hem donat, hem saludat en tot moment aquesta llei, creim que realment hi ha d'haver un esforç per limitar la burocràcia, era un element de què tots n'havíem parlat, fins i tot ja havíem bravejat que ja s'havia fet en lleis anteriors, però ara, per ventura, sí, i nosaltres ho demanàvem que no s'hagués fet de manera parcial sinó que es fes d'una manera conjunta i global revisant tota la Llei d'activitats i creim que ara sí que s'ha fet.

Falten moltes passes, és a dir, les taxes sabem que està... sortia, per mi era el número 136 amb dificultats per posar en marxa encara una empresa, no serà per normes autonòmiques, el tall és evident que està en altres aspectes que encara fan difícils i costós obrir negocis, en part també perquè s'obliga a pagar en molta banda a tenir un benefici, i moltes altres normes que les hauríem de revisar, d'entrada perquè aquí no en llevam cap, pràcticament el que es fa és desplaçar la responsabilitat de l'incompliment de les normes sobre el titular, el promotor, per tant, hi ha un element d'agilitació de tràmits que era important, però els milers i els milers de normes que té a sobre l'empresari i la dificultat per fer una declaració responsable sense que li tremoli el pols respecte del que realment es compromet a complir, és realment complicat, complicat, per a experts en dret, ja no en parlem per a un que senzillament intenta, bonament, guanyar o obri un negoci. Evidentment, hi haurà coses d'una dificultat menor, d'altres d'una dificultat més alta, però la revisió completa de la necessitat de gestories i d'un assessorament molt especial per poder garantir que compleixes la llei, hi és. No ho podia resoldre tampoc aquesta llei en tots els seus aspectes, però crec que aquesta reflexió inicial l'hauríem de tenir.

També hi ha algun element que millora la llei que ha quedat ajornat, el mateix registre, com es diu, no el tenim, no veim la seva gestió immediata, però donam aquest vot de confiança, especialment si és autonòmic, i no hem de derivar completament a les tesis i als mecanismes que pot utilitzar l'Estat, em tem amb un cert esperit també recentralitzador, a través de la normativa que desplega cap als seus propis registres.

És bo que tothom tingui accés estadístic, és bo que tothom tingui informació de primera mà i no parlem, evidentment, dels operadors que tinguin una informació privilegiada i amb garanties del que es fa en el seu territori.

De totes maneres, jo sí que vull apuntar que és cert que hem tingut avui, crec que feia molta estona, en aquest parlament, i jo ho vull reconèixer així, que pareixia que parlàvem d'una llei entre fora el maniqueisme, jo diria quasi caricaturesc de dreta i esquerra, bé, d'uns dels bons i dels dolents, tant necessària avui, la veritat, perquè com s'ha vist avui matí hi ha una idea realment de la llibertat i de temes importantíssims que estan en qüestió, però que a vegades ho duim absolutament a totes les matèries d'una manera que jo crec que no té gaire sentit. Tal com nosaltres ho veim hem pogut parlar, hem tingut la sensació que algú s'ha llegit les nostres esmenes, això és nou, això és nou, vull dir, normalment el no ve de fàbrica, aquesta vegada pareix que s'han llegides i tot i que agraïm també que algunes s'hagin incorporat ens sap greu, com apuntava el Grup

Socialista, que amb un poc més de voluntat crec que encara haguessin pogut fer algunes millores i algun acostament polític, perquè les més polítiques o a les que hi havia més diferències pensam que encara també han quedat enfora.

Després lamentam també el que ha pogut passar amb el Sr. Pastor que ajornant el debat sobre les seves aportacions, amb les quals jo crec que molts fèiem comptes votar-les a favor i crec que el mateix govern hagués pogut incorporar alguna millora de caràcter municipalista en el projecte de llei, doncs, decauran avui per unes circumstàncies que no són responsabilitat de ningú, però sí de la mecànica que ens hem donat i fiar-ho tot en el darrer minut.

Bé, nosaltres també començam per agrair el final, que és la derogatòria del Decret llei 7/12, ja havia passat en la llei, però realment aquella tramitació, s'ha fet una referència als decrets lleis, sí que s'ha fet decret llei per activitats, el 7/12, es va modificar directament tot el règim d'activitats i després amb una llei que el va recollir, però amb el qual pràcticament no hi va haver debat, no hi va haver cap interès a haver-hi el debat, i que avui la modifiquem també, avui es modifiquen aspectes en bona mesura en el sentit que nosaltres havíem apuntat dins el debat d'aquella llei de finals de l'any passat. En d'altres aspectes, ja dic, no hem avançat.

Deia el conseller en aquell moment, en el debat del Decret 7/2012, que a dia d'avui hi ha un 60% d'activitat a Balears que no disposa de llicència d'activitats. Crec que tots els que hem estat un poc en el món municipal sabem de la nova frontera sempre, en matèria urbanística i d'activitats, bé, ara posam aquesta norma, posarem un termini de regularització, però ja el darrer, ara ja el darrer, la Llei d'activitats del 95, la llei de 2006, però ara ja el darrer, el darrer, d'urbanisme vaja, amnisties cada dia, ara encara ve la darrera del Sr. Company, però a partir d'ara ja no, eh?, però llavors torna a venir una altra amnistia.

Dèiem que el Decret llei 7/2012 permetria regularitzar aquest 60% d'activitats, ha passat un any, estan regularitzades? Hem regularitzat el 60% d'activitats amb aquell decret llei? Jo diria que no, jo diria que no.

Per tant, un altre dels motius que apuntava del caràcter excessiu eren les sancions, es varen modificar les sancions per decret llei, i realment nosaltres trobam que hi hauria d'haver una altra manera de regular-se i de fer la reflexió. Contràriament avui ens hem trobat amb la Llei de símbols, realment una cosa al revés, no, les sancions realment elevadíssimes per una qüestió de llibertat d'expressió, una cosa absolutament infame.

Per cert, parlant de declaracions responsables, que es puguin obrir negocis, que estam d'acord, amb declaracions responsables, mentre que tornam avui als permisos burocràtics en papers, demanant permisos per posar un llaç a una façana, per posar un llaç a una façana tornam a mesures burocràtiques de papers, expedients, algú que es reuneix i dona un permís, papers per amunt, papers per avall. Vaja, jo crec que el PP les veu en unes coses i no les veu en unes altres. Nosaltres trobam que hem de desburocratitzar el seu funcionament i ho hem de fer des de la confiança, confiança en els empresaris, confiança en els directors, confiança en els centres escolars, confiança en els hospitals. Confiança, drets i dur-ho endavant. Veim que el PP va pels redols amb uns molt, molt, molt intervencionista i amb els altres no, i això crec que ens du a unes discussions del segle XIX, d'un ànim repressor bastant preocupant.

Bé, de les esmenes que tenim, i jo faré un repàs molt ràpid, algunes són més tècniques, menors. Nosaltres, la 5480, volíem que quedàs clar que el règim d'activitat exempt de l'aplicació de la llei hauria de complir les normes de seguretat, d'higiene d'altres normatives, és a dir, que el fet que no les posen en el procediment de concessió d'aquesta llicència no eximia del caràcter del contingut.

La 5482, pensam que hi ha una reiteració a l'article 2, hi ha un punt en el 2h) que parla que no seran d'activitat les del sòl rústic que tinguin una normativa específica, tret que estiguin subjectes a avaluació d'impacte ambiental. I després hi ha un apartat quart que diu, al nostre entendre, el mateix supòsit. Com que a vegades ve a les comissions gent que no són plenipotenciaris, una reflexió que haurem de fer, tard o d'hora les ponències s'hauran de fer amb el Govern, s'hauran de fer amb el Govern; és a dir, Montesquieu és mort i el que no el vulgui enterrar jo crec que ens equivocarem, haurem d'acabar parlant amb l'executiu perquè sinó el que perd és rigor i potència de negociació el moviment parlamentari. Però en tot cas, aquí jo crec que hi ha hagut una repetició que no l'hem poguda resoldre o no hem pogut saber quina diferència hi havia.

Com a la 5483, quan es precisa a les no permanents que hi haurà establiment físic o a l'aire lliure mentre que les permanents només es parla d'establiment físic. En el mateix paràgraf es precisa que també l'aire lliure és d'aplicació mentre que a les altres no es precisa, quan és evident que el règim ha de ser idèntic o així ho entenem nosaltres, respecte del que pretén un supòsit i l'altre. Posem un límit a les activitats provisionals perquè determini, perquè això de fer una activitat provisional i no dir-li que ha de durar sis mesos, nosaltres hem posat tres, però que siguin sis, que siguin nou, però no que perquè amb la vocació que és provisional es pugui esdevenir permanent i no provisional amb aquesta mena de permisos. Crec que el fet que no hi hagi un termini és un error.

El tema de les prohibicions trobam que seria bo que quedassin més bé expressades, com ho feia la llei vigent, per tant, crec que en aquest moment, la 1487 anava en aquest sentit.

La 5496 era una cosa que crec que la faran, però no entenem per què hi ha hagut la resistència d'establir l'esmena, que és que el registre d'activitats tinguin un camp municipal i un camp insular que permeti la consulta territorialitzada. És evident que els ajuntaments hauran de tenir un nivell

d'informació de més... altíssim, íntegre del que hi hagi en matèria d'activitats perquè seran els competents com és normal que ho tinguem el consell. Per tant, més enllà que no s'admeti l'esmena, la mecànica tanmateix haurà de donar aquest resultat.

Respecte de la publicitat de les activitats noves, recuperàvem una cosa antiga, com a mínim del reglament de (...) del 63 respecte del fet que hi hagi un cartell, que hi hagi un cartell, ara es fa la notificació als veïnats immediats, una cosa als butlletins, tots sabem que se llegeixen molt els butlletins oficials, i en canvi, nosaltres, saber aquí es posarà una peixateria, aquí es posarà una botiga creim que és bo, que és aquest element de proximitat i el recuperàvem, tampoc no comportava -entenem- cap gran dificultat posar el cartell tradicional, però bé, no s'ha admès i doncs no hi serà.

Una resistència que ens ha sabut greu és que dins la contaminació no s'ha volgut posar l'acústica i la lumínica com a referències específiques, hi serà, la normativa no ens la llevam, però crec que el recordatori, sobretot de l'acústica en determinats àmbits, i un dia o l'altre haurem de parlar de lumínica i si no, ens ho recordarà Europa, Europa un dia començarà a fer expedients a l'Estat espanyol per contaminació lumínica, i aquesta resistència de la precisió del PP francament ens fa més prevenció respecte de per què no ho ha volgut posar que no del que aportava perquè evidentment ho digui o no ho digui haurà de respectar aquestes limitacions.

També hem volgut aclarir davant qui s'ha de fer la declaració responsable, bàsicament l'administració municipal, això no ha quedat aclarit per allò que hi ha com s'ha apuntat distintes possibilitats, però pensàvem que bé, hi haurà la telemàtica o hi haurà... sempre s'ha de saber davant qui s'ha de fer la gestió perquè és veritat que et pots perdre de vegades amb les regulacions i el mateix legislador a vegades quan no té clar a qui ho ha d'atribuir posa l'autoritat competent i queda tan ample, com que llavors l'operador queda desorientat respecte de qui ho ha d'aplicar. Si algú s'ha de complicar la vida som els legisladors i l'Administració que ho ha d'aclarir, però a l'operador se li ha de donar una resposta sempre clara.

També hi ha una norma peculiar que era que no es podran activitats, on s'estiguin desplegant activitats clandestines no se'n podran fer de no permanents, pensam que allà on hi ha una activitat clandestina el que hi ha d'haver és una intervenció administrativa. Aquesta petita sanció que no hi hagi activitats no permanents ens sembla anecdòtica, hi ha d'haver la intervenció de l'Administració amb tot el seu rigor i amb tota la permissivitat que respongui al cas, però l'element adjectiu que no es mantengui una activitat no permanent ens sembla, la veritat..., hi ha un missatge davall que permetrà la continuïtat de l'activitat clandestina. Per tant, maldament no ho diu s'entén així.

Després, crec que el punt més delicat, i és a l'únic que voldria fer un poc de referència, és que en el seguiment del decret llei i de la normativa que hi vàrem posar després i després de la llei de final d'any, de l'any passat, es mantenen les solucions peculiars o particulars que poden fer al marge de les que regula la legislació. Això és delicat.

Tenim una normativa que diu com és que es pot obrir una activitat, però deixam que el promotor doni una solució alternativa per sortir a camí de la conveniència d'obrir el negoci. Bé, nosaltres només hem dit, anem a fer una transacció, si algú vol una solució que no és la que preveu la llei, que demani permís previ, no el volem obligar al permís previ, que ho faci per regulació normal si es compromet a complir la normativa, però no que no compleixi la normativa, sinó fer una solució pròpia i fer-ho amb declaració responsable, que no ho sabrem fins que algú hi vagi i tothom sap quin nivell d'inspeccions tenim avui a l'administració municipal, al Govern i als consells doncs trobam que li fiam molt llarg.

Sí, hi pot haver una reacció, però una reacció amb un negoci obert, una reacció quan ja tot està funcionant i llavors anirem a qüestionar que la solució alternativa no ens agrada, com sempre estarà damunt un equilibri d'opinió al respecte. Crec que això és una imprudència. Si hi ha solucions alternatives, hi hauria d'haver permís previ abans d'obrir el negoci. Crec que és la de més calat per ventura que tenim més enllà de les dues finals, que són les de la regularització. No hi pot haver lleis d'activitats sense transitòria de regularització de les activitats existents. I per què?, si deim declaració responsable, si ja li deim que no hi ha problemes burocràtics, no hi ha problemes burocràtics, quin és el problema idò?, de continguts. El problema és de continguts. El problema és d'incompliment de continguts, i aquí ja parlam d'amnisties perquè si el problema era de papers, ja l'hem resolt. El varem resoldre com s'ha dit en el tema dels hotels, sempre mengem a part els hotels, sempre mengem a part els hotels, per què?, si consideram que feim una cosa justa per als hotels, per què no la feim per als altres? Aleshores varem fer aquesta normativa estranyíssima de no fer llicència d'activitats, però ja hi havia davall -i ja en parlàrem en el 98- que no era per fer-ho més fàcil burocràticament. Era per no haver de fiscalitzar que s'estigués complint la normativa i això són dues coses molt diferents. Això són dues coses molt diferents i ara s'hi han topat i ara torna haver-hi, malgrat la regularització general i malgrat el sistema nou, torna haver-hi especificitats per als hotels.

Nosaltres sí hem presentat vot particular a l'esmena del Partit Popular, presentam vot particular i els ho demanam, no tornem a eximir els hotels. Trobam que hi ha d'haver normativa, idò per a les fàbriques de sabates!, però per què no ens han de posar problemes les fàbriques... a les dues que queden?, per què ens han de posar problemes en tot el que intentam fer en indústria en el país?, per què l'hem de posar a l'activitat primària, a la indústria de transformació? Per què els únics són els hotels? És que aquí ho haurem d'arribar a aclarir un dia, què és el que passa amb els hotels.

Hem de baixar el llistó d'exigència en determinats temes perquè és excessiu?, parlem-ne, parlem-ne, però no, no, donar-los sempre menjar a part.

Per tant, aquest és l'element que per part nostra torna a embrutar el sentit general de la llei que en altres sentits té un esperit tècnic i un esperit, sobretot, desburocratitzador...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...en el qual participam i el compartim i ja dic, com a mínim, avesat un ja a la kale borroka del Parlament l'actitud d'escoltar i sentir dir, no, aquí hi ha una esmena que l'admetem perquè sembla que millora la redacció, hi estic tan poc avesat ja que és que ho vull agrair per (...) algun dia tenir la sensació que estam parlant entre nosaltres i parlam a un parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Antoni Pastor no hi és, no es troba present per la qual cosa segons l'article 75.1 no es podran defensar les seves esmenes ni es votaran.

Torn ara en contra del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de quinze minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des del Grup Parlamentari Popular volem manifestar la nostra satisfacció per aquest projecte de llei que ja està ben prop de ser una realitat a la nostra comunitat autònoma i també satisfacció per la feina feta en la tramitació parlamentària tant en ponència com en comissió perquè hi ha hagut una feina important. S'ha acceptat un elevat nombre d'esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris i consideram que això el que fa és millorar el text, consideram que d'aquesta manera s'han introduït tota una sèrie d'aportacions tant del Grup Parlamentari Socialista com del Grup Parlamentari MÉS que el que fan -insistesc- és contribuir al fet que aquest text sigui un text millor i més perfecte.

Sí que no podem fer res perquè el Sr. Pastor s'ha posat malalt i no ha pogut venir, però és que clar vostès parlen i sembla que també és culpa del Partit Popular que el Sr. Pastor estigui malalt i que no es pugui parlar d'aquestes esmenes. Insistesc que la nostra voluntat era aquesta, la de poder pactar quatre transaccions que teníem parlades amb el Sr. Pastor, però vostès saben que si no es fan aquestes transaccions en ponència, si no es pot arribar a aquest acord en comissió, després es pot fer en sessió plenària i, per tant, no feim res que sigui botar-nos la legalitat o el Reglament d'aquesta cambra parlamentària.

Del que s'ha dit aquí sí que és cert, el Sr. Diéguez comentava, parlava de la... miri, jo la declaració responsable és un concepte europeu de simplificació. Per tant, no s'ha de fiscalitzar ni s'han de posar traves administratives a l'emprenedor i a l'empresari i aquesta és la filosofia de la llei. Per tant, no podem partir de la base que l'empresari el que farà serà enganar l'Administració pública i el que s'ha de fer és intentar consolidar aquest principi de bona fe que és l'esperit, és el principi més important que informa tota aquesta llei.

A més a més, associacions empresarials demanen i han demanat al Govern facilitats de simplificació, com bé ha dit la consellera en la presentació del projecte i si no, Sr. Diéguez, demani-ho als representants dels empresaris que a més avui han vingut a veure'ns i efectivament veurà com aquestes són les peticions.

Casualment i de manera curiosa al Partit Socialista li sembla que simplifiquem massa i al Grup Parlamentari MÉS li sembla que simplifiquem massa poc, per tant, Sra. Consellera, crec que anam pel bon camí perquè crec que el que s'està fent és anar en la línia de la directiva europea, es va en la línia de la simplificació administrativa, que és un dels principals motius o un dels principals principis -insistesc- que estan recollits en aquesta llei.

Cal dir que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix aquesta competència en matèria d'espectacles, activitats recreatives a la comunitat autònoma de les Illes Balears com a competència exclusiva, com saben a l'article 30.31 i l'article 31.17 li atribueix les competències en matèria d'activitats classificades com a competència de desplegament legislatiu i d'execució. També estableix com a competències pròpies als consells insulars les activitats classificades. Per tant, és una competència que afecta múltiples administracions públiques i és important aquest paper aclaridor que té aquesta llei d'activitats per tal de limitar i definir quines són les competències que correspon al Govern de les Illes Balears, quines són les que afecten els consells insulars que són les supramunicipals i quines són aquelles que afecten els diferents municipis.

També s'ha parlat de la Llei 16/2006, d'activitats, que ja ens aportà una considerable simplificació administrativa que introduïa l'esforç per integrar actuacions administratives disperses i donava més importància i responsabilitat al tècnic redactor dels projectes. Això suposà una reducció de la càrrega burocràtica, una agilitació de procediments i per tant, una millora substancial cap als ciutadans.

Va iniciar per tant un camí simplificador, encara que li faltava anar més enllà i per això el Govern de les Illes Balears continua en aquesta línia i més després de l'aprovació també de la referida directiva europea 2006/123, relativa a serveis en el mercat interior, i la conseqüent publicació de normes estatals i autonòmiques de transposició que han fet incidència en aquesta necessitat de simplificar i en l'obligació de controlar *a posteriori* la instal·lació i el funcionament de les diferents activitats i serveis.

Com dèiem, aquesta Llei 16/2006 va quedar a mig camí, no va arribar a desplegar tots els efectes necessaris que es recollien a la directiva europea i per això aquesta nova llei consagra definitivament aquells principis i aquells objectius que es persegueixen.

Com dèiem, el principi de bona fe entre el ciutadà i l'Administració és vital, el principi de silenci administratiu, introduït també per la Llei 16/2006, es manté o es transforma en declaració responsable ateses la filosofia i les exigències de la directiva europea. Tot això, per tant, obliga a adaptar a una nova filosofia l'apartat d'infraccions i sancions per tal que quedi una norma compensada i equilibrada. Per tant, aquesta llei el que cerca és donar més seguretat jurídica i vetllar perquè s'apliquin els principis d'eficiència i celeritat als serveis als ciutadans.

Aquesta llei crea un procediment aplicable a les activitats objectes al règim d'autoritzacions ambientals integrades de manera que s'engloben en un sol text els procediments d'autoritzacions ambientals integrades i, per tant, tenim en un mateix procediment administratiu aquesta diversitat de procediments.

En vista a simplificar més aquesta llei també elimina del seu àmbit d'aplicació aquells procediments o règims d'inspecció que ja es troben regulats a altres normatives o que ja tenen altres instruments.

La llei crea un principi que pretindrà reduir costos a l'activitat empresarial i també complir, omplir els buits legals que no estaven regulats. S'eviten d'aquesta manera duplicitats que és una també de les eines, objectius fonamentals d'aquesta llei, duplicitats de competències i es fa una reordenació de les funcions de l'Administració en aquesta matèria on queden ben clares les seves funcions.

S'introdueix el principi de no-interferència interadministrativa en el sentit de respectar absolutament aquelles competències que siguin de cadascuna de les diferents administracions, respectar les competències i les funcions de la comunitat autònoma, dels consells insulars, però també respectar les competències municipals de tots i cadascun dels diferents ajuntaments de les Illes.

L'ajuntament és l'únic competent en totes les activitats que es desenvolupen dins el seu municipi mentre que -com dèiem- els consells insulars tenen competències en activitats de caire supramunicipal i de col·laborar amb els ajuntaments. L'Administració de la comunitat autònoma té la competència de les activitats suprainsulars i la missió de coordinar, assessorar i analitzar la realitat.

En aquest sentit, destacam el paper de la Junta autonòmica d'activitats que tindrà un paper fonamental dins totes aquestes comprovacions, que s'ajusten a la legalitat vigent, totes les activitats que es desenvolupen, i la llei també elimina l'obligació de constituir una fiança en les activitats itinerants i en les no permanents, per tant, veim que més facilitats per als empresaris i per als emprenedors.

S'ha optat per indicar que el permís d'instal·lació o comunicació prèvia té un caràcter real i objectiu, s'atorga en atenció a les condicions dels locals sens perjudici que per iniciar i exercir l'activitat es puguin fer tant transmissions com canvis de titularitat.

Aquesta llei potencia la coordinació i la cooperació entre totes les administracions sens perjudici de les competències sectorials encomanades de manera específica a cadascuna d'aquestes administracions públiques.

Es creen els registres d'activitats com la finalitat de poder-los utilitzar en la inspecció i per fer estudis estadístics que ajudin a augmentar l'eficàcia de l'Administració pública.

L'esmentada junta autonòmica d'activitats té l'objectiu d'assolir una doctrina comuna posant un model més flexible que estableixi tots aquells protocols i directrius de coordinació, cooperació per aconseguir una uniformitat bàsica entre les diferents administracions.

S'unifica en un sol procediment la instal·lació i l'obra tal com aconsella la jurisprudència i la tècnica, ja que les mesures correctores en matèria d'activitat solen ser d'obres, instal·lacions o de caràcter organitzatiu de manera que en el mateix acte el tècnic també es faci càrrec de les obres d'adequació de l'establiment amb la finalitat que les obres executades siguin compatibles amb l'activitat.

Aquesta és una llei ben conscient de la situació econòmica del moment i té, per tant, vocació de permanència, per això es millora la relació eficàcia-costos i augmenta l'eficàcia real.

Expressament en matèria d'obres només s'ha regulat la matèria de coordinació entre ambdues matèries, obra i activitat, així com les condicions per iniciar l'obra.

Pel que fa al control administratiu, inspeccions, infraccions i sancions, s'haurà d'estar sotmès a la normativa urbanística vigent donant d'aquesta manera més flexibilitat a les corporacions locals, aquesta va ser una qüestió que també vàrem debatre a les ponències que vàrem celebrar i on vàrem parlar d'aquestes qüestions.

Aquesta llei ha fet una transferència de responsabilitat cap als titulars i els seus tècnics i ha traslladat el control administratiu cap a la vigilància i la inspecció de les activitats durant l'inici, però també durant el funcionament on la inspecció serà el fonament bàsic sobre el qual giraran les garanties legals i la seguretat jurídica que ens aporta aquesta normativa, aquesta norma jurídica.

S'ha facilitat l'inici i l'exercici de l'activitat atorgant més confiança al titular i també als tècnics i per això s'ha reforçat el capítol d'infraccions i sancions i s'ha donat més autoritat a l'Administració per controlar l'activitat i facilitar la paralització de l'activitat en cas que aquesta paralització sigui necessària. I per millorar aquesta eficàcia de la inspecció i sanció la llei preveu, regula tota una sèrie d'obligacions com per exemple que l'Administració ha de promoure la inspecció per detectar activitats clandestines ja que avui dia el mètode de control de l'Administració resulta complicat o pernicios, la creació d'un pla d'inspecció que serà una eina que permeti aconseguir més qualitat i rigor tècnic perquè es garanteixi una actuació inspectora més uniforme, més concreta, més transparent i més objectiva de manera que es facin més inspeccions, però que siguin menys profundes; l'anàlisi de les causes que provoquin més irregularitats, també serà important, la realització d'inspeccions per campanyes d'aquestes causes en la tramesa

de les actes a l'autoritat competent i provocar la dinamització de la labor inspectora municipal; l'obligació de fer inspeccions a noves activitats, així com també la reducció de la quantia de les sancions, ja que les actuals a la pràctica han cohibit la inspecció a causa de les conseqüències que tenen aquestes sancions, que tenien unes xifres massa elevades.

I concretament a l'annex primer es regula la classificació de les activitats i les modificacions -ens diu aquest annex- que les activitats permanents, majors, menors, innòcues i les seves classificacions es classifiquen en funció dels diversos paràmetres o usos prevists en els títols primer, segon i tercer d'aquest mateix annex primer. Per tant, per determinar a quina categoria correspon cada tipus d'activitat o modificació s'haurà de comprovar si està inclosa al títol primer d'aquest annex; si no és així s'haurà de comprovar si està inclosa en el títol tercer, i únicament, descartant també això, es considerarà que està per tant inclosa de manera residual, per tant, al títol segon.

I a l'annex segon es regula el document tècnic d'activitats, i per tant el projecte d'activitats s'haurà de redactar a partir d'una descripció detallada del funcionament de l'activitat, perdó, de la funcionalitat d'aquesta activitat, i de les seves necessitats, de tal manera que es pugui identificar la normativa que hi sigui aplicable i avaluar les molèsties, que siguin nocius, insalubres, perillosos o que es considera que perjudiqui el medi ambient, que sigui per tant... aquesta finalitat és la finalitat de definir aquestes mesures correctores valorades tècnicament i econòmicament que poden implicar fer obra o instal·lacions, o que puguin afectar el complement organitzatiu de manera que es puguin minimitzar els efectes perniciosos de l'activitat en qüestió.

Per tant aquesta llei des del nostre punt de vista és una llei que dona llum, que aporta seguretat jurídica, que regula allò en què hi havia un buit o que hi havia un forat normatiu, dona per tant llum normativa a aquella incertesa, proporciona més transparència, més eficàcia, més eficiència, i a més donant resposta també a una necessitat econòmica, que és impulsar l'activitat empresarial a les nostres illes, que com bé ha dit la consellera és el leimotiv o un dels leimotivs d'aquesta llei que avui aprovarem, una llei que té present també les circumstàncies econòmiques, per tant, i que dona resposta a les realitats que en aquests moments ens toca viure, i per això, Sra. Consellera, li volem donar des del grup parlamentari l'enhorabona perquè aquesta llei d'aquí a poquet serà una realitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Antoni Diéguez per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, en primer lugar, y disculpen que antes no lo haya hecho, tengo que agradecer la presentación que se ha hecho de la ley por parte de la Sra. Consellera. Hoy hemos tenidos dos leyes y podemos distinguir la que era presentable y la que era impresentable, porque la otra no se ha presentado siquiera, solamente ha habido una cuestión incidental. Ésta sí que se ha presentado. Eso, ya digo, lo hemos de valorar positivamente.

Hemos dicho, y para que no quede ninguna duda lo volvemos a repetir, que valoramos lo que significa esta norma de simplificación, y valoramos también especialmente la creación del Registro de actividades, sobre todo desde la admisión de la enmienda que presentamos en el sentido que ese registro de actividades fuera de acceso telemático para todo el público, porque eso lo hará una herramienta muy útil.

Pero lo que sí que entendemos es que no está bien resuelto el equilibrio entre esa simplificación y la seguridad, y los requisitos de seguridad. Fiamos mucho, tal vez, de la declaración responsable, y quizá tendríamos que unir a esta declaración responsable alguna garantía de que la actividad que se pone en marcha tiene unos caracteres de seguridad suficientes de una u otra manera o, en caso de que no los tenga, los que puedan resultar perjudicados por el ejercicio de esta actividad puedan verse compensados por los daños que sufran.

No valoramos de este trámite legislativo -insistimos en ello- que el trámite en ponencia no haya sido más largo. Yo creo que no se tendría que tener ningún miedo al debate en ponencia, es un debate que normalmente no tiene un carácter político sino que tiene un carácter técnico, especialmente para leyes como ésta; para otras muchas leyes también, quizá, pero especialmente para leyes como ésta. La prisa a veces en que esta ley se ponga en funcionamiento cuanto antes nos hace que ese trámite lo (...) con muchísima rapidez, y algunos temas que podríamos solucionar con aportaciones de todos los que estamos en esa ponencia pues quedan pendientes.

No deseamos poner ninguna traba a los emprendedores, como se dice ahora, y la declaración responsable es una cosa que se acabará imponiendo y que nos parece bien que así sea. No lo discutimos, pero insisto en una cosa, hemos de buscar el equilibrio con la seguridad. Hay que simplificar todo lo que uno quiera, pero no a costa de la seguridad. Cuando alguien entra en un local, en un local abierto al público, probablemente una de las cosas que pueda pensar es “¿estoy seguro en este local?, ¿tiene su salida de emergencias?, ¿tiene sus extintores?, ¿tiene los requisitos necesarios para que yo esté seguro allí?”, y lo último que piensa es “¡que bien!, este señor consiguió los papeles en 24 horas”, porque efectivamente si ha conseguido los papeles en 24 horas pero no hay salida de emergencias, pues mal vamos. Entonces lo que buscamos y lo que pretendemos y lo que estamos sosteniendo siempre es que tiene que haber un equilibrio entre esa velocidad, entre esa rapidez, y la seguridad.

Hemos echado de menos en la intervención del Grupo Parlamentario Popular que se posicionara sobre nuestras enmiendas, puesto que trámite que tenían no era para defender enmiendas propias ni para defender la ley, que ya lo ha hecho con suficiencia la Sra. Consellera, sino para posicionarse sobre nuestras enmiendas. Entonces no sabemos qué es lo que opina el Grupo Parlamentario Popular de nuestras enmiendas. Entonces, claro, ahora mal tenemos para replicar si no nos ha dicho qué es lo que piensa sobre ellas. Entonces entramos en una especie de bucle sin sentido. Si hubiera dicho “esta enmienda sí, esta no por tal motivo o tal otro” nosotros podríamos intentar ahora convencerle de las que nos hubiera dicho que no a la vista de los motivos por los que nos hubiera dicho que no, pero, claro, si nos lo dice en el último trámite lo tendremos mal para poderle replicar y para poder tratar de convencerle y poder hacer esa cosa tan simple y tan inusual como es hablar en el Parlamento.

No hemos oído, por ejemplo, por qué ha existido (...) sobre las antenas de telefonía, sobre las bases de antena de telefonía. Hoy en día ya saben, en un centro docente será más sencillo poner una base de antena de telefonía móvil que un lacito; o sea, una cosa no tendrá ningún requisito, bastará..., ni siquiera declaración responsable ni nada, no necesitará la licencia, y un lazo pues necesitará, ya digo, una autorización tremenda. Es más, fíjense lo que son las paradojas: en esta ley se ha hablado del régimen de infracciones y sanciones, pero no se ha dicho una cosa que es interesante, y es las sanciones que hay por infracciones graves; infracciones graves son, por ejemplo, no tener seguro, no pasar las revisiones, utilizar documentos falsos, etc., ¿y saben qué sanción hay por eso?, de 1.000 a 10.000 euros. O sea, que si uno no tiene seguro, no pasa revisiones y emplea documentos falsos le ponen menos de 10.000 euros; ahora, eso sí, si puede poner también antena de telefonía móvil encima del instituto, pero si cuelga un lacito, 10.000 euros. Son paradojas que..., la paradoja repele al derecho, y cuando nos encontramos con paradojas hemos de ver que algo estamos haciendo mal, algo estamos haciendo mal. Ya pueden imaginar qué es, por lo menos a mi criterio.

Lo que también me sabe mal es que la disposición transitoria sexta, ésta que decíamos que creaba esa zona franca hotelera o la zona libre de administraciones para los hoteles y a la que también ha hecho referencia el Grupo Parlamentario MÉS, que no la defiende nadie. Se ha quedado aquí como una huerfanita que nadie quiere defender, que nadie le dice cuál es su sentido en vida, qué pinta aquí, qué pinta aquí. Nos gustaría que por lo menos en este último trámite, aunque no le podamos decir nada más, nos defiende la necesidad de que exista ese tipo de exención de licencia para una inmensa mayor parte de la planta hotelera de la comunidad autónoma. Entonces podemos definir ya esta disposición transitoria sexta como un artículo clandestino, ya que aquí hablamos de actividades clandestinas; un artículo clandestino del que nadie habla, del que no se puede hablar o que no se puede defender, o que simplemente es indefendible. Nos gustaría que nos explicara por qué, por qué lo han puesto, qué significado tiene.

Y brevísimamente solamente tendré que posicionarme respecto a las enmiendas del Grup Parlamentari MÉS. Este grupo parlamentario votará a favor, como ya hicimos en comisión, de la 5480, 5482 y 5483, y asimismo votaremos a favor del voto particular del Grup Parlamentari MÉS, que aunque creamos que volver a la redacción originar es un desastre, es más desastre lo que hay ahora.

Votaremos en contra de la 5484, 5500, 5501, 5507, 5510, 5511, 5515 y 5516, y nos abstendremos de las restantes, es decir, la 5487, 96, 98, 5503, 5512, 5513 y la 5514.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gairebé abusam del Reglament, perquè és difícil fer una rèplica si no hi ha hagut..., ningú no ens ha argumentat res sobre les nostres esmenes, que és, no oblidem, el tràmit en el qual ens trobam malgrat que és lògic que es faci una valoració global, però també esperàvem alguna valoració, algun argument que poguéssim replicar i acostar o no acostar posicions.

Nosaltres en tot cas sí que voldríem recordar que efectivament una part del que s'està apuntant, aquesta declaració responsable, sobretot venint de la directiva de serveis, ja hem dit moltes vegades que ha estat una qüestió que s'ha anat introduint. Tothom ha cercat un titular cada vegada dient que era el primer que feia aquesta iniciativa; jo vull recordar que la nostra llei de règim local ja la incorporava l'any 2006 i només és que el desplegament local no el va articular, però la Llei 17/2009, la Llei 25/2009, la Llei 12/2010, i sobretot la Llei 2/2011, que és quan realment es modifica la Llei de règim local, ja en parlen; de totes maneres molt millor que estigui recollit a la nostra llei d'activitats i que estigui recollit tal i com està establert ara, però que tothom més o menys es faci una idea que és tot un íter el que estam fent.

Insistesc, millor que com es va fer per decret llei, que també hi havia aquelles llicències presumptes, que com a mínim han desaparegut, en les quals hi havia que qualsevol autorització sectorial permetia obrir amb independència de qualsevol altra de les que hi havia. Jo crec que això creava una inseguretat jurídica espectacular, i un mal a l'administrat; al final, quan a l'administrat o al ciutadà se li transmet que té permís, i llavors arriba un inspector i li diu que no en té, és un dels pitjors mals que li pots donar. Això en activitats ho hem vist tota la vida, aquella persona que perquè té un paper del governador civil de l'any 72 es pensa que ja tenia llicència d'activitats; o el que, com que té un permís municipal firmat pel batle de no sé què, resulta que li dius que no, que allò no era allò, és un altre paper el que ha de menester. Si això quan està clar ho pots justificar, quan nosaltres mateixos ho embullam doncs la veritat és que quan ha de donar cara per l'administració en determinades circumstàncies de l'activitat econòmica li lleneguen els peus,

i francament crec que això, ja que feim una normativa d'aquesta ordre, l'hem de fer clara.

I en aquest sentit nosaltres trobam un abans respecte del que havia fet el mateix Partit Popular amb el Decret 7/2012 i amb la llei de final d'any, no record ni el nombre.

No se'ns ha contestat tampoc en el tema dels hotels. Jo, com que s'ha acusat les nostres escoles de "cubanitzar" el país, la veritat és que com que també hi ha un règim urbanístic molt peculiar a Cuba per als hotels, i que a més el Partit Popular n'és molt sensible per mor de la Helms-Burton del nostre capital a Cuba, no sé si també com a mínim hi hagués alguna referència. Nosaltres ja dic que hi votarem en contra.

De totes maneres el darrer minut el volia dedicar al tema que nosaltres trobam més delicat més enllà de l'amnistia i del tracte preferent, que és aquest de les solucions tècniques alternatives. Bé, hi ha una qüestió que jo trob sagrada dins el món de les llicències. Són actes reglats; si són actes reglats tothom ha de saber si compleix o no compleix. Com menys interpretacions hi hagi, millor; el tema que hi pugui haver solucions tècniques alternatives no avalades per ningú i comenci un negoci sense que cap administració no l'hagi vist, malament. Que qualque administració ho hagi vist, delicat, però com a mínim haurà passat un filtre; delicat perquè tot allò que no sigui complir regles clares és abonar l'arbitrarietat, i avui abonar l'arbitrarietat és donar pàbul, donar idea de corrupció, de parts i quarts. Perquè l'article diu això, això és bo d'entendre. A vegades és rigorós, a vegades ho hem de modificar; si és massa rigorós modifiquem l'article, però el que no pot ser és que si el trobes massa rigorós cerca't una alternativa tu, i ningú no et dona cap pista.

Jo això, així com està establert, ho trob un perill. Si se'ns hagués donat qualque element, però ja fa sis mesos que hi som i jo no el tenc; si la via reglamentària ho precisarà, però no hi ha reglament, a la vista com a mínim, i el que tindrem és una normativa que dirà que es pot obrir un negoci aplicant solucions alternatives que només coneix el que fa la declaració responsable. I hi ha molts d'ajuntaments que no es trobaran en condicions per pagar de qüestionar determinades empreses, perquè com és natural els tapen de tècnics i de tot ordre. Per tant el fet d'haver tengut qualcú que s'ho ha mirat i dona garanties que allò, aquell recorregut té sentit i és raonable i és viable, ens pareixeria molt més prudent. Aquesta d'amargar-se darrere la declaració responsable ens pareix imprudent.

I l'altra qüestió: aquesta llei serà bona o no serà bona, no depèn de l'articulat, és que hi tot un element que és l'aplicació. Hi haurà inspeccions?, hi haurà inspeccions serioses, hi haurà inspeccions amb un sentit...?, passarà pertot, quedarà en paper banyat? La darrera llei d'activitats deia que el 2013 tendríem una llei d'energia, una transitòria que teníem; no hi és, la llei, encara. Ens posam normes que després ningú no fa comptes revisar?, no és així? Jo no acab de veure que l'esforç..., i tenc un element, per exemple, en aquest sentit: es diu que l'administració s'estalviarà ics de no fer feina. Malament, malament, perquè com a mínim quan diuen que tot l'estalvi administratiu burocràtic el consideren un estalvi net crec que no

tenen en compte que el que hem canviat és canviar el sistema, però que hi haurà d'haver un reforç a una altra branca de l'administració; no vol dir el cent per cent de recursos, però una part de recursos estalviats de burocràcia prèvia anirà a burocràcia de resposta. Jo no el veig enlloc, ni veig que els ajuntaments s'estiguin reforçant enlloc, ni veig que ningú vagi al fet que hi haurà un altre model que consistirà a revisar si s'ha complert o no la llei; jo no ho veig.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Ho veurem, i si realment som coherents amb aquesta nova mecànica doncs jo crec que hem fet una passa endavant. Nosaltres donarem suport a molts dels articles d'aquesta llei però crec que quedam amb el dubte de si hi ha una vocació de no veure-ho o si hi ha una vocació realment que la cosa funcioni però amb les garanties de contingut que ha de tenir qualsevol activitat econòmica que posa en risc o que té una influència sobre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...la seguretat dels ciutadans i sobre tota l'activitat econòmica en general.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Fernando Rubio per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, Sr. Alorda, vegem, jo crec que nosaltres vàrem tenir un debat a les dues ponències que vàrem fer per parlar de les seves esmenes, i també vàrem tenir aquest debat a una comissió. Jo no sé si a vostès els agrada repetir el mateix, però jo crec que quan el debat s'ha produït a una comissió i està reflectit a un diari de sessions no és necessari tornar una altra vegada a repetir els mateixos arguments.

Nosaltres vàrem pactar tota una sèrie d'esmenes que el nostre grup parlamentari els va donar suport, concretament al Partit Socialista setze, a MÉS vint-i-una, entre transaccions i acceptacions d'esmenes; hi va haver debat, es va dir per què unes sí i per què unes no, i jo crec que d'això ha quedat constància en seu parlamentària.

Una altra cosa és que no li agradi el discurs que he fet jo. Em sap molt de greu, és el que he fet; en qualsevol cas crec que hem avançat cap a un text normatiu més complet, més perfeccionat des del punt de vista tècnic amb les seves aportacions, i per tant crec que això és l'important.

Sí que m'agradaria deixar constància, perquè quedi en acta, Sra. Presidenta, que nosaltres invocant l'article 128.1 del Reglament demanàrem la introducció d'una esmena de caràcter tècnic, que seria relativa a l'article 44. És una qüestió que ha estat parlada amb els diferents grups parlamentaris, per tant té acord. Seria a l'apartat primer; el segon paràgraf diu: "La declaració responsable d'inici i exercici de l'activitat haurà d'anar acompanyada de les dades i els documents següents..."; després vendria el següent paràgraf, i el punt 2 diu: "La presentació de la declaració responsable i el pagament corresponent dels corresponents tributs facultarà per a l'inici i l'exercici de l'activitat sens perjudici del que s'indica al punt 4 de l'article 71 bis de la Llei 30/92, de 26 de novembre".

Igualment, en el punt 3, concretament diré, perquè consti també en acta, "l'òrgan competent disposa del termini de trenta dies des de la presentació de la declaració responsable per registrar les dades indicades en la matèria i a la documentació prevista en el punt 1 en el Registre autonòmic d'activitats permanents. Quan la declaració responsable es realitzi mitjançant plataformes electròniques d'intercanvi d'informació d'àmbit estatal o autonòmic que no acceptin documentació adjunta, el titular de l'activitat haurà de presentar-la en el termini de deu dies per a la seva inscripció en el Registre", i després vendria la seva regulació, la regulació que ja hi ha.

I després, a l'article 45, a l'apartat primer, igual: "la declaració responsable a l'inici d'exercici d'activitats haurà d'anar acompanyada".

I a l'apartat 3 em sembla que aquesta modificació ja va quedar constància a la comissió. Per tant, aquesta esmena que sol·licitam que es tengui en compte, donarem trasllat al Lletrat perquè en pugui prendre nota.

I una vegada més, agrair la col·laboració dels diferents grups parlamentaris i també manifestar la nostra satisfacció i donar l'enhorabona al Govern de les Illes Balears per aquesta llei d'activitats. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Jo demanaria, quant a aquesta esmena tècnica que vostè m'ha dit, aquesta esmena basada en l'article 128.1, dels articles 44 i 45, si hi estan d'acord els grups parlamentaris i la Sra. Margalida Font.

Sí, no? D'acord. I després vostè li passarà als serveis...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Una precisió, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:	Les esmenes RGE núm. 5480, 5482 i 5483/13. Passam a votar. Votam.
Digui.	Queden rebutjades per 30 vots en contra i 23 a favor.
EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:	Ara votarem les esmenes RGE núm. 5484/13, 5500/13, 5501/13, 5507/13, 5510/13, 5511/13, 5515/13 i 5516/13.
Per a mi que la 45.3 també es modifica.	Passam a votar. Votam.
LA SRA. PRESIDENTA:	Queden rebutjades per 48 vots en contra i 5 a favor.
Que ha dit que ja estava modificada d'abans, em sembla que he sentit a dir.	Ara votarem les esmenes RGE núm. 5487/13, 5496/13, 5498/13, 5503/13, 5512/13, 5513/13 i 5514/13.
EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:	Començam a votar. Votam.
No, crec que hi ha hagut una modificació ara també. Ho dic perquè constància que es modifica el 45.3.	Queden rebutjades per 30 vots en contra; 18 abstencions i 5 vots a favor.
En tot cas, el text que se'ns lliuri, estam d'acord amb el text. És perquè no hi hagi una confusió després respecte del que s'ha fet.	Ara farem la votació dels articles als quals s'hi mantenen esmenes: articles 2, 4, 10, 12, 18, 19, 20, 24, 32, 33, 35, 39, 40, 42, 47, 62, 66, 68, 69, 71, 77, 78, 79, 81, 87, 88, 90, 107, disposicions addicionals segona, sisena, setena i vuitena, disposicions transitòries sisena, setena i vuitena i el títol I de l'annex I.
LA SRA. PRESIDENTA:	Començam la votació. Votam.
D'acord. Han de fer arribar el text als Serveis Jurídics. Molt bé, d'acord idò.	Queden aprovats per 30 vots a favor i 23 en contra.
Bé, si els sembla bé, començam amb les votacions. Hi ha votacions separades per grups. Ara començaríem, en primer lloc votarem les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, les RGE núm. 5430, 5434, 5436 i 5443/13.	Entenc que les esmenes tècniques plantejades pel Sr. Rubio s'entenen aprovades per assentiment. No és ver? D'acord.
Començam a votar. Votam.	Votarem ara la resta de l'articulat on no s'hi han presentat o no s'hi mantenen esmenes: denominacions del títol del projecte, títol I i capítol 1, títol II, títol III i capítols 1 i 2, títol IV, capítols 1, 2, 3, 4, 5 i 6, títol V, capítols 1, 2 i 3, títol VI i capítols 1, 2 i 3, títol VII i capítols 1, 2 i 3, títol VIII i capítols 1 i 2, títol IX i capítols 1 i 2, articles 1, 3, 5, 6, 6 bis, 7, 8, 9 10 bis, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 37, 38, 41, 43, -els 44 i 45 entenc que ja no-, el 46, del 48 al 59, ambdós inclosos, 61, 63, 64, 65, 67, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 80, 82, 83, 84, 85, 86, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 101, 102, 104, 105, 108 i 109, disposicions addicionals primera, tercera, quarta, cinquena, novena, desena i onzena, disposicions transitòries primera, segona, tercera, quarta, cinquena, novena i desena, disposició derogatòria única, disposicions finals primera i segona, l'annex I, títols II, III, IV i V, i l'annex II, títols I i II, i exposició de motius.
Queden rebutjades per 35 vots en contra i 18 a favor.	Sr. Diéguez?
Ara votarem les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 5407, 5411, 5414, 5420, 5426, 5427, 5445, 5447, 5452, 5453 i 5454/13.	
Passam a votar. Votam.	
Queden rebutjades per 30 vots en contra; 18 a favor i 5 abstencions.	
Ara votarem la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista, que són les RGE núm. 5408, 5409, 5410, 5412, 5415, 5416, 5417, 5425, 5429, 5432, 5435, 5437, 5439, 5440, 5442, 5449, 5450 i 5451/13.	
Començam a votar. Votam.	
Queden rebutjades per 30 vots en contra i 23 a favor.	
Ara passarem a la votació separada de les esmenes del Grup MÉS, el vot particular i esmenes RGE núm. 5480/13, 5482/13, 5483/13 i la disposició transitòria sisena.	
No? D'acord. Doncs no he dit el darrer.	

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sra. Presidenta. Respecto a la enmienda que ha presentado el Grupo Parlamentario Popular, no hemos puesto ningún inconveniente a su inclusión, pero otra cosa es la votación del artículo. En la votación del artículo, nosotros, junto con los demás artículos mantendremos la misma oposición que será de abstención, quiere decir que hemos de distinguir la dos cosas: que aceptamos que se incorpore la enmienda, aunque sea una enmienda, digamos, *in voce*, pero que al artículo querriamos que se votara también en este momento.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. També hi hem d'afegir els articles següents: 31, 36, 60, 89, 92, 100, 103, 106, 110, disposició addicional setena i disposició addicional vuitena.

Començam la votació.

(Remor de veus)

El 44 i el 45, sí.

Començam la votació. Iniciam.

Queden aprovats, queda aprovada per 35 vots a favor i 18 abstencions.

Es faculden els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de règim jurídic per a la instal·lació, l'accés i l'exercici d'activitats a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS